HÖGSKOLAN
I GÄVLE

AKADEMIN FÖR UTBILDNING OCH EKONOMI
Avdelningen för humaniora

Terrorporträttet

En kvalitativ innehållsanalys av hur den misstänkte gärningsmannen för terrordådet i Stockholm den 7 april 2017 skildras i svensk press

Victor Horn

2017

Examensarbete, Grundnivå (kandidatexamen), 15 hp
Svenska språket

Handledare: Ingrid Björk
Examinator: Ann Blückert

Sammandrag

Denna undersökning syftar till att undersöka hur svensk dags- och kvällspress porträtterar den misstänkte gärningsmannen för terrordådet i Stockholm den 7 april 2017. Vidare ämnar undersökningen granska hur pressens språk stärker stereotypiska uppfattningar, samt belysa eventuella likheter och skillnader i framställningen av den misstänkte gärningsmannen. För denna granskning tillämpas en kvalitativ innehållsanalys på totalt 102 artiklar publicerade under en treveckorsperiod i tidningarna Dagens Nyheter, Svenska Dagbladet, Aftonbladet och Expressen. Ur analysresultaten framgår att den misstänkte gärningsmannen skildras övervägande likartat och konsekvent i de fyra tidningarna, med betoning på dennes nationalitet, religion och ideologi. Utifrån det dras slutsatsen att språket i materialet skildrar den misstänkte gärningsmannen stereotypiskt och därigenom ger upphov till en samhällsomfattande reaktionskedja. Denna reaktionskedja inbegriper bland annat hur allmänhetens åsikter påverkas av stereotyper, hur allmänheten bedömer politiska partier och därigenom hur politiska partier väljs och på så sätt kan påverka medier och allmänheten. Reaktionskedjan kan i sin tur även skapa nya stereotypiska skildringar av inte bara terrorister, utan även terrormisstänkta individer.

Nyckelord: Terrorism, terrorist, Stockholmsdådet, Stockholmsattentatet, Rakhmat Akilov, nyhetsjournalistik, gestaltningsteorin, framing theory, priming, hermeneutik, textanalys, kvalitativ innehållsanalys, kodschema

Innehållsförteckning

1. Inledning 1
1.1 Syfte och frågeställningar 1
2. Bakgrund 3
3. Teoretisk översikt 4
3.1 Gestaltningsteorin 4
3.2 Tidigare forskning 5
3.2.1 Gestaltningsteorin 5
3.2.2 Priming-teorin 6
4. Metod 8
4.1 Material och urval 10
4.2 Tillvägagångssätt 10
4.3 Metodkritik 12
5. Analys 13
5.1 Dagens Nyheter 15
5.2 Svenska Dagbladet 19
5.3 Aftonbladet 23
5.4 Expressen 31
6. Diskussion 43
6.1 Slutsats 48
6.2 Framtida forskning 49
Källförteckning 50
Bilaga 1. Analysmaterial 53
Bilaga 1.1 Dagens Nyheter 53
Bilaga 1.2 Svenska Dagbladet 54
Bilaga 1.3 Aftonbladet 54
Bilaga 1.4 Expressen 57
Bilaga 2. Kodschema och kodmanual 61

1. Inledning

Den 7 april 2017 utfördes ett attentat på Drottninggatan i Stockholm, där en lastbil i hög fart körde längs gågatan och träffade ett antal förbigående innan den kolliderade med ett varuhus. Till följd av attentatet omkom totalt fem personer och ytterligare omkring 15 personer skadades. Den misstänkte gärningsmannen Rakhmat Akilov greps senare under kvällen och har därefter fått stor uppmärksamhet i svenska medier. Händelsen behandlades av Säkerhetspolisen som ett terrordåd (Säkerhetspolisen 2017).

Nyhetsjournalistik påstås vanligen vara en spegelbild av verkligheten (Strömbäck 2014:113). I motsats till denna syn på journalistiken finns *framing theory*, på svenska vanligen översatt till gestaltningsteorin. Denna teori har sin grund i att media skapar och gestaltar verkligheten genom sin nyhetsrapportering snarare än att beskriva den. (Shehata 2015:360)

Då denna dagsaktuella händelse ännu inte hunnit vara objekt för studier, har jag valt att undersöka nyhetsrapportering kring den person som misstänks vara ansvarig för terrordådet i Stockholm den 7 april 2017. Följaktligen ämnar jag undersöka hur dags- och kvällspress framställer den misstänkte gärningsmannen.

Eftersom nyhetsjournalistik skapar tolkningar av verkligheten för sina läsare är det av intresse att undersöka hur svensk dags- och kvällspress skildrar särskilda gärningsmän för betydande händelser samt huruvida de skildrar dessa personer olika, och på så vis skapar olika verklighetstolkningar. Detta intresse grundas även i det faktum att stort fokus har lagts på just den misstänkte gärningsmannen av det dåd jag har valt att undersöka.

Vidare är det relevant att granska eventuella skillnader mellan den rapportering som publiceras i dagstidningar och den rapportering som publiceras i kvällstidningar. Därtill har undersökningens utvalda nyhetstidningar olika politiska beteckningar. Av detta skäl är det även intressant att undersöka huruvida eventuella skillnader i rapporteringar tidningarna emellan kan grundas i deras politiska beteckning.

1.1 Syfte och frågeställningar

Undersökningens syfte är att belysa hur två svenska dagstidningar, Dagens Nyheter och Svenska Dagbladet, samt två svenska kvällstidningar, Aftonbladet och Expressen, skildrar den misstänkte gärningsmannen för terrordådet i Stockholm den 7 april 2017.

Genom att granska totalt 102 nyhetsartiklar ämnar jag klarlägga eventuella skillnader vad gäller skildringen av terrordådets misstänkte gärningsman och vilka egenskaper som tilldelas honom. Granskningen av gärningsmannaskildringen sker genom en kvalitativ innehållsanalys inriktad på nyhetsartiklarnas innebördsaspekt.

Utifrån undersökningens syfte har jag tagit fram följande frågeställningar:

- Hur skildras den misstänkte gärningsmannen i de utvalda dags- och kvällstidningarnas nyhetsrapportering?

- Vilka eventuella likheter och skillnader i de olika tidningarnas skildring av den misstänkte gärningsmannen kan belysas genom en kvalitativ innehållsanalys?
- Hur kan språket i de utvalda artiklarna förstärka stereotypiska uppfattningar hos allmänheten?

2. Bakgrund

Den 7 april 2017 klockan 14.53 fick polisen samtal om att ett antal personer på Drottninggatan har skadats av en person i en lastbil. Fyra personer omkom i händelsen, vilken rubriceras som ett terrordåd, och på kvällen kunde en misstänkt person gripas. (Polisen 2017a; Säkerhetspolisen 2017). Den 23 april anhölls ytterligare en person, men misstankarna mot denne lades ner två dagar senare (Polisen 2017b).

Den misstänkte gärningsmannen uppgavs därefter av svenska medier vara Rakhmat Akilov – en 39-åring från staden Samarkand i Uzbekistan. Veckorna efter dådet föreföll den fullständiga bilden av den misstänkte gärningsmannen ha varit tämligen svår att framställa. Bland annat har ett flertal uppgifter till medier påstått motsäga varandra och upplysningar om den misstänkte gärningsmannen från särskilda källor har hävdats vara icke trovärdiga.

3. Teoretisk översikt

I detta kapitel presenteras de teorier och den tidigare forskning som har använts i undersökningen. Först presenteras gestaltningsteorin, vilken är undersökningens huvudsakliga teoretiska utgångspunkt, och därefter redogörs för tidigare forskning kring gestaltningsteorin. Slutligen presenteras även tidigare forskning som behandlar priming-teorin.

3.1 Gestaltningsteorin

Jesper Strömbäck (2014:113), professor i journalistik och politisk kommunikation vid Göteborgs universitet, menar att en vanlig uppfattning om nyhetsjournalistik är att den speglar verkligheten och att den därmed uppfattas som objektiv. Emellertid formas nyhetsjournalistik ständigt av det faktum att alla faktorer och element av en nyhet inte får plats i en enskild rapportering. Det innebär att medvetna och omedvetna val vad gäller exempelvis nyhetsvinklar och ämnen eller källor under produktionen av nyhetstexter präglar det slutgiltiga resultatet. Därför kan nyhetsjournalistik inte påstås avspegla den objektiva verkligheten. Snarare är nyhetsjournalistik gestaltningar av verkligheten. (Strömbäck 2014:113–114)

Gestaltningsteorin – eller *framing theory*, som den benämns på engelska – beskriver mediers inramning eller gestaltningar av verkligheten och den påverkan på läsarnas uppfattning av verkligheten som följer. Dessa gestaltningar av verkligheten kan manifestera sig i nyhets-journalistik bland annat genom vilka källor som får utrymme för att yttra sig i en artikel, vilka fakta journalisten refererar till, hur nyheten vinklas och hur värdeladdade ord tas i anspråk. (Shehata 2015:362)

Utöver hur medier gestaltar specifika verklighetsaspekter och därmed inverkar på människors föreställningar om dessa kan gestaltningsteorin även handla om hur medier återger ideologiska åskådningar genom att gestalta verkligheten på särskilda sätt (Strömbäck 2014:113).

Gestaltningsteorin utgår från att kommunikation påverkar människors förståelse av omvärlden, och journalistisk gestaltning avser hur särskilda ämnen skildras i nyhetsjournalistiken (Shehata 2015:360). Dessa journalistiska gestaltningar kan vara medvetna eller omedvetna, men oavsett är de ofrånkomliga. De kan exempelvis bero på vad som betecknas *medielogik.* Begreppet inbegriper de yrkesvanor, rutiner och synsätt som präglar journalistiska redaktioner och deras arbete. Följaktligen kan dessa präglande faktorer leda till att olika redaktioner framställer nyheter på olika sätt beroende på hur redaktionerna arbetar. Vidare kan journalistiska gestaltningar yttra sig genom konfliktgestaltningar. Dessa förekommer vanligtvis i nyhetsartiklar där konflikter mellan ett antal aktörer förekommer. Genom konfliktgestaltning kan dessa aktörer utgöra två motsatta sidor, där deras oenigheter utgör en dramaturgi. Konfliktgestaltning gör sig tydlig genom hur ofta förekommande och märkbara nyhetsartiklar som fokuserar på konflikter är i jämförelse med nyhetsartiklar som fokuserar på samförstånd och enigheter. (Shehata 2015:361–362)

Därtill kan gestaltningar ge upphov till gestaltningseffekter i form av åsikter och attityder hos de som läser de nyhetsartiklar där gestaltningar förekommer. Här skiljs episodiska och

tematiska gestaltningar vanligtvis åt. Episodiska gestaltningar skildrar ämnen där särskilda individer eller företeelser står i fokus, medan tematiska gestaltningar placerar dessa individer eller företeelser i en kontext. Följaktligen kan episodiska gestaltningar påverka läsare till att bilda åsikter om den individ som en nyhetsartikel rapporterar om, medan tematiska gestaltningar snarare påverkar läsare till att bilda åsikter om den kontext som individen har placerats i. (Shehata 2015:364–365)

3.2 Tidigare forskning

I detta avsnitt presenteras tidigare forskning kring gestaltningsteorin och priming-teorin. Jag tar upp sådan forskning som fokuserar på skildringar av terrorism och terrorister.

3.2.1 Gestaltningsteorin

Norris, Kern och Just (2003:3) menar att nyhetsmedier kan ta ställning på två olika sätt vad gäller rapportering om terrorism: de kan antingen vara partiska gentemot terroristen och ge denne trovärdighet och legitimitet, vilket oavsiktligt kan främja framtida dåd, eller så kan de vara partiska gentemot regeringen, genom att de förlitar sig på de tolkningar som auktoriteter, experter och officiella tjänstemän framför.

Vidare menar de att det är genom *news frames* eller nyhetsgestaltningar, vilka framhäver, förenklar och strukturerar händelser, som terrordåd vanligtvis begrips. Genom dessa nyhetsgestaltningar prioriteras särskilda fakta över andra fakta, vilket innebär att specifika tolkningar av en händelse omedvetet framhävs. Konventionella gestaltningar återger allmänna normer inom ett samhälle, medan de som motsätter sig denna allmänna nyhetskultur tenderar att gestalta händelser på omvänt sätt. (Norris, Kern & Just 2003:10–11)

I ensidiga fall finns bland allmänheten, regeringen och medier en ömsesidig förståelse för hur terrordåd bör tolkas inom ett samhälle. De nyhetsgestaltningar som förekommer i dessa fall är så pass grundliga och anses så okontroversiella att de inte uppmärksammas. I tvåsidiga fall, som i fallet med exempelvis judiska och muslimska invånare i Jerusalem där tolkningar av terrordåd skiljer sig åt mellan olika kulturella grupper påverkade av rådande konflikter i samhället, förekommer i stället uppmärksamhet om och opposition mot de nyhetsgestaltningar som görs. Gestaltningar formas utifrån grundläggande fakta om terrordådet, hur dådet tolkas av regeringen, experter och myndigheter samt hur pressmeddelanden, intervjuer med företrädare och meddelanden till allmänheten uttrycker skälet för dådet. (Norris, Kern & Just 2003:12–13)

Fakta om terrordåd kan vara neutrala sakuppgifter rörande exempelvis var dådet inträffade, men även omstridda fakta som exempelvis dådets anledning. Därtill kan valet av auktoriteter och experter som ger uttalanden om dådet samt de ordval och formuleringar som används för att beskriva dådet vara osakligt. Nyhetsgestaltningar påverkar i sin tur bland annat vad allmänheten får veta om terrordåd och hur deras aktörer granskas, och således påverkas även allmänhetens åsikter. Dessa gestaltningar präglar även direkt – och indirekt genom allmänhetens åsikter – hur säkerhetstjänster och regeringstjänstemän reagerar på framtida dåd. (Norris, Kern & Just 2003:13.) Vidare kan gestaltningar av terrorism, genom att sammankoppla händelser och olika

fakta samt genom att tillskriva skuld och namnge aktörer, få politiker att uttala sig samtidigt som de omformar vem och vilka som uppfattas vara samhällets allierade och fiender (Norris, Kern & Just 2003:15).

Baserat på gestaltningsteorin undersöker Falkheimer och Olsson (2014) genom en innehållsanalys av 924 artiklar hur norska nyhetsmedier gestaltar terrorattentaten i Norge 2011. I sin analys av artiklarna utgår de från Norris, Kern och Justs (2003:3) formulering av nyhetsmediers två roller, där medierna antingen ger terrorister legitimitet eller förlitar sig på tolkningar givna av regeringen, myndigheter och auktoriteter (Falkheimer & Olsson 2014:71). Vidare menar de att förhållandet mellan terroristen och pressen är central, eftersom terrorister når ut med sina meddelanden genom nyhetsmedier. Följaktligen blir pressen ett sätt för terrorister att rekryterna nya medlemmar och få inflytande. (Falkheimer & Olsson 2014:71, 73)

Falkheimer och Olsson (2014:74–75) hänvisar även till en studie utförd 2011 av Kimberly A. Powell, vilken behandlar amerikansk medierapportering om inhemsk terrorism. Studien säger att sedan 11 september-attackerna (Falkheimer & Olsson 2014:82) tenderar inhemska terrorister att porträtteras som ensamma och intelligenta men mentalt instabila individer. Internationella terrorister porträtteras i stället som ondskefulla extremister med kopplingar till stora islamistiska organisationer. (Falkheimer & Olsson 2014:74–75)

Falkheimer och Olssons (2014:81–82) undersökning visar bland annat att den norske terroristen porträtterades som en avtrubbad enstöring vars gärningar avpolitiserades genom de gestaltningar de norska nyhetsmedierna använde. Genom att fokusera på gärningsmannen som en ensam och mentalt instabil individ snarare än en högerextremistisk terrorist negligerades dennes önskan om att nå ut med sina politiska motiv (Falkheimer & Olsson 2014:70). Undersökningens resultat liknar dem som Powells studie visar: Inhemska terrorister porträtteras som icke-politiskt motiverade, mentalsjuka enstöringar, medan internationella terrorister porträtteras som extremister kopplade till islamistiska nätverk. (Falkheimer & Olsson 2014:82–83)

3.2.2 Priming-teorin

Vid 1980-talets mitt utformade Shanto Iyengar och Donald R. Kinder den så kallade priming-teorin, vilken behandlar relationen mellan yttre stimuli och hur människor bedömer exempelvis objekt, aktörer eller problemfrågor beroende på deras tidigare åsikter och kunskaper. Det kan röra sig om hur medier uppmärksammar särskilda problemfrågor och förbiser andra, vilket i sin tur framhäver dessa problemfrågor i människors medvetanden. Detta innebär att hur medier uppmärksammar problemfrågor påverkar människors åsikter i dessa frågor. (Strömbäck 2004:39)

Priming hjälper således förklara varför vissa problemfrågor framträder mer än andra när allmänheten bedömer politiska ledare och partier. Problemfrågor synliggörs genom hur medier rapporterar om dessa till allmänheten, och allmänheten observerar vanligtvis de mest tillgängliga åsikter och problem när de bedömer politiska ledare och partier. Följaktligen är det

även dessa problemfrågor som has i åtanke hos allmänheten när den bedömer och röstar på politiska partier och ledare. (Kiousis, Strömbäck & McDevitt 2015:3350.) Detta innebär att om medier i sina rapporteringar uppmärksammar integration mer än andra frågor kommer troligtvis allmänheten bedöma politiska partier och ledare utifrån deras åsikter i frågan om integration. Vidare innebär detta även att de politiska partierna försöker tydliggöra de problemfrågor som medierna framhäver mest. (Strömbäck 2004:39)

I Zhong, Mihailidis och Zhous (2011) studie om hur tolv amerikanska, kinesiska, egyptiska och schweiziska tidningar skildrade misstänkta för bombdåden i London 2005 används en innehållsanalys kopplad till priming-teorin för att granska hur de sätt journalister väljer och rapporterar information påverkar hur allmänheten bedömer och förstår denna information. De menar att sådana priming-effekter kan liknas vid stereotyper skapade av mediers rapporteringar. Studien definierar en stereotyp som en ”fastställd mental bild av en grupp, som ofta appliceras på alla dess medlemmar” (Zhong, Mihailidis & Zhou 2011:36–37, min översättning). Stereotyper kan således påverka hur människor uppfattar andra människogrupper.

Av studien framgår att stereotypiska skildringar av de misstänkta gärningsmännen som tillhörande terrorgruppen al-Qaida skapades, trots att uppgifter om detta inte alltid var bekräftade. Dessa stereotypiska skildringar beror på en priming-effekt, där tidningarna tidigare har rapporterat om en rad terrorattacker utförda av al-Qaida och således anknutit bombdådet i London 2005 och dess misstänkta gärningsmän till denna terrorgrupp. De självmordsbombare som senare identifierades visade sig vara brittiska radikalister snarare än utländska al-Qaida-anhängare. (Zhong, Mihailidis & Zhou 2011:39–41.) Vidare uppges i studien att rapporteringar som dessa kan påverka allmänhetens uppfattning om terrorister och terrordåd, och att journalister därför ansvarar för allmänhetens åsikter och förståelse. När journalister skildrar terrorister på stereotypiska sätt blir dessa porträtt alldagliga, och när allmänheten utsätts för förvrängda skildringar av terrorister kan detta leda till otydliga eller felaktiga uppfattningar om terrorism och kontraterrorismpolitik. (Zhong, Mihailidis & Zhou 2011:43)

Mer ingående om stereotyper i journalistiken skriver Nord och Strömbäck (2002:34), vilka menar att svensk medielogik associeras med att medier använder journalistiska verktyg för att intressera sina läsare. Ett av dessa verktyg är stereotypisering, som används dels för att spara tid, dels för att förse läsare med information. Stereotyper består av generaliseringar som ingår i allmänhetens sätt att tänka och påverkar det journalistiska arbetet genom att såväl journalister som deras källor har stereotypiska uppfattningar om händelser, personer och omständigheter. Dessutom återfinns stereotyper i mediers innehåll, och dessa återspeglar och stärker allmänhetens stereotyper. Således spelar stereotyper en väsentlig roll vad gäller journalistikens innehåll. (Nord & Strömbäck 2002:35–36)

4. Metod

För att besvara mina frågeställningar har jag valt att genomföra en kvalitativ innehållsanalys på nyhetsartiklarnas skriftliga text: rubrik, ingress, brödtext och eventuell bildtext. Boréus och Bergström (2012:51–52) konstaterar att deras genomgång av innehållsanalysen inte är en mall; innehållsanalyser kan i olika undersökningar exempelvis övergå till andra sorters analyser, och för varje undersökning behövs egna förklaringar.

Boréus och Bergström (2012:50) menar att termen innehållsanalys främst avser kvantitativa analyser, vilka mäter eller ser på frekvensen av specifika företeelser. Därutöver kan området innehållsanalys även innefatta kvalitativa analyser, vilka vanligtvis avser en analys där mätning eller räkning av särskilda företeelser i en text inte beaktas. De företeelser som kan mätas och räknas kan vara nästan alla olika beståndsdelar i en text. Exempelvis kan förekomsten av metaforer, enstaka ord och rubrikstorlekar räknas. (Boréus & Bergström 2012:50.) Vidare hävdar Bryman (2011:281) att innehållsanalysens huvudsakliga bruksområde är tryckt text i massmedier.

Innehållsanalysen kan tillämpas på alla sorters texter, från transkriberade samtal och reklamfilmer till romaner och baksidestexter. Dessutom kan innehållsanalysen inriktas på två olika textaspekter: innebördsaspekten och den interpersonella aspekten. Den första aspekten inbegriper de uppfattningar och åsikter som återges av författaren i dennes texter. Den andra aspekten omfattar i stället den sociala relationen mottagare och avsändare emellan. (Bergström & Boréus 2012:21–22). Om analysen är inriktad på innebördsaspekten kan exempelvis förekomsten av metaforer räknas. Om den i stället är inriktad på den interpersonella aspekten kan exempelvis myndigheters språk gentemot medborgare undersökas. (Boréus & Bergström 2012:50–51)

Innan en innehållsanalys påbörjas bör materialet avgränsas (Boréus & Bergström 2012:54). Dessutom måste undersökningens frågor anges i noggrann detalj, eftersom det är dessa som bestämmer vilka medier som ska analyseras och följaktligen även det kodschema som skapas (Bryman 2012:283–284). I fallet med denna undersökning innebär detta dels att jag har valt att undersöka totalt fyra specifika dags- och kvällstidningar från en bestämd tidsperiod, dels att jag har fastställt mina frågeställningar. Jag har även valt att endast analysera de nyhetsartiklar som presenteras i avsnitt 4.1 och kapitel 5 nedan.

Vidare kan en innehållsanalys genomföras antingen manuellt eller med dator. För båda sorters analyser råder samma principer och de har båda sina fördelar. En datoranalys tillåter att ett stort materialurval bearbetas konsekvent, medan en manuell analys tillåter utförligare och mer komplexa tolkningar av materialet. (Boréus & Bergström 2012:51)

Eftersom mitt materialurval är relativt litet har jag valt att genomföra en manuell innehållsanalys. Följaktligen får jag även fördelen att kunna utföra komplexa tolkningar av det utvalda materialet. Då jag i min undersökning utför tolkningar gällande texters likheter och olikheter snarare än mäter och jämför förekommande företeelser anser jag att en kvalitativ

innehållsanalys är att föredra före en kvantitativ innehållsanalys. Däremot förekommer ett ringa kvantitativt inslag i min undersökning, då jag kvantifierar analysresultatet i en tabell (se tabell 1) för att därefter överskådligt kunna framhålla eventuella skillnader och likheter vad gäller skildringen av den misstänkte gärningsmannen. Emellertid är undersökningen fortfarande i huvudsak kvalitativ och benämns därför som sådan.

Enligt Bergström och Boréus (2012:30) innehar ordet tolkning i samband med text- och diskursanalyser två betydelser: texter tolkas för att deras avsikter ska kunna klargöras och text- och diskursanalysernas resultat tolkas för att de ska kunna uppfattas. Vad gäller ordets senare betydelse talar Bergström och Boréus om de fem beståndsdelarna texten, avsändaren, mottagaren, uttolkaren och textens sociala kontext. (Bergström & Boréus 2012:30)

Inom hermeneutiken, eller tolkningsläran, behandlas *den hermeneutiska cirkeln*, vilken innebär att texter tolkas genom en växling av att granska textens helhet utifrån dess delar, och att undersöka textens delar utifrån dess helhet. När textens delar placeras i helhetskontexten kan de framträda på tidigare ouppmärksammade sätt. (Bergström & Boréus 2012:31)

Eftersom denna undersökning till stor del stödjer sig på tolkningar – och utgår från gestaltningsteorin, vilken behandlar tolkningar av verkligheten – är det av betydelse att klargöra den hermeneutiska cirkeln för att sedan utgå från den i mina tolkningar av de valda nyhetsartiklarna.

Jag har också valt att inrikta min innehållsanalys på innebördsaspekten, då jag avser undersöka hur språket i de utvalda artiklarna kan förstärka stereotypiska uppfattningar hos allmänheten snarare än att, utifrån en interpersonell aspekt (Boréus & Bergström 2012:21), granska hur författarens eller organisationens relation gentemot läsaren ser ut. Således kan jag genom mitt metodval besvara undersökningens frågeställningar.

En av de mest betydande faserna i en innehållsanalys är kodning (Bryman 2011:291). Denna fas kan delas in i skapandet av kodschemat och kodmanualen. I kodschemat ska samtlig information gällande särskilda fall registreras, medan kodmanualen fungerar som en instruktion för den som utför kodningen. (Bryman 2011:291–292)

I denna undersökning används det kodschema och den kodmanual som återfinns i bilaga 2. I det kodschema som har utvecklats för denna undersökning har jag intresserat mig för totalt 40 variabler indelade i fem olika kategorier. Samtliga variabler har utvecklats utifrån deras relevans i förhållande till undersökningens syfte, frågeställningar, metod, material och teoretiska ram. Därför motsvarar de vad jag förväntar mig att finna i analysen av materialet. Två av dessa variabler tillhör ingen kategori eftersom de endast syftar till att förtydliga vilken artikel och tidning det är som avses i det aktuella kodschemat. I kodschemat används ordet ”skildras” för att åsyfta de gånger den misstänkte gärningsmannen antingen direkt eller indirekt benämns och beskrivs som eller antyds vara någon av de variabler som återfinns i kodschemat. Den kodmanual som har utvecklats för denna undersökning fungerar som en instruktion för att förtydliga i vilka fall en variabel ska kodas, samtidigt som den tydliggör vad respektive variabel innebär. I bilaga 2 återfinns dessa instruktioner i högerkolumnen.

4.1 Material och urval

I undersökningen har jag valt att analysera 102 nyhetsartiklar med en medellängd på två sidor (en sida består av cirka 350 ord), vilka skildrar den person som misstänks vara ansvarig för terrordådet i Stockholm den 7 april 2017. Dessa artiklar är hämtade från webbupplagorna av fyra svenska nyhetstidningar: Dagens Nyheter, Svenska Dagbladet, Aftonbladet och Expressen. Analysmaterialet återfinns kategoriserat efter tidning och sorterat i alfabetisk ordning för respektive tidning i bilaga 1. Av dessa 102 artiklar publicerades 16 av Dagens Nyheter, tio av Svenska Dagbladet, 29 av Aftonbladet och 47 av Expressen.

För att kunna genomföra en djupare, kvalitativ undersökning har jag valt att avgränsa mig till fyra nyhetstidningar. Valet av just dessa tidningar grundas i att de når en stor mängd läsare varje dag. Således tolkar de även verkligheten åt en stor mängd läsare dagligen. Dessutom är respektive tidnings redaktion placerad i Stockholm, där terrordådet inträffade, vilket kan ha underlättat mängden information tidningarna har anskaffat om dådet och således påverkat den mängd information jag kan använda i min undersökning. Därtill har jag valt att undersöka två dagstidningar och två kvällstidningar för att finna eventuella skillnader i rapportering de två medierna emellan.

Vidare är valet av tidningar motiverat av att de innehar olika politiska beteckningar. Nationalencyklopedin benämner Aftonbladet som en ”socialdemokratisk kvällstidning” (Gruvö, Oscarsson & Gustafsson u.å.), medan Expressen beskrivs som en ”liberal kvällstidning” (Gustafsson u.å.). I samma uppslagsverk benämns Dagens Nyheter som ”oberoende liberal” (Sundin & Johansson u.å.), medan Svenska Dagbladet beskrivs som ”obunden moderat” (Sandlund u.å.).

Såväl Dagens Nyheter som Expressen ges ut i Stockholm under varsitt dotterbolag till mediekoncernen Bonnier AB. Även Aftonbladet och Svenska Dagbladet är utgivna i Stockholm, men ingår i den norska mediekoncernen Schibsted. (Gruvö, Oscarsson & Gustafsson u.å.; Gustafsson u.å.; Sundin & Johansson u.å.; Sandlund u.å.)

4.2 Tillvägagångssätt

De utvalda nyhetsartiklarna har publicerats under en period som sträcker sig från dagen terrordådet inträffade och tre veckor framåt. Urvalet har gjorts för att undvika att antalet artiklar blir så stort att en innehållsanalys som syftar till att undersöka hur den misstänkte gärningsmannen skildras blir omöjlig att genomföra. Därtill är det under denna period som allmänhetens åsikter kan påverkas genom gestaltningar som mest, samtidigt som allmänhetens behov av information är som störst (Falkerheim & Olsson 2014:77). Dessutom kan nyhetsartiklar publicerade under denna tidsperiod möjligtvis enklare fånga de känslor, toner och teman som stod i fokus just under den tid dådet inträffade och då den misstänkte gärningsmannen offentliggjordes för allmänheten.

För att finna relevanta artiklar har jag besökt respektive tidnings webbplats och använt deras nyhetsarkiv, där samtliga nyheter publicerade under valt dygn visas. På respektive webbplats används även nyhetskategorier där samtliga nyheter om 2017 års terrordåd i Stockholm återfinns. Dessutom har jag i syfte att komplettera min materialinsamling och hitta eventuella artiklar utan kategorisering använt sökmotorn Google, där jag utifrån sökordet ”Akilov” har funnit nyhetsartiklar publicerade på respektive tidnings webbplats under den valda tidsperioden genom att i sökmotorns inställningar endast visa sökresultat under den perioden. För att begränsa sökningarna till specifika webbsidor har jag använt prefixen ”site:dn.se”, ”site:svd.se”, ”site:aftonbladet.se” och ”site:expressen.se” i mina sökningar, vilket innebär att endast sökresultat för dessa webbsidor visas.

I valet av artiklar att undersöka har jag även beslutat att endast granska nyhetsartiklar där den misstänkte gärningsmannen står i fokus; jag har exempelvis stött på ett flertal nyhetsartiklar om dådet där Rakhmat Akilov endast nämns i förbigående i en text med annat huvudtema. Eftersom jag ämnar undersöka hur den misstänkte gärningsmannen porträtteras snarare än hur dådet skildras har jag därför valt att inte inkludera artiklar med själva dådet som huvudtema i min undersökning. Om däremot betydande skildringar av Akilov har ingått i artiklar med andra huvudteman har jag ändå innefattat dessa i analysen.

För att avgränsa materialet ytterligare har jag valt att inte inkludera nyhetsartiklar skrivna enbart av TT Nyhetsbyrån, som producerar och distribuerar nyhetstexter (Sjölin & Carlsson u.å.) till bland annat Dagens Nyheter, Svenska Dagbladet, Aftonbladet och Expressen. Skälet till denna avgränsning grundas i att dessa nyhetstexter massutskickas och följaktligen tenderar att se likadana ut i samtliga tidningar de publiceras i. Däremot förekommer en artikel där TT listas som medförfattare. Jag har dessutom valt att exkludera notiser, då dessa nyhetstexter vanligtvis inte innehåller tillräcklig mängd text för att utföra en kvalitativ innehållsanalys på. För att urskilja notiser har jag utgått från Björn Hägers (2014:416) definition, vilken beskriver notisen som bestående av cirka 500 tecken eller 80 ord, samtidigt som den saknar ingress. Vidare har jag valt att inte inkludera sportartiklar där dådet nämns eller opinionsjournalistiska texter som krönikor, ledare, insändare och kulturartiklar.

Eftersom jag i min undersökning ämnar utföra en textanalys inriktad på skrift har jag valt att inte analysera eventuella bilder eller TV-inslag i de utvalda artiklarna. Dessutom har jag valt att exkludera liverapporteringar i min undersökning, eftersom dessa tenderar att placeras i flera artiklar med samma tema även om artikelns innehåll inte alltid är relevant för live-rapporteringens innehåll. Därutöver kan aktuella liverapporteringar placeras i tidigare publicerade artiklar. Exempelvis innehåller Granlund (2017), då artikeln hämtades för denna undersökning, en liverapportering från den 13 april trots att artikeln publicerades den 8 april, och Nilsson (2017a), som publicerades den 8 april, innehåller samma liverapportering. Genom att exkludera liverapporteringar från min undersökning undgår jag således att analysera upprepad och överflödig text samtidigt som jag kan granska den text som skrevs vid artiklarnas publiceringsdatum.

4.3 Metodkritik

Bryman (2011:297) menar att det i princip är omöjligt att skapa en kodmanual utan inslag av tolkning från kodaren. För att kunna koda det material som används i en undersökning måste tolkningarna grundas i den kunskap som kodaren besitter genom den kultur denne ingår i (Bryman 2011:297). Utifrån detta är det inte obefogat att anta att min subjektiva förståelse av materialet möjligtvis kan framhävas genom mina tolkningar av materialets innehåll, vilka den kvalitativa innehållsanalysen bygger på. Skälet till detta är att den kodmanual jag har utvecklat ligger till grund för i vilka fall jag ska koda en variabel och sedan göra en tolkning utifrån denna. Det innebär att en kodare med annan kulturell bakgrund som besitter andra kunskaper möjligtvis kan framhäva andra tolkningar om denne analyserar mitt material.

Därtill har den porträttering av den misstänkte gärningsmannen som jag har undersökt baserats på de variabler jag har valt att koda i undersökningens kodschema. Det innebär att andra variabler möjligtvis kan framhäva ytterligare eller skiljande skildringar av den misstänkte gärningsmannen.

Eftersom jag har undersökt hur den misstänkte gärningsmannen skildras utifrån undersökningens valda teoretiska ram, metod och material innebär detta att andra teorier, metoder och materialurval kan uppvisa andra sorters skildringar. Vidare hade en undersökning med syfte att analysera ett större eller mindre omfång troligtvis dragit andra slutsatser än denna undersökning. Dessutom hade en granskning av fler artiklar publicerade längre fram i tiden eventuellt kunnat klarlägga bland annat den misstänkte gärningsmannens psykiska hälsa eller ohälsa.

Däremot kan de resultat som denna undersökning har kommit fram till replikeras med samma materialurval, teoretiska ram, metod och kodschema, vilket gör innehållsanalysen till en relativt objektiv analysmetod (Bryman 2011:296).

5. Analys

I detta kapitel presenteras varje artikel kort innan de analyseras och respektive artikels skildring av den misstänkte gärningsmannen framhävs. Jag har valt att dela in analysen utifrån i vilken tidning artiklarna är publicerade i snarare än kategorier med gemensamma teman. Detta beror på att majoriteten av de 102 artiklarna repeterar fakta och uppgifter som har publicerats i någon eller några av de andra utvalda artiklarna. Det innebär att flera olika artiklar utgörs av flera olika teman, och således blir en uppdelning utifrån tematiska kategorier i analysen komplicerad, även om detta möjligtvis hade kunnat vara den mest fördelaktiga dispositionen för denna undersöknings analys.

Analysen av artiklarna sker i kronologisk ordning utifrån publiceringsdatum, från tidigast publicerad till senast publicerad. Vidare har artiklarna sorterats i varsin kategori för respektive tidning. Artiklar publicerade samma datum i samma tidning sorteras i alfabetisk ordning. De 102 artiklarna återfinns i bilaga 1 och undersökningens kodschema och kodmanual, vilka förtydligar vilka variabler som ska kodas när samt vad dessa innebär, återfinns i bilaga 2.

Varje artikels innehåll sammanfattas, och denna sammanfattning följs av hur den misstänkte gärningsmannen har skildrats i den aktuella artikeln genom att innehållet har tolkats och analyserats. De variabler som har kodats och tolkats markeras i kursiv stil i respektive artikels presentation av hur den misstänkte gärningsmannen har skildrats. Utöver detta förekommer skildringar av den misstänkte gärningsmannen vilka inte har kodats eller kursiverats, eftersom de inte har motsvarats av någon variabel i kodschemat. Dessa har dock ändå inkluderats i presentationen av hur den misstänkte gärningsmannen skildras, eftersom de bidrar till att, för denna undersökning, i så stor utsträckning som möjligt färdigställa en generaliserad bild av hur den misstänkte skildras.

Analysmaterialet har en medellängd på två sidor, och eftersom artikelanalysen är lång och omfattande presenteras på nästa sida en tabell (se tabell 1), där analysresultaten har kvantifierats och sammanställts för att kunna ge en överskådlig och generell bild av hur den misstänkte gärningsmannen skildras i de 102 artiklarna. Tabellen visar antal förekomster av kodschemats variabler i analysmaterialet. Dessutom sammanställs i kapitel 6 både det generella porträttet av den misstänkte gärningsmannen i respektive tidning och det sammantagna porträtt som framstår genom samtliga artiklar. Variabeln ”Affirmativa egenskaper” avser de gånger Akilov skildras med berömmande eller positiva egenskaper. I tabellen saknas variabel 14 (”Skildras Akilovs utseende?”), eftersom denna endast inkluderas i analysen de gånger den ger upphov till skildringar av andra variabler. Exempelvis har jag i analysen funnit tillfällen då särskilda utseendebeskrivningar bland annat skildrar den misstänkte gärningsmannen som skyldig. Därför kodas variabel 14 i detta fall som variabel 2 (”Skildras Akilov som skyldig?”). Respektive tidnings artikelantal placeras inom parentes efter tidningsnamnet i kolumn 1–4.

Tabell 1. Generell skildring av den misstänkte gärningsmannen.

Kategori	Variabel	Dagens Nyheter (16)	Svenska Dagbladet (10)	Aftonbladet (29)	Expressen (47)
Personskildringar	Misstänkt	14	5	14	39
	Skyldig	7	6	22	27
	Terrorist		1		3
	Mördare				
	Gärningsman				
	Kriminell bakgrund	1	2	2	4
	Hotande	3		7	16
	Opålitlig	7	5	6	11
	Vårdslös	3		1	1
	Pejorativa egenskaper	2		6	8
	Affirmativa egenskaper	2	1	5	3
Religion och ideologi	Kopplad till Islamiska staten	4	6	9	16
	Religiös	1	2	3	3
	Sekulär	2	2	5	3
	Muslim	4	1	4	7
	Islamist	4	2	1	12
	Extremist	4	5	5	11
Etnicitet och nationalitet	Utländsk bakgrund	1		2	3
	Svensk				
	Uzbek	6	6	7	25
	Tadzjiker	2			3
	Immigrant	1		1	
	Flykting	1		1	4
Socioekonomisk status	Arbetslös	4		2	1
	Obemedlad	1		4	5
	Utbildad				1
	Outbildad			1	
Livsstil och hälsa	Instabil	3	1	3	3
	Stabil				1
	Brukare av narkotika, tobak eller alkohol	5	1	5	7
	Missbrukare av narkotika, tobak eller alkohol				2
	Enstörig	1			2
	Sällskaplig				2
	Misslyckad	3		1	1
	Lycksökare				1
	Nära relation till familj och vänner	2	1	6	3
	Distanserad till familj och vänner	1		1	4

Av tabellen (se tabell 1) framgår att de tre mest förekommande variablerna är *misstänkt* (kodad 72 gånger), *skyldig* (kodad 62 gånger) och *uzbek* (kodad 44 gånger). Dessa följs av variablerna *kopplad till Islamiska staten* (kodad 35 gånger), *opålitlig* (kodad 29 gånger) och *hotande* (kodad 26 gånger). I de fall den misstänkte skildras som både misstänkt och skyldig i samma artikel är det sannolikt att denne egentligen skildras som skyldig; om en artikel benämner den misstänkte som ”misstänkt terrorist” och i nästa stycke påstår att han har erkänt sig skyldig uppfattar troligtvis väldigt få läsare honom som misstänkt snarare än skyldig. I analysen har jag däremot i dessa fall kodat både variabel 3 och variabel 4 för att därefter kunna kvantifiera dessa i tabell 1.

Utöver detta skildras den misstänkte minst en gång i respektive tidning som *extremist* (kodad 25 gånger), *islamist* (kodad 19 gånger), *brukare av narkotika, tobak eller alkohol* (kodad 18 gånger), *muslim* (kodad 16 gånger), *sekulär* (kodad tolv gånger), *med nära relation till familj och vänner* (kodad tolv gånger), *med affirmativa egenskaper* (kodad elva gånger), *instabil* (kodad tio gånger) och *med kriminell bakgrund* (kodad nio gånger). Av kodschemats totalt 40 variabler var det tre som aldrig kodades: *mördare*, *gärningsman* och *svensk*.

5.1 Dagens Nyheter

I DN (2017) beskrivs Akilov som terrormisstänkt samtidigt som han uppges ha erkänt sig skyldig till terrordådet. Hans utseende vid tiden för dådet och timmarna efteråt beskrivs kortfattat, då han ska ha betett sig märkligt, och han sägs komma från Uzbekistan. Vidare uttrycks att han, efter att ha begärts lämna Sverige, har gått under jorden, lämnat icke trovärdiga redogörelser till Migrationsverket och använt ett låtsasnamn. Därtill skildras Akilov som hotande, och uppges ha planerat ”en större massaker”, troligtvis genom en hemmagjord bomb. En granne beskriver honom i stället som ”en person som bara ville jobba för att skicka pengar till sina fyra barn och frun i Uzbekistan”. Han framställs även som kopplad till den islamistiska gruppen Hizb ut-Tahrir och ska ha hyst sympatier för Islamiska staten (IS). Han ska dessutom ha förlorat sitt jobb i början av 2017. (DN 2017.) Således porträtteras Akilov som en *terrormisstänkt*, *hotande*, *arbetslös* och *opålitlig uzbek* som har en *nära relation till sin familj*. Dessutom skildras han vara en *islamist* och *extremist* med *kopplingar till IS*, och han framställs *pejorativt* som märklig.

Hansson och Wierup (2017) skriver om att den misstänkte gärningsmannen begärs häktad, och berättar att han vill byta försvarare mot en sunnimuslimsk advokat, samt att han tidigare har nekats uppehållstillstånd eftersom han har använt sig av ett låtsasnamn och inte kunnat lämna en trovärdig berättelse till Migrationsverket. Att den misstänkte gärningsmannen vill representeras av en sunnimuslimsk advokat antyder att den misstänkte själv är muslim. Utifrån detta framställs Akilov som en *opålitlig* och *muslimsk terrormisstänkt*.

Wierup (2017a) uppger bland annat att den misstänkte gärningsmannen har ljugit om sin identitet för Migrationsverket. Han benämns som terrormisstänkt och uzbek, samtidigt som han uppges sitta ”anhållen för terroristbrott genom mord” snarare än ”anhållen för misstanke av terroristbrott genom mord”. I artikeln läggs särskilt stort fokus på att den misstänkte

gärningsmannens uppgifter gentemot Migrationsverket inte har varit trovärdiga (Wierup 2017a), och Akilov skildras således som en *opålitlig terrormisstänkt uzbek* som är *skyldig* till terrordådet den 7 april 2017.

Wierup och Carp (2017) skriver att den misstänkte gärningsmannen ”har häktats misstänkt för terroristbrott genom mord” och att Akilov har erkänt brottet. Polisen uppges ha stora mängder bevis och vara säker på den misstänktes skuld. Därför sägs saken vara polisiärt klar, men ännu inte juridiskt klar. Vidare beskrivs att Akilov har begärt en sunnimuslimsk advokat. (Wierup & Carp 2017.) Utifrån detta skildras den misstänkte gärningsmannen som *skyldig* till brottet men ännu inte fälld, och därför benämns han ännu som *misstänkt*. Han skildras även som *muslim*.

Örstadius et al. (2017) redogör för hur polisen gör ett tillslag mot den misstänkte gärningsmannens tidigare arbetsgivare. Arbetsgivaren gav den misstänkte gärningsmannen sparken efter att han ska ha sovit på jobbet och varit dålig på sitt jobb. En tidigare kollega har besökt Akilov, som berättar att han ”bara röker och sover”. (Örstadius et al. 2017.) Dessa uppgifter målar upp en bild av Akilov som en *terrormisstänkt, vårdslös* och *arbetslös rökare* som är *misslyckad*.

By (2017a) skriver om ovissheten om huruvida den misstänkte gärningsmannen har agerat ensam eller om det finns gärningsmän som ännu inte är gripna. Rubriken ”Ensamvarg eller inte?” tillsammans med den följande ingressen, ”Rakhmat Akilov – är han en störd gärningsman som agerade på egen hand eller finns det fler gärningsmän där ute?”, målar genast upp en bild av gärningsmannen trots att ingenting har fastslagits explicit. Det står inte någonstans i texten uttryckligen att Akilov är en störd gärningsman som agerade på egen hand, men vid läsning av dessa två retoriska frågor skildras en bild av Akilov som både en mentalt instabil enstöring och en person som ingår i ett större nätverk, vilket stöds av två stycken om terrorforskaren Magnus Ranstorp i artikelns mitt:

> Magnus Ranstorp, terrorforskare på Försvarshögskolan, menar dock att även de som tycks vara ”ensamma galningar” ingår i något slags sammanhang.
>
> – Det är oerhört sällan de levt ett "vaccumförpackat” liv. De ingår nästan alltid i någon miljö där de låtit sig påverkats. (By 2017a)

Denna auktoritetsröst bekräftar att gärningsmän som är ensamma och mentalt instabila kan vara delar av större sammanhang, som exempelvis terrororganisationer. Således skildras en bild av Akilov där han både är ensam och mentalt instabil samtidigt som han ingår i ett sammanhang. Däremot tydliggörs inte vilket sådant sammanhang det rör sig om, och således läggs mer fokus på bilden av den enstöriga och mentalt instabila misstänkte gärningsmannen. Vidare skriver By (2017a) att Akilov har häktats ”på sannolika skäl misstänkt för terrorbrott genom mord”. I artikelns nionde stycke benämns han som ”uzbeken” (By 2017a). Tolv stycken senare citeras terrorforskaren Hans Brun, som säger att Akilov kan ha utfört terrordådet på grund av att han har upplevt sig själv som misslyckad och genom dådet försökt bli hyllad. Följaktligen ges även en bild av Akilov som misslyckad i syfte att försöka förklara varför han kan ha genomfört terrordådet. I slutet av artikeln skriver By (2017a) att den misstänkte gärningsmannen inte har anknutits till extremistmiljöer i Sverige, och inga uppgifter om att han har en koppling till

exempelvis IS har offentliggjorts. Detta framställer inte Akilov direkt som kopplad till IS eller extremistmiljöer, men placerar honom i en kontext tillsammans med IS och extremistmiljöer. Således skildrar artikeln den misstänkte gärningsmannen som en *mentalt instabil* och *misslyckad enstöring* från *Uzbekistan* som är *misstänkt* för terrorbrott genom mord, med obekräftade men möjliga kopplingar till större extremistiska nätverk, som exempelvis IS.

By (2017b) berättar hur Akilov tog sig till Märsta efter terrordådet, och de intervjuade terrorforskarna Magnus Ranstorp och Hans Brun berättar bland annat att en av terroristerna som låg bakom dåden i Paris bodde där. Denne terrorist hade även varit del av ett terrornätverk. En gång i artikeln, i en bildtext, benämns Akilov som ”Den misstänkte”. Akilov benämns inte som terrorist, extremist eller islamist i artikeln, men han kopplas till ett eventuellt terrornätverk, vilket antyder att Akilov kan vara del av detta nätverk. Således ges inte en direkt bild av Akilov som extremist, utan snarare en bild av honom som *terrormisstänkt* och potentiell extremist.

I Lagerwall och Hansson (2017) sägs den misstänkte gärningsmannen vara en uzbek misstänkt ”för ett av de värsta brotten i modern svensk historia” som inte kan utvisas till Uzbekistan på grund av risk för tortyr av den uzbekiska regimen. Den misstänkte gärningsmannen uppges ha nekats uppehållstillstånd i Sverige, då han inte bedömts som trovärdig av Migrationsverket, och därefter gått under jorden. (Lagerwall & Hansson 2017.) Detta skildrar en bild av den misstänkte gärningsmannen som en *opålitlig terrormisstänkt* från *Uzbekistan*.

Wierup et al. (2017) berättar om hur den misstänkte gärningsmannen har begärt att byta sin nuvarande advokat mot en sunnimuslimsk advokat. Vidare skriver de att han har fått sparken från ett tidigare jobb som han misskötte. En före detta kollega ska ha träffat Akilov, som sagt att han ”bara röker och sover”. Akilov benämns som terroranklagad och terrormisstänkt, men rikspolischefen Dan Eliasson citeras och uppger att polisen är trygg med att den misstänkte gärningsmannen ”är personen som körde lastbilen”, och att de har såväl uppgifter från den misstänkte som bevis. (Wierup et al. 2017.) Således skildras Akilov inte endast som *terrormisstänkt*, utan även som *skyldig* till dådet. Därtill skildras han som en *vårdslös, arbetslös* och *muslimsk tobaksbrukare*, och att han ”bara röker och sover” framställer honom som *misslyckad*.

Wierup och Holmström (2017) uppger att den information som den misstänkte gärningsmannen lämnade till Migrationsverket i syfte att få uppehållstillstånd inte var trovärdig och därför nekades hans uppehållstillstånd. Artikeln fokuseras särskilt på den misstänktes icke trovärdiga uppgifter. Vidare ska Säkerhetspolisen ha mottagit tips om att den misstänkte gärningsmannen skulle ha extremistiska kopplingar, men dessa kunde inte bekräftas i domstolshandlingar. Däremot ska Akilov ha lagt ut material relaterat till IS på sociala medier. Dessutom skrivs att Akilov begärs häktad för terroristbrott genom mord. (Wierup & Holmström 2017.) Följaktligen skildras Akilov i denna artikel som en högst *opålitlig terrormisstänkt* som *sympatiserar med IS* men inte har några bekräftade extremistiska kopplingar. Att Akilov begärs häktad för terroristbrott genom mord antyder dessutom att han är *skyldig* till det dåd som begicks den 7 april 2017.

Flores (2017) skriver om hur Akilovs liv förändrades efter att han nekades asyl i Sverige. Bekanta uppger att han blev mer extremistisk, instabil, började använda och missbruka narkotika, röra sig i kriminella kretsar och fick sociala problem. Turkiska uppgifter berättar att han radikaliserades i Turkiet och ska ha försökt ansluta sig till IS, för vilket han efterlystes för extremism av Uzbekistan. Han ska ha gillat IS och talat för våldsam islamism, men inte varit en hängiven eller insatt muslim. Han ska dessutom ha varit känd för att inte be i hemlandet. En bekant till Akilov fördömer att han har begått dådet. Akilov som har fyra barn med sin före detta fru uppges enligt vissa källor ha deporterats från Turkiet till Sverige på grund av en påstådd flyktingstatus, men detta visar sig inte vara sant. I hemlandet ska han ha varit ”en hårt arbetande, lite butter tadzjik” som arbetade som svetsare. (Flores 2017.) Sammantaget ger Flores (2017) en bild av Akilov som säger att han började *missbruka narkotika* och bli en *instabil extremist* som *umgicks i kriminella kretsar*. Han ska ha fått sociala problem, radikaliserats och försökt *ansluta sig till IS* redan innan han kom till Sverige. Dessutom ska han ha förespråkat våldsam *islamism* utan att själv ha varit en hängiven muslim. Efter hans skilsmässa har hans *relation till sin familj försämrats*. Han framställs *pejorativt* som butter men *affirmativt* som hårt arbetande, och han sägs vara *tadzjik*. Att en bekant fördömer den misstänkte gärningsmannen för att ha genomfört terrordådet indikerar dessutom att Akilov är *skyldig* till dådet, trots att han ännu endast är misstänkt.

Wierup (2017b) beskriver hur den misstänkte gärningsmannen, med handfängsel och en tröja över huvudet, leds in i Stockholms tingsrätts säkerhetssal, där han sedan erkänner terroristbrott och medger häktning. Han sägs se sig ”som terrorist och är stolt över sitt dåd”. Däremot skildras han, trots erkännandet, inte som helt skyldig: Åklagare Hans Ihrman hävdar i artikeln att ”en misstänkts inställning kan ändras under resans gång” och att inget därför ska tas ut i förskott. Vidare benämns han som uzbekisk medborgare och kopplas till extremistiska och islamistiska miljöer, som IS. Eventuella kopplingar till terrornätverk uppvisas även. (Wierup 2017b.) Artikelrubriken ”Alla skyldiga ska inför rätta” sätter den misstänkte gärningsmannen i ett skyldigsammanhang, vilket får honom att framstå som skyldig till terrordådet den 7 april 2017. Detta är däremot inte underligt, då den misstänkte gärningsmannen uppges själv ha erkänt sig skyldig till dådet. Tillsammans med Hans Ihrmans påstående ges således en bild av Akilov som såväl *skyldig* som fortfarande endast *misstänkt*. Samtidigt skildras den misstänkte gärningsmannen som en *extremistisk* och *islamistisk uzbek* med *kopplingar till IS*.

Carlsson, Delin och Wierup (2017) ger, likt vad artikelrubriken säger, en tvådelad skildring av Akilov. Detta tyder på att det vid tiden då artikeln publicerades ännu inte fanns en enda klar bild av vem den misstänkte gärningsmannen är. Akilov skildras som en *terrormisstänkt islamist* från *Uzbekistan* som uppger att han är *tadzjik*. Han ska ha smitit undan uzbekiska och svenska myndigheter, sägs ha velat strida i Syrien och *varit ett hot* för den allmänna säkerheten i Uzbekistan. Därtill har han *radikaliserats* och deltagit i *religiösa* och *extremistiska* organisationer, enligt uzbekiska uppgifter. (Carlsson, Delin & Wierup 2017.) Vidare framställs han som en *opålitlig* och *arbetslös flykting* som är *sekulär* och *missbrukar narkotika*. Trots detta ska han för Migrationsverket ha sagt att han är *muslim*. Han uppges ha ljugit för Migrationsverket och framställs som *opålitlig*. Tidigare kollegors och juridiska ombuds

uppgifter skildrar honom *affirmativt* som lugn och samlad, och de har inte sett några tecken på att han skulle ha varit en militant islamist. Han skildras vidare som *vårdslös* och sägs sova under arbetstid. Därtill påstås han under 2015 haft en årsinkomst på ungefär 128 000 kronor (Carlsson, Delin & Wierup 2017), vilket motsvarar en månadslön på ungefär 10 666 kronor och bidrar till att han skildras som *obemedlad*.

I Bolling (2017b) beskrivs en gång i ingressen och en gång i brödtexten hur den misstänkte gärningsmannen köpte snus i en butik två timmar före terrordådet på Drottninggatan. Övervakningsfilm visar honom bära på en väska som inte är synlig på de övervakningsbilder som tagits under den misstänkte gärningsmannens flykt från attentatsplatsen. Hans kläder beskrivs kort. (Bolling 2017b.) Vidare skriver Bolling (2017b) att vittnet hör hur den terrormisstänkte gärningsmannen talar ”på ett främmande språk”. Denna mening själv säger inte särskilt mycket om att Akilov har utländsk bakgrund; många svenskar talar på främmande språk utan att nödvändigtvis ha utländsk bakgrund. Genom att tillämpa den hermeneutiska cirkeln kan däremot denna del granskas utifrån textens helhet, och då framgår att den misstänkte gärningsmannen som talade på ett främmande språk heter Rakhmat Akilov. Detta tydligt utländska namn tillsammans med uppgiften om att den misstänkte gärningsmannen talade på ett främmande språk innebär att en bild av Akilov som en misstänkt gärningsman med utländsk bakgrund målas upp. Den fullständiga skildringen av Akilov i denna artikel är således den av en *snusande terrormisstänkt* med *utländsk* bakgrund.

Lagerwall (2017) berättar om den misstänkte gärningsmannens vardag i häktet och anför att han vid ankomsten dit hade få skador, vilka sägs ha åsamkats när lastbilen som användes i dådet kraschande in i ett varuhus. Den misstänkte gärningsmannen benämns som terrormisstänkt och sägs vara under ständig tillsyn i syfte att förhindra att denne exempelvis ska begå självmord eller skada sig själv. Dessutom ska den misstänkte gärningsmannen ha ertappats med ett vasst föremål i häktet. (Lagerwall 2017.) Detta skildrar den misstänkte gärningsmannen som en *instabil* och *hotande terrormisstänkt* som ska ha skadats efter att lastbilen som användes i dådet kraschade, vilket antyder att han är *skyldig*.

Bolling (2017a) skriver om hur den terrormisstänkte Rakhmat Akilovs äldre bror greps i Uzbekistan av säkerhetstjänsten, sa sig vara oskyldig och släpptes efter cirka ett dygn. Artikeln inleds med att Akilov benämns som terrormisstänkt en gång i ingressen och en gång i brödtextens inledande mening. På samma vis sägs Akilov en gång i ingressen och en gång i brödtextens mitt ha ”begått ett svårt” respektive ett ”gräsligt brott i Stockholm”, vilket tyder på att han anses vara skyldig till terrordådet trots att han ännu är häktad som misstänkt för dådet. Vidare skriver Bolling (2017a) att både Rakhmat Akilov och hans bror ”var väldigt sekulära” och att de har ”stått varandra nära”. Dessutom är Rakhmat Akilov utbildad svetsare, och han tog sig till Sverige genom Polen (Bolling 2017a). Detta skildrar Akilov som en *sekulär* svetsare som har *immigrerat* till Sverige och har en *nära relation till sin familj*.

5.2 Svenska Dagbladet

Gummesson (2017) berättar att den misstänkte gärningsmannen har lämnat otrovärdiga uppgifter till Migrationsverket och Migrationsdomstolen, vilket var skälet till att han inte fick

uppehållstillstånd. Vidare beskrivs hur Migrationsdomstolen fastställer att ”situationen i Uzbekistan inte är ’så allvarlig att den i sig ger rätt till uppehållstillstånd’”, utan att den asylsökande måste uppfattas som trovärdig för att få uppehållstillstånd. Därtill uppges uzbekiska myndigheter ha anklagat den misstänkte gärningsmannen för att vara terrorist. (Gummesson 2017.) Att Migrationsdomstolen fastställer situationen i Uzbekistan skildrar inte Akilov som uzbek, men genom att tillämpa den hermeneutiska cirkeln granskas denna del utifrån textens helhet, och då framgår att Akilov inte kan garanteras uppehållstillstånd eftersom situationen i hans hemland Uzbekistan inte är tillräckligt allvarlig för att han av detta skäl ska kunna få uppehållstillstånd. Sammantaget skildrar artikeln Akilov som en *opålitlig terrorist* från *Uzbekistan*.

I Thurfjell (2017a) beskrivs att den misstänkte gärningsmannen har begärts häktad och att rikspolischefen Dan Eliasson, på grund av bevisning mot och uppgifter från den misstänkte, är säker på att han är skyldig till dådet. I artikeln benämns Akilov som *misstänkt*, men att rikspolischefen uppger att han är säker på Akilovs skuld skildrar den misstänkte gärningsmannen som *skyldig* till terroristbrott genom mord.

Drevinger (2017) skriver att den misstänkte gärningsmannen av polisen ännu inte har bevisats vara föraren som körde en lastbil nedför Drottninggatan och dödade 4 människor. I artikeln benämns Akilov som misstänkt, men rikspolischefen beskrivs säga att Akilov var lastbilsföraren på Drottninggatan. Den misstänkte gärningsmannen sägs vara från Uzbekistan och han uppges ha varit efterlyst av polisen efter att hans uppehållstillståndsansökan avslogs. Dessutom ska den misstänkte gärningsmannen ha uppgett ett låtsasnamn och bott på en annan adress än den han var skriven på. Ytterligare ska han ha på sociala medier ha laddat upp två filmer med kopplingar till IS, och han ska ha haft vänner i islamiströrelsen Hizb ut-Tahrir. Hans utseende efter dådet beskrivs även kortfattat: han ska ha täckt ansiktet med någonting som liknar en rånarluva, sett tilltufsad ut och haft en reva på ena byxbenet. (Drevinger 2017.) Utifrån detta skildras Akilov som en *opålitlig, islamistisk* och *uzbekisk terrormisstänkt* med *kopplingar till IS*. Dessutom ska han enligt rikspolischefen vara *skyldig* till dådet. Att Akilov beskrivs täcka sitt ansikte med någonting som liknar en rånarluva antyder att han vill dölja sin identitet, vilket ytterligare indikerar att han är skyldig. Därtill tyder även det faktum att han är tilltufsad och har en reva i ena byxbenet på att han har varit inblandad i dådet.

Thurfjell (2017b) uppger att den misstänkte gärningsmannen har erkänt sig skyldig till terrorbrott och förklarar sitt motiv. Rikspolischefen Dan Eliasson sägs ha varit säker på att ”det är rätt gärningsman” sedan Akilov anhölls. Dessutom uppger åklagaren Hans Ihrman att den misstänkte gärningsmannens erkännande kan dras tillbaka och att utredningen inte är klar ännu. Den misstänkte uppges vara från Uzbekistan och sägs ha visat sympatier för IS på sociala medier. Därtill har den misstänkte begärt byta ut sin advokat mot en sunnimuslimsk advokat, och i Stockholms tingsrätt ska han ha varit handfängslad och klädd i gröna kläder med en grön jacka över huvudet. (Thurfjell 2017b.) Följaktligen skildras Akilov som en *uzbekisk IS-sympatisör* som är *skyldig* till terrordådet. Vidare antyds att han är *muslimsk* eftersom han har efterfrågat en sunnimuslimsk advokat, och det faktum att han är handfängslad associerar honom som en brottsling.

Georgieva & Ohlsén Pettersson (2017) anför att den misstänkte gärningsmannen är en uzbekisk svetsare och småbarnsfar som tidigare varit sekulär men nu kopplas till religiös extremism, islamism och terroristgruppen IS. Efter skilsmässan från sin före detta fru uppges han ha flyttat till Turkiet, där han sedan blev radikaliserad. I Uzbekistan ska han ha efterlysts ”misstänkt för brott förenade med religiös extremism” enligt den ryska nyhetsbyrån Interfax. Efter att ha sökt asyl i Sverige under ett falskt namn och sedan blivit nekad asyl umgicks han i kriminella kretsar där narkotika förekom. Enligt bekanta blev han mer extremistisk, fick sociala problem och blev instabil. En före detta kollega i Ryssland menar att den misstänkte gärningsmannen inte ska ha uppvisat några tecken på extremism under deras tid som kollegor. (Georgieva & Ohlsén Pettersson 2017.) Artikeln skildrar således Akilov som en tidigare *sekulär familjeman* som har arbetat som svetsare, men som efter sin skilsmässa blivit *radikaliserad* och är *kopplad till IS*. Han framställs som *opålitlig* och som en person med *kriminell bakgrund*. Därefter ska han ha umgåtts bland kriminella och *brukat narkotika*, samtidigt som han blev *instabil*, mer *extremistisk* och utvecklade sociala problem.

I SvD (2017) uppges att den misstänkte gärningsmannen från Uzbekistan har erkänt sig skyldig till terroristbrott, och att han tidigare har sympatiserat med terrororganisationer som IS på sociala medier. Därtill beskrivs att han fått beslut om utvisning från Migrationsverket men avvikit från sin adress, och att han i sin ansökan om uppehållstillstånd använt ett låtsasnamn. (SvD 2017.) En bild av den misstänkte gärningsmannen som en *uzbekisk*, *opålitlig IS-sympatisör* som är *skyldig* till terroristbrott målas sålunda upp.

Wande (2017a) skriver att den misstänkte gärningsmannen enligt Uzbekistans utrikesminister ska ha haft kopplingar till IS. Terrorforskaren Magnus Ranstorp menar att dessa uppgifter bör tas med skepsis eftersom ”Uzbekistan har ett intresse av att göra den här kopplingen”, då regimen har motverkat islamistiska rörelser som Hizb ut-Tahrir och Islamic Movement of Uzbekistan och haft en konflikt med Sverige gällande frågor om mänskliga rättigheter. Centralasienkännaren Svante Cornell menar däremot att den uzbekiska utrikesministern är ”en av de mest ansedda diplomaterna landet har haft” och att dennes uttalanden inte ska negligeras helt. Därtill ska den misstänkte gärningsmannen enligt Radio Free Europe/Radio Libertys uzbekiska tjänst uppges ha radikaliserats i Turkiet. (Wande 2017a.) Här framgår en svag skildring av Akilov som kopplad till IS. Tre auktoriteter – Uzbekistans utrikesminister, terrorforskaren Magnus Ranstorp och Centralasienkännaren Svante Cornell – gör sina röster hörda, där utrikesministerns påståenden möts med skepsis av Ranstorp. Samtidigt menar Cornell att utrikesministerns yttranden inte helt ska försummas. Vilken skildring av Akilov som framträder beror i detta fall möjligtvis på läsarens tidigare kunskaper om den misstänkte gärningsmannen; den som sedan tidigare vet att Akilov har erkänt sig skyldig och uppges ha kopplingar till IS förlitar sig troligtvis på den uzbekiska utrikesministern. I andra fall tenderar läsare sannolikt att förlita sig på den auktoritet som är närmast läsaren själv geografiskt, nationellt och kulturellt sett, vilket i detta fall är Ranstorp och Cornell. Därför behandlar denna läsare möjligtvis utrikesministerns uppgifter med skepsis. Eftersom Ranstorp däremot inte avfärdar utrikesministerns uppgifter helt skildras Akilov ändå, dock tvetydigt, som *extremistisk IS-sympatisör* och *misstänkt* gärningsman. Skälet till detta är att tidningen har valt att inkludera

utrikesministerns påstådda uppgifter, och således gestaltat verkligheten genom att publicera dessa angivelser.

Wande (2017b) berättar att Uzbekistans utrikesminister ska ha sagt till nyhetsbyrån Reuters att den ”misstänkte terroristen” ska ha blivit rekryterad av IS efter flytten till Sverige. Dessutom ska utrikesministern ha berättat detta för en västlig partner, som ska ha fört informationen vidare till Sverige innan terrordådet den 7 april 2017. Däremot uppger Utrikesdepartementet att de inte har mottagit någon sådan information. Utöver detta benämns den misstänkte gärningsmannen som uzbek och sägs ha erkänt dådet på Drottninggatan. Den ryska nyhetsbyrån Interfax ska dessutom ha rapporterat att Akilov, enligt uzbekisk källa, ska ha efterlysts i Uzbekistan ”misstänkt för brott förenade med religiös extremism”. (Wande 2017b.) I texten framgår ingenstans att utrikesministerns påstående bör mötas med skepsis, som i exempelvis Wande (2017a). Däremot påstår Utrikesdepartementet att de inte har mottagit den uzbekiska informationen, men detta antyder inte nödvändigtvis att utrikesministerns information är falsk, utan kan bero på att informationen endast inte nådde fram till Utrikesdepartementet. Sålunda skildras Akilov som en *uzbekisk misstänkt* terrorist med *kopplingar till IS*, som har erkänt sig *skyldig* till terrordådet den 7 april 2017. Han framstår dessutom som en person med *kriminell bakgrund* efter att ha efterlysts för brott förenade med *religiös extremism* i Uzbekistan.

Ur Georgieva och Blume (2017) framgår att den misstänkte gärningsmannen Rakhmat Akilovs äldre bror har gripits i Uzbekistan efter terrordådet på Drottninggatan den 7 april 2017. Den misstänkte gärningsmannen benämns som ”den misstänkte terroristen” och en tidigare kollega säger att han ”var långt ifrån religiös extremism”. (Georgieva & Blume 2017.) Följaktligen framställs Rakhmat Akilov som *terrormisstänkt* men inte som extremistisk.

I Ohlsén Pettersson & TT (2017) beskrivs hur den misstänkte gärningsmannens bror först får reda på ”Rakhmat Akilovs död i Stockholm den 7 april”. Brodern uppges inte tro att politiska motiv låg bakom dådet, utan att den misstänkte var svartsjuk. Vidare beskriver brodern den misstänkte gärningsmannen som ”intelligent och driftig”. De sägs ha haft en sekulär uppväxt och senaste gången de talade med varandra var i januari 2017. När de talade med varandra berättade inte den misstänkte gärningsmannen att han skulle utvisas från Sverige, utan angav att ”det var lite trassel, men att han skulle hitta en laglig väg att få stanna, att det bara tog lite tid”. Brodern påstås inte ha vetat om att Rakhmat Akilov ”blivit religiös, än mindre att han skulle ha kopplingar till radikal islamism”. Vidare menar brodern att den misstänkte gärningsmannen inte skulle ha några kopplingar till IS. Artikeln beskriver dessutom att Rakhmat Akilov är från Uzbekistan, att hans berättelse till Migrationsdomstolen inte ansågs vara trovärdig och att han har erkänt sig skyldig till dådet den 7 april 2017. (Ohlsén Pettersson & TT 2017.) I artikeln förekommer formuleringar som ger upphov till särskilda skildringar. Formuleringen ”I en intervju med Aftonbladet får en ovetande bror för första gången höra om den misstänkta terroristen Rakhmat Akilovs död i Stockholm den 7 april” får dådet att framstå som ”Rakhmat Akilovs död”, vilket skildrar honom som skyldig. Efter denna formulering följer en annan särskild formulering:

> Rakhmat Akilovs bror tror inte att det var politiska motiv som låg bakom terrordådet i Stockholm […] Jag tror att han var svartsjuk. Det där med IS är bara skitsnack, säger 44-åringen till Aftonbladet. (Ohlsén Pettersson & TT 2017)

Att brodern sägs tro att det inte låg politiska motiv bakom dådet och att han därefter berättar vad han tror faktiskt låg bakom dådet – där han åsyftar sin bror – skildrar också Rakhmat Akilov som *skyldig*. Vidare framställs den misstänkte gärningsmannen *affirmativt* som intelligent och driftig, men även som en *opålitlig uzbek* som tidigare var *sekulär* men numera är *religiös* och har kopplingar till *radikal islamism*, men är utan kopplingar till IS.

5.3 Aftonbladet

Carlsson Tenitskaja et al. (2017) skriver att den misstänkte gärningsmannen åkte norrut efter dådet och att han tidigare ska ha sympatiserat med IS på nätet; han uppges ha laddat upp propagandafilmer för IS och gillat en bild från explosionen vid 2013 års Boston Maraton, där blodiga människor syns. Vidare beskrivs han som uzbekisk medborgare och enligt vittnen ska han ha betett sig märkligt innan sitt gripande. Dessutom hävdas att han hade glassplitter på sina kläder och en rånarluva. Polisen meddelar att de har ”väldigt bra bevisning” mot den misstänkte gärningsmannen, som erkände dådet vid sitt gripande. En bekant till den misstänkte säger att han jobbar i byggbranschen och har fyra barn, samt att han inte talar om religion eller politik utan endast om att kunna skicka pengar till sin familj. (Carlsson Tenitskaja et al. 2017.) Bilden av Akilov i denna artikel visar en *familjekär uzbek* i byggbranschen som har varit *ointresserad av religion* och politik, men som ska ha börjat *stötta IS* och därefter erkänt ett terrorbrott. Dessutom antyder även hans beskrivna utseende – glassplittret från kraschen och rånarluvan för att dölja sin identitet – att han är *skyldig* till dådet på Drottninggatan.

I Johansson et al. (2017a) framgår att en man har anhållits ”på sannolika skäl misstänkt för terroristbrott genom mord” efter att ha betett sig märkligt i en butik. Den misstänkte gärningsmannen ska ha uppvisat lindriga skador och sagt sig vara skyldig till dådet på Drottninggatan. Han ska ha haft glassplitter på sina kläder och en rånarluva. (Johansson et al. 2017a.) Ur detta framträder en bild av Akilov *pejorativt* som märklig och som *skyldig* till dådet den 7 april 2017. Rånarluvan och glassplittret på hans kläder antyder att han har försökt dölja sin identitet och varit med om den krasch som stoppade lastbilens färd längs Drottninggatan, vilket tyder på hans skuld.

Granlund (2017) uppger att den misstänkte gärningsmannen greps sex timmar efter dådet på Drottninggatan och att han anhölls ”på sannolika skäl misstänkt för terroristbrott genom mord”. Den misstänkte ska ha haft rånarluva, glassplitter på sina brända kläder och verkat nervös. Han benämns som ”uzbekistansk medborgare” och det anges att han ”misstänks ha hoppat på ett tåg norrut efter sin attack på Drottninggatan i centrala Stockholm”. (Granlund 2017.) Formuleringen ”efter sin attack” får Akilov att framstå som skyldig till dådet samtidigt som formuleringen ”39-årige Rakhmat Akilov misstänks ha hoppat på ett tåg norrut” hävdar att han tros ha åkt tåg efter att han utfört dådet. Tillsammans med beskrivningen av att han ska ha verkat nervös och haft rånarluva och glassplitter på sina brända kläder skildras han således som *skyldig* för dådet.

I Nilsson (2017a) sägs den misstänkte gärningsmannens vänner ha blivit förvånade över att misstankar riktades mot honom. Bekanta uppger att inga tecken på att han skulle vara fanatisk eller haft extrema åsikter visats. I stället sägs han ha haft ”helt ordinära intressen” och beskrivs vara ”väldigt intellektuell och påläst”. Akilov benämns som misstänkt terrorist och uppges vara en fyrabarnsfar från Uzbekistan. Han ska även ha varit medveten och empatisk, och skälet till att han bodde i Sverige uppges vara för att kunna jobba och skicka pengar till sin familj i Uzbekistan. Vidare sägs den misstänkte gärningsmannen ha erkänt sig skyldig till dådet vid sitt gripande, och rikspolischefen Dan Eliasson hävdar att de polisiärt sett har gripit rätt person. Den misstänkte gärningsmannen meddelas även ha stöttat IS på sociala medier, men en bekant menar att han aldrig har talat om att ”vara en god muslim”. (Nilsson 2017a.) Utifrån detta skildras Akilov *affirmativt* som en intellektuell, medveten och empatisk *familjeman från Uzbekistan* som inte har visat några tecken på extremism eller noggrant utövande av islam. Däremot framställs han även som en *IS-sympatisör* som är *skyldig* till terrordådet den 7 april 2017.

Schori (2017) skriver att den misstänkte gärningsmannen kommer från Uzbekistan, greps efter att ha betett sig märkligt i en butik och har erkänt sig skyldig till terrordådet i centrala Stockholm. Rikspolischefen Dan Eliasson säger att ingenting tyder på att polisen har gripit fel person. På nätet ska den misstänkte ha sympatiserat med IS, för vilka han har laddat upp propagandafilmer, och han ska även ha gillat en bild från explosionen vid Boston Maraton som visar blodiga människor. Han ska själv ha uppgett att han tillhör IS och är muslim. Efter att han skulle utvisas ur Sverige kunde han inte hittas på den adress han var skriven på. Bekanta säger att den misstänkte har fyra barn och ska ha uppfattats som opolitisk och ointresserad av religion. Han uppges ha jobbat i byggbranschen för att kunna skicka pengar till sin familj. (Schori 2017.) Följaktligen skildras Akilov som en politiskt och *religiöst ointresserad uzbek* som har arbetat i Sverige *för att försörja sin familj*, men som sedan har *stöttat IS* och erkänt sig *skyldig* till terrorbrott.

Stenquist (2017) berättar att misstankarna mot Akilov har stärkts, och rikspolischefen Dan Eliasson säger att ”han hade uppenbart onda avsikter, när man kör med en lastbil på Drottninggatan”. Därtill kunde Eliasson bekräfta att den misstänkte gärningsmannen är från Uzbekistan, men eventuella kopplingar till extremistmiljöer, IS eller andra terrororganisationer har inte kunnat bekräftats. (Stenquist 2017.) Att Eliasson uppger att Akilov hade onda avsikter när han körde lastbilen på Drottninggatan antyder att Akilov är *skyldig* till dådet. Således skildras Akilov som en *uzbekisk medborgare* som har begått ett terrorbrott men som ännu inte kan kopplas till terrororganisationer eller extremistmiljöer.

Tagesson (2017) anför att den ”misstänkte terroristen, Rakhmat Akilov, flydde efter sitt attentat ner i tunnelbanan”, och att han efteråt uppträder märkligt på en bensinmack. Han sägs vara synligt skadad och erkänner dådet. Dessutom uppges att en sprängladdning har hittats i den lastbil Akilov misstänks ha kört nedför Drottninggatan. Polisen verifierar att ”det fanns ett föremål i lastbilen som antingen var en bomb eller någon form av brännbart föremål”. (Tagesson 2017.) Formuleringen ”misstänkte terroristen, Rakhmat Akilov, flydde efter sitt

attentat” skildrar Akilov som skyldig till attentatet trots att han i samma mening benämns som *misstänkt* terrorist. Således framställs den misstänkte gärningsmannen som *skyldig, hotande* och *pejorativt* som märklig.

Johansson et al. (2017b) uppger att Akilov greps som misstänkt för terrorbrott genom mord efter att ha betett sig märkligt på en mack, där han även ska ha haft synliga skador. Skadorna ska han ha fått i samband med den brand som uppstod efter att lastbilen han misstänks ha kört körde in i ett varuhus. Han ska sedan i förhör ha erkänt sig skyldig och sagt att han ”har kört på otrogna”. I förhöret ska han även hävdat att han är muslim och tillhör IS. På sociala medier har han tidigare stöttat IS och gillat en bild från explosionen vid Boston Maraton där blodiga människor visas. Rikspolischefen Dan Eliasson säger att ingenting tyder på att de har gripit fel person och polisens nationella kommenderingschef Jonas Hysing berättar att den misstänkte har hyst sympati för extremistorganisationer. I lastbilen som användes för dådet hittades ”ett föremål i hytten som antingen var en bomb eller någon form av brännbart föremål”. Därtill ska Akilov ha varit skriven på en adress han inte bodde på och ha hållit sig undan då han mottagit ett utvisningsbeslut. På denna adress bor i stället en kvinna som berättar att Akilov är en fyrabarnspappa som inte pratar religion eller politik och jobbar för att skicka pengar till sin familj. En före detta kollega uppger att den misstänkte fick sparken för att ha sovit på jobbet, och Akilov ska till den tidigare kollegan ha sagt att han ”bara röker och sover”. (Johansson et al. 2017b.) Sammantaget skildrar detta Akilov som en *opålitlig*, politiskt och *religiöst ointresserad familjeman* som är *vårdslös*, och efter att ha blivit *arbetslös* endast ägnat sig åt att *röka* och sova, vilket framställer honom som *misslyckad*. Vidare ska han därefter ha blivit mer *extrem*, utövande *muslim* och *anslutit sig till IS*. Den misstänkte framställs som *skyldig* till terrordådet, och föremål som hittades i lastbilshytten antyder att Akilov är *hotande*.

Ur Nilsson (2017c) framgår att den misstänkte gärningsmannen har erkänt sig skyldig till terroristbrott och att han har lämnat utförliga uppgifter om dådet. Av sin advokat, Johan Eriksson, uppges den misstänkte vara samarbetsvillig och svarar på frågor i förhör. Vidare beskrivs den misstänkte gärningsmannen som iklädd ”Kriminalvårdens gröna kläder” och uppges vara midje- och handfängslad med en grön fleecetröja över huvudet som täcker hans mörka och kortklippta hår. Därtill sägs den misstänkte ha begärt byta sin nuvarande advokat mot en sunnimuslimsk advokat. (Nilsson 2017c.) Den bild av Akilov som målas upp i artikeln är den av en *terrorskyldig* men *affirmativt* samarbetsvillig, mörkhårig *muslim* iklädd fängelseklädsel.

Johansson och Jeppsson (2017) skriver att den misstänkte gärningsmannen ska ha ertappats med ett vasst föremål på häktet, och att det ”finns en risk att han skadar sig själv – och andra”. Föremålet ska ha visat sig vara en gaffeltagg som den misstänkte använde för att peta tänderna med. Vidare beskrivs att den misstänkte hade flera skador, bland annat ett brännsår på benet som kan ha uppstått i samband med dådet, när han fördes till häktet. I hytten till den lastbil han misstänks ha kört på Drottninggatan har polis hittat ett antal föremål, som enligt uppgifter ska ha varit ”gasflaskor, en kemikalie, spik och skruvar som tillsammans skulle utgöra en bomb”. Den misstänkte gärningsmannen sägs ha erkänt sig skyldig till dådet. (Johansson & Jeppsson 2017.) Utifrån detta framställs Akilov som *hotande* av den orsaken att det sägs finnas en risk

att han skadar andra i häktet, samt att han under dådet även antyds ha planerat ett bombdåd. Därtill skildras Akilov som *skyldig*, då hans skador indikeras ha uppstått i samband med att dådet utfördes och att han själv uppger sig vara skyldig.

Magnå och Eriksson (2017) uppger att polisen har slagit till mot ett saneringsföretag där den misstänkte gärningsmannen ska ha sökt ett byggsaneringsjobb. Företaget menar att Akilov inte fick jobb för att han inte hade rätt kompetenser. I artikeln benämns Akilov som terrormisstänkt. (Magnå & Eriksson 2017.) Utifrån detta skildras Akilov som en *misstänkt* terrorist.

Nilsson, Tagesson och Eriksson (2017) benämner Akilov som misstänkt terrorist och uppger att han ska ha hävdat att han jagats för terrorism av uzbekiska myndigheter och därför sökte skydd i Sverige. Dessa och flera andra uppgifter som den misstänkte lämnade till Migrationsverket ansågs däremot som icke trovärdiga av Migrationsdomstolen, och därför nekades hans ansökan om uppehållstillstånd. Vidare ska den misstänkte ha begärt en sunnimuslimsk advokat och i förhör har han enligt uppgifter erkänt sig skyldig och sagt att han har ”kört på otrogna” på order av IS. (Nilsson, Tagesson & Eriksson 2017.) Därav skildras Akilov till en början som en *terrormisstänkt, muslimsk flykting*, men därefter skildras han som *skyldig* efter att det uppges att han har erkänt sig skyldig. Dessutom framställs han som *opålitlig*, eftersom hans uppgifter till Migrationsverket uppges ha varit icke trovärdiga.

Thornéus (2017) skriver om hur en 38-årig tunnelbanepassagerare såg den misstänkte gärningsmannen i tunnelbanan. Han beskrivs ha verkat ”lugn och samlad”, men haft en stor reva i ena byxbenet där ”små jack i huden” kunde skymtas. Dessutom ska han ha sett ”lite smutsig och tilltufsad ut” och varit iklädd en ”grå munktröja och militärgrön jacka”. I artikeln benämns Akilov som terrormisstänkt. (Thornéus 2017.) Således framstår Akilov som en *terrormisstänkt* som antyds ha varit inblandad i dådet och på så sätt skadats lindrigt. Samtidigt skildras han *affirmativt* som lugn och samlad.

Andersson (2017) intervjuar kriminologen Leif GW Persson om terrordådet den 7 april 2017 och den misstänkte gärningsmannen. Majoriteten av artikeln utgörs av citat från Persson, som bland annat säger:

> Att han hade handskar med sig tyder på att han inte tänkte begå självmord. Att han inte ville lämna fingeravtryck. Den här tomten… bilderna på honom får nackhåren att resa sig, han ser så jävla nöjd ut. (Andersson 2017)

Vidare uppger Persson att dådet tycks vara spontant utfört, att bilar som används i den här typen av dåd brukar kapas, stjälas eller hyras och att ”den här tomten hade så vitt jag förstår lodat omkring i närområdet och hittat en bil”. Dessutom parafraserar Persson ett par vittnen som säger ”Vi såg en konstig jävel kuta ned här, alldeles nyss” till poliser. Han berättar även att polisen fått ett larm om att ”en människa har betett sig konstigt”, och att den misstänkte gärningsmannen vinglar omkring när polis kommer dit. Persson anar att han har fått en smäll av krockkudden. När poliserna griper honom ska han ha erkänt dådet. Dessutom uppger Persson att den misstänkte gick under jorden när han förra sommaren fick utvisningsbeslut. (Andersson

2017.) När Persson säger att den misstänkte gärningsmannen hade handskar med sig och inte ville lämna fingeravtryck antyds att han är *skyldig* till dådet. Även när Persson uppger att dådet tycks vara spontant och att ”den här tomten” hade ”lodat omkring i närområdet och hittat en bil” indikeras att Akilov är skyldig. Pejorativa beteckningar som ”den här tomten” och ”en konstig jävel” framställer Akilov på ett nedsättande vis. Därtill skildras Akilov relativt nedsättande genom att han beskrivs ha ”lodat omkring”, vilket är en mer pejorativ formulering än om han hade sagts ”gått omkring”. Det kan argumenteras kring huruvida Perssons citat verkligen skildrar Akilov eller endast hans egna åsikter om Akilov, men eftersom journalisten och Aftonbladet har valt att inkludera Perssons citat har verkligheten i denna artikel gestaltats genom Leif GW Perssons uttalanden. Följaktligen har valet att inkludera dessa citat bidragit till att skildra Akilov på ett *pejorativt* sätt.

Nilsson (2017b) berättar att Akilov, benämnd som terrormisstänkt, skulle utvisas ur Sverige efter att ha fått avslag på sin ansökan om uppehållstillstånd, men att han höll sig undan och efterlystes som avviken. Han uppges vara från Uzbekistan och ska ha sympatiserat med ”extrema organisationer, däribland IS”. (Nilsson 2017b.) Ur detta framstår Akilov som en *opålitlig, uzbekisk terrormisstänkt* med *sympatier för IS* och andra *extremistiska* organisationer.

Forsberg (2017a) beskriver hur två poliser grep den misstänkte gärningsmannen några timmar efter dådet på Drottninggatan den 7 april 2017. Han benämns som den misstänkte terroristen och uppges vid gripandet ha ropat ”på något främmande språk”. Därtill säger en av de två poliserna att ”[d]et var skönt att gripa honom, för allmänhetens och polisens, ja egentligen för allas, skull”. (Forsberg 2017a.) Detta citat framställer Akilov som ett hot om han hade fortsatt vara fri, vilket antyder att han är skyldig till det dåd som begicks. Att han ska ha ropat på ett främmande språk indikerar även att han är utländsk. Således skildras Akilov som *utländsk, hotande* och *skyldig* till dådet.

Tronarp (2017c) redogör för uppgifter som hävdar att den misstänkte gärningsmannen ska ha sympatiserat med och försökt ansluta sig till IS. Han ska ha besökt ”en hemlig källarmoské” två veckor före attacken, där två IS-rekryterare ska ha varit aktiva. I artikeln benämns Akilov som misstänkt terrorist, uppges vara en uzbekisk svetsare och beskrivs vara en ”frånskild fyrabarnsfar som missbrukat droger och har mycket begränsade kunskaper om islam”. Bekanta uppger att han ska ha blivit mer instabil, brukat narkotika och umgåtts i kriminella kretsar med drogmissbruk. I artikeln framgår att Akilov ”misstänks för terrorbrott genom mord, och har erkänt sig skyldig till dådet”. Därtill påstås han ha radikaliserats i Turkiet, men enligt bekanta ska han haft ”ytterst begränsade kunskaper om islam” och inte vetat hur man ber. Vidare har den misstänkte hävdats vara efterlyst i Uzbekistan för ”brott som kopplas till religiös extremism”. (Tronarp 2017c.) Här framgår att Akilov skildras som en *misstänkt* terrorist från *Uzbekistan* som tidigare ska ha arbetat som svetsare. Han är en frånskild fyrabarnsfar med begränsad kunskap om islam, har blivit *instabil* och *radikaliserad, stöttar IS, brukar narkotika, umgås i kriminella kretsar* och ska vara efterlyst i Uzbekistan för *religiös extremism*.

I Mederyd Hårdh (2017) sägs den misstänkte gärningsmannen ha suttit bland folk på en buss och varit blodig på ena sidan av ansiktet. Ett vittne uppger att den misstänkte ”såg ut som en

uteliggare". Vidare sägs han ha uppträtt märkligt på en bensinstation och han ska ha haft "flera synliga skador". I artikeln benämns Akilov som misstänkt terrorist. Han beskrivs sitta häktad på sannolika skäl misstänkt för terrorbrott genom mord och ska ha erkänt sig skyldig till dådet på Drottninggatan. (Mederyd Hårdh 2017.) Ur detta framställs Akilov som en *terrormisstänkt* som efter att dådet inträffade ska ha varit blodig, synligt skadad och uppträtt märkligt. Detta i samband med att han uppges ha erkänt sig *skyldig* till dådet antyder att han är gärningsmannen. Han skildras även *pejorativt* genom att hans utseende jämförs med en uteliggares.

Carlsson Tenitskaja (2017) skriver om vad en barndomsvän till den misstänkte gärningsmannen har att säga om att misstankar har riktats mot Akilov. I artikeln uppges att Akilov har häktats "på sannolika skäl misstänkt för attentatet på Drottninggatan den 7 april" och att han tidigare har delat flera videor innehållande IS-propaganda på sitt Facebook-konto. I andra sociala medier ska han däremot ha framstått som "en helt vanlig man och familjefar som lägger upp bilder på grillkvällar och delar roliga videos". (Carlsson Tenitskaja 2017.) Följaktligen skildras Akilov som en *familjefar* som ska ha *sympatiserat med IS* och *misstänks* ha begått ett terrordåd.

Tronarp (2017a) berättar hur Uzbekistans utrikesminister säger sig ha varnat Sverige om den misstänkte gärningsmannen innan dådet utfördes, och att den misstänkte ska ha haft kopplingar till IS. Terrorforskaren Magnus Ranstorp menar däremot att dessa uppgifter bör mötas med skepsis och presenterar en rad punkter som talar för detta. Utrikesdepartementet ska inte ha mottagit utrikesministerns information. Akilov benämns i artikeln som misstänkt terrorist och uppges ha erkänt sig vara skyldig till dådet. (Tronarp 2017a.) Till skillnad från i exempelvis Wandes (2017a) artikel i Svenska Dagbladet om samma ärende möts inte Ranstorps auktoritet på området med Centralasienkännaren Svante Cornells expertis. Att Utrikesdepartementet inte har fått utrikesministerns information betyder nödvändigtvis inte att den är falsk, utan kan innebära att den av någon anledning inte har nått fram. Av detta skäl får Ranstorp mer eller mindre fritt utrymme att redogöra för varför utrikesministerns uppgifter bör mötas med skepsis utan att någonting talar för att utrikesministerns uppgifter stämmer. Eftersom Ranstorp inte avfärdar utrikesministerns uppgifter helt skildras Akilov ändå, dock tvetydigt, som *kopplad till IS*, samtidigt som han framställs som *misstänkt* terrorist och *skyldig*.

Ur Tronarp och Stenquist (2017) framgår att Uzbekistans utrikesminister ska ha varnat Sverige om den misstänkte gärningsmannen innan dådet inträffade, och att denne ska ha haft kopplingar till IS. Uppgifter påstår även att Akilov, som berättas på sannolika skäl vara misstänkt för terroristbrott genom mord, ska ha uppmanat sina vänner i Uzbekistan till att "begå våldsbrott eller handlingar mot anställda på uzbekiska myndigheter och mot polis i landet". Denna information säger sig däremot Utrikesdepartementet inte ha mottagit. Vidare ska Akilov ha radikaliserats i Turkiet, men han ska inte ha haft "några djupare insikter om islam" eller vetat hur man ber. Uppgifter hävdar dessutom att Akilov är efterlyst "för brott kopplade till religiös extremism" i Uzbekistan och att han ska ha utgjort ett hot mot allmän säkerhet. I artikeln nämns att den misstänkte gärningsmannen är uzbek, och att han har erkänt sig skyldig till det dåd han misstänks för. (Tronarp & Stenquist 2017.) Utifrån detta skildras Akilov som en *terrormisstänkt uzbek* som ska ha erkänt sig *skyldig* till terrorbrott genom mord och anas ha *kopplingar till IS*.

Han framställs som en *radikaliserad extremist* med *kriminell bakgrund*, och han framställs som *hotande* och okunnig om sin religion islam, och därför skildras han även som *muslim*.

Ahlborg (2017a) skriver att den misstänkte gärningsmannen ses på en övervakningsfilm från en tobaksbutik, där han ”köper en dosa snus av lågprismärket Kaliber”. Han sägs bära samma kläder som på bilder av den misstänkte gärningsmannen efter dådet. Han bär dessutom en mörk väska över axeln, vilken saknas på bilderna efter dådet. Ett vittne uppger att han talar med någon på ett främmande språk. Vidare beskrivs att Akilov misstänks ha kapat en lastbil och att han ska ha erkänt i förhör. I artikeln skriver Ahlborg (2017a): ”Under en vansinnesfärd på Drottninggatan dödade han fyra personer och skadade 15.” I lastbilen ska en ”misstänkt explosiv anordning” påträffats (Ahlborg 2017a). Av detta framställs Akilov som *utländsk* och *skyldig* till dådet, och att en explosiv anordning påträffades i den lastbil han tros ha kört antyder att han är *hotande*. Att specificera att han köper en snusdosa av ”lågprismärket Kaliber” indikerar dessutom att Akilov är *obemedlad* och *snusare*.

Forsberg (2017c) återger hur en 49-årig taxichaufför uppges ha sett den misstänkte gärningsmannen i Märsta några timmar efter att dådet utfördes. Han säger sig ha sett Rakhmat Akilov bete sig underligt utanför en mack, och Akilov undvek även att titta på förbipasserande människor. Vidare säger taxichauffören att om han hade ”vetat att det var terroristen hade jag brottat ner honom och ringt polisen”. (Forsberg 2017c.) Att Akilov beter sig underligt skildrar honom i förlängningen *pejorativt* som underlig. Att den misstänkte benämns som ”terroristen” av taxichauffören indikerar även att Akilov är *skyldig*.

Ahlborg (2017b) skriver i rubriken att ”Polisen letar efter terroristens postbox” och att personal i en närliggande butik ska ha utfrågats av polis om den misstänkta terroristen. Vidare beskrivs den misstänkte gärningsmannen ha använt flera olika identiteter, vilket uppges försvåra polisutredningen. (Ahlborg 2017b.) Att Akilov i rubriken benämns som ”terroristen” skildrar honom som *skyldig*, men han benämns även som *misstänkt* terrorist. Dessutom framställs han som *opålitlig* då han har använt flera olika identiteter.

Jeppsson och Forsberg (2017) beskriver att den misstänkte gärningsmannen ska ha kontaktförbud i det häkte han är intagen i, men att han ska ha brutit detta förbud när han talat med en annan intagen. Den misstänkte benämns i artikeln som misstänkt terrorist. (Jeppsson & Forsberg 2017.) Ur detta framgår en skildring av Akilov som *opålitlig* och *misstänkt*.

Forsberg (2017b) uppger att den misstänkte gärningsmannen ska ha planerat terrordådet den 7 april 2017 i ett tältläger. Enligt hans plan skulle en bomb ha detonerats i lastbilen som användes i dådet och han skulle ha dött som en ”jihadistisk martyr” i dådet. Ett material som skulle kunna utgöra en hemmagjord bomb uppges ha påträffats i lastbilshytten efter dådet. Vidare påstås den misstänkte gärningsmannen innan dådet ha ”vaknat i sitt tält, bett en bön” och sedan fastnat på övervakningsfilm när han ska ha köpt snus. (Forsberg 2017b.) Att den misstänkte ska ha bott i ett tält antyder att han är *obemedlad*. Akilov benämns som *misstänkt* terrorist, men eftersom det uppges att han har planerat dådet skildras han även som *skyldig*. Vidare framställs han, genom

att han beskrivs vilja bli ”jihadistisk martyr” genom självmordsbombning, som *islamist* och *hotande*. Han skildras även som *religiös* och *snusare*.

Lindberg (2017a) intervjuar den misstänkte, uzbekiske gärningsmannens äldre bror i Uzbekistan, som inte ska ha känt till att hans bror har erkänt sig skyldig till dådet på Drottninggatan den 7 april 2017. Bröderna ska ha stått varandra nära och den äldre brodern uppger att Rakhmat Akilov var öppen, civiliserad, intelligent, vänlig, arbetsam och energisk, och ”han kunde vara en mycket känslig person”. Han ska även ha varit duktig i skolan, men på grund av familjens ekonomiska situation kunde han inte vidareutbilda sig på universitet, utan blev i stället svetsare som sin far. Brodern säger att han inte visste att Rakhmat Akilov hade blivit religiös, och att han tidigare aldrig har varit det. Det ska inte heller ha funnits några tecken på radikal islamism eller psykisk ohälsa. Vidare uppger brodern att den misstänkte gärningsmannen var ”så laglydig som man kan vara” och att det är en lögn att han ska ha haft politiska problem i hemlandet. Han ska inte heller haft några kopplingar till IS. (Lindberg 2017a)

Dessutom ska Rakhmat Akilov och hans fru inte ha varit frånskilda, utan lagligt fortfarande gifta, men de ska ha haft problem och varit ”ifrån varandra under långa perioder på grund av arbetet”. Den misstänkte tyckte inte om hustruns arbetsresor till Turkiet. De bråkade ofta om det och brodern menar att hans yngre bror kanske var svartsjuk. Vidare uppger han att bara hustrun kunde väcka hans brors vrede. I ett gammalt foto hemma hos brodern blickar ”en allvarsam välkammad femtonårig Rakhmat Akilov” in i kameran. Enligt brodern ska Rakhmat Akilov ha tagit sig till Sverige på ett lagligt sätt. Senare ska han till brodern ha uppgett att han är arbetslös. Han ska inte ha berättat att han hade fått utvisningsbeslut från Sverige, utan att det endast var trassel som han skulle ordna. Därutöver säger brodern att Rakhmat Akilov ska ha älskat Sverige och beskrivit det som ett perfekt land. (Lindberg 2017a.) Ur detta framgår att den misstänkte gärningsmannen skildras *affirmativt* som öppen, civiliserad, intelligent, vänlig, arbetsam och energisk. Vidare framställs han som en *sekulär*, *outbildad* och *obemedlad uzbek*¸ som sedan har *immigrerat* till Sverige och blivit *religiös*. Bröderna har en *nära relation till varandra*, men den misstänktes *relation till hustrun är distanserad*. Rakhmat Akilov skildras även som *arbetslös*, *opålitlig* och *skyldig* till dådet.

I intervjuer med den misstänkte gärningsmannens grannar skriver Lindberg (2017b) om hur en granne som har känt den misstänkte sedan han var barn uppger att det är omöjligt att han ska ha blivit IS-anhängare. Samma granne påstår att den misstänkte gärningsmannen drack måttligt med alkohol, var arbetsför och aldrig gick till moskén. En annan granne, som har bott bredvid Akilovs familj i femtio år och sett den misstänkte växa upp, säger att han åkte till Sverige för att tjäna pengar och att han kan ha blivit lurad. ”Kanske var det därför han blev galen”, säger hon. Vidare skriver Lindberg att en gemensam nämnare mellan Akilov, som benämns som misstänkt, och den terrorist som fyra dagar innan Stockholmsdådet sprängde sig själv i Sankt Petersburg är att de båda är uzbeker. Även den terrorist som på nyårsnatten mellan 2016 och 2017 sköt ihjäl 39 människor i Istanbul är uzbek. (Lindberg 2017b.) Därför skildras Akilov som en *mentalt instabil uzbek* som är *misstänkt* för dådet den 7 april 2017. Han *dricker alkohol* och har varit *sekulär*, och tros inte kopplas till IS. Han framställs *affirmativt* som arbetsför.

Ur Tronarp (2017b) framgår att den misstänkte gärningsmannen ska ha kontaktat en 26-årig man över nätet och frågat denne om pengar, berättat om sådant han inte tycker om i Sverige och att han ska utvisas, samt att han vill dö. 26-åringen säger att han uppfattade den misstänkte som ”psykiskt sjuk, eller en dålig person”. På grund av att Akilov ska ha gillat två av 26-åringens bilder på sociala medier blev 26-åringen av polisen misstänkt för inblandning i Stockholmsdådet. Han greps men släpptes sedan när misstankarna lagt sig. I artikeln sägs Akilov ha erkänt utföra dådet på order av IS och tanken var att han skulle ha dött i samband med dådet. IS har inte tagit på sig ansvar för attacken. (Tronarp 2017b.) Således skildras Akilov som *mentalt instabil*, *skyldig till dådet*, *obemedlad* och *anhängare till IS*. Dessutom framställs han *pejorativt* som en dålig person.

5.4 Expressen

Asplid och Rapp (2017) skriver att den misstänkte gärningsmannen, som benämns som en 39-årig misstänkt terrorist från Uzbekistan, har gripits och ska ha erkänt sig skyldig till dådet på Drottninggatan den 7 april 2017. Därför skildras Akilov som en *terrormisstänkt uzbek* som säger sig vara *skyldig*.

I Baas (2017c) beskrivs att den misstänkte gärningsmannen kopplas till en tidigare ekobrottsutredning där ett antal uzbeker misstänktes finansiera terrororganisationer, men denna finansieringskoppling kunde inte bevisas. Att den misstänkte ska ha kopplingar till ekobrottslighet antyder att han har en kriminell bakgrund. (Baas 2017c.) Akilov benämns som misstänkt terrorist och uzbek (Baas 2017c) och skildras således som en *terrormisstänkt uzbek* med *kriminell bakgrund*.

Malmgren (2017d) uppger att den misstänkte gärningsmannen ska ha flytt från brottsplatsen och lämnat blodspår efter sig. Han greps senare i Märsta efter att ha betett sig ”märkligt” i en butik. Han uppges vara en fyrabarnspappa från Uzbekistan som ska ha sympatiserat med IS. I lastbilen som användes i dådet sägs den misstänkte ha lämnat kvar sprängmedel som inte detonerade. I artikelrubriken benämns han som terrorist, men i brödtexten som misstänkt terrorist. (Malmgren 2017d.) Eftersom det är Akilov som sägs ha lämnat sprängmedel i lastbilen och att han i rubriken benämns som terrorist skildras han som *skyldig* och en *hotande terrorist*. Vidare framställs han som en *uzbek* med *IS-sympatier*, och han beskrivs *pejorativt* som märklig.

Malmgren och Hellberg (2017) berättar om en kvinna som bor på den adress den misstänkte gärningsmannen är skriven på. Kvinnan ska ha känt den misstänkte ”som en vanlig arbetare, ingen religiös fanatiker” och har inte märkt av att han ”skulle vara extremist eller bry sig om religion”. I stället känner kvinnan honom som en familjefar som festar, dricker alkohol och försörjer sin barnfamilj genom att arbeta i byggbranschen. Den misstänkte gärningsmannen uppges vara från Uzbekistan och benämns som terrormisstänkt. (Malmgren & Hellberg 2017.) Bilden av Akilov i denna artikel är den av en *sällskaplig uzbek* med *nära relation till sin familj*, som även är *sekulär* och *terrormisstänkt*.

Ur Sjöshult (2017) framgår att den misstänkte gärningsmannen uppfattades som en tystlåten sanerare på sin arbetsplats, men att han nu misstänks för terroristbrott. Det uppges finnas misstankar om att han ska ha haft en bomb i den lastbil som användes i dådet, och på en arbetsintervju ska han ha sagt sig kunna spränga och visat ett intyg på att han hade sprängkunskaper. Den misstänkte ska ha specialutbildat sig som asbestsanerare och ska inte ha gett uttryck för extrema åsikter. (Sjöshult 2017.) Att Akilov ska ha uppgett sig ha sprängkunskaper i en anställningsintervju skildrar honom inte nödvändigtvis som hotande. Genom att tillämpa den hermeneutiska cirkeln och granska denna del utifrån textens helhet framgår dock att Akilov misstänks ha haft en bomb i den lastbil som användes i dådet. Således skildras Akilov som *misstänkt, hotande, enstörig* och *utbildad*.

Hellberg (2017) beskriver den misstänkte gärningsmannens lägenhet, som han uppges i flera år ha delat med ett flertal andra män och en kvinna. I den 64 kvadratmeter stora lägenheten ska de boende ha sovit på madrasser på golvet. Akilov benämns som uzbek och terrormisstänkt, och i lastbilen som användes vid dådet uppges material som kan sammansättas till ett ”farligt föremål” påträffats. (Hellberg 2017.) Följaktligen framställs Akilov som en *obemedlad* och *hotande uzbek* som är *misstänkt* för dådet den 7 april 2017.

Julin och Börjesson (2017) skriver att den misstänkte gärningsmannen har sympatiserat med extrema organisationer, som IS, och ska ha haft en rånarluva och glassplitter på sina kläder efter dådet. Vidare ska det ha bestämts att Akilov skulle utvisas ur Sverige, men han ska ha varit avviken. I den lastbil som användes vid dådet ska ”material som hade kunnat sättas ihop till ett farligt föremål” hittats. Akilov benämns i artikeln som uzbek och misstänkt. (Julin & Börjesson 2017.) Att Akilov ska haft en rånarluva och glassplitter på sina kläder antyder att han har varit inblandad i dådet och avsett dölja sin identitet, och skildrar honom som *skyldig*. Det material som påträffats i lastbilen framställer honom således som *hotande*. Vidare skildras han som en *misstänkt* och *opålitlig uzbek* med *extremistiska* åsikter och *IS-sympatier*.

I Lundberg Andersson (2017a) sägs den misstänkte gärningsmannen ha varit efterlyst av polis sedan februari 2017 eftersom han ska ha avvikit då det beslutades att han skulle utvisas ur Sverige. Vidare uppges han ha haft kopplingar till extrema organisationer som IS och islamistorganisationen Hizb ut-Tahrir. Den misstänkte, som benämns som terrormisstänkt, sägs även vara ”utbildad i att hantera sprängmedel”. (Lundberg Andersson 2017a.) Ur detta framställs Akilov som en *misstänkt, opålitlig* och *hotande uzbek* med *extremistiska* och *islamistiska* åsikter och *kopplingar till IS***.**

Lundberg Andersson (2017d) uppger att den misstänkte gärningsmannen har efterlysts av polis för att han ska ha avvikit efter att beslut om att han skulle utvisas togs av Migrationsverket. Dessutom ska den misstänkte ha sympatiserat med IS, och kopplingar mellan honom och ett fall om ekobrottslighet finns. I artikeln benämns Akilov som medborgare i Uzbekistan och terrormisstänkt. (Lundberg Andersson 2017d.) Kopplingarna till ekobrottslighet antyder att Akilov har kriminell bakgrund. Sammantaget skildras Akilov som en *terrormisstänkt uzbek* som har *IS-sympatier* och *kriminell bakgrund*.

Lundberg Andersson & Syrén (2017) berättar att den misstänkte gärningsmannen ska ha erkänt sig skyldig till dådet och uppges ha sagt att han ”bombar Sverige för att vi bombar hans land”. Dådet beskriver han som en order från IS. Att han ska ha haft IS-sympatier bekräftas även av polisen, och han ska även ha kopplingar till islamistorganisationen Hizb ut-Tahrir. Vidare sägs Akilov ha gripits av polis då han betett sig ”märkligt” på en mack i Märsta. Polisen säger att material som kan sättas ihop till ett farligt föremål har hittats i den lastbil som kapades i samband med dådet, och den misstänkte uppges vara ”utbildad i att hantera sprängmedel”. Dessutom sägs han ha specialutbildat sig till asbestsanerare. Efter att Migrationsverket beslutade att den misstänkte skulle utvisas ur Sverige gick han under jorden och efterlystes av polisen. I artikeln benämns Akilov som misstänkt och han uppges vara från Uzbekistan. (Lundberg Andersson & Syrén 2017.) Sammanfattningsvis framställs Akilov som en *yrkesutbildad, opålitlig, hotande uzbek* som ska ha erkänt sig *skyldig* och uppges vara *islamist* och *IS-anhängare*. Vidare skildras han *pejorativt* genom att han beskrivs ha betett sig märkligt, och i förlängningen själv beskrivs som märklig.

Malmgren (2017e) anför att den misstänkte gärningsmannen, enligt den kvinna som bor på adressen han är skriven på, ska ha jobbat i Sverige för att försörja sin hustru och sina barn. Däremot ska han ha fått sparken för att han somnade på jobbet. Hans före detta kollega uppges ha träffat Akilov, som ska ha sagt att han ”bara röker och sover”. Vidare påstås den misstänkte under en anställningsintervju ha berättat att hans specialitet är att spränga, för vilket han ska ha ett intyg. I artikeln benämns Akilov som misstänkt terrorist. (Malmgren 2017e.) Att Akilov ska ha berättat om sin specialitet, att spränga, framstår som *hotande* när detta sätts in i den kontext som talar om att han misstänks ha begått ett terrordåd, vilka vanligtvis förknippas med bombdåd. Vidare framställs han som *misslyckad* när han sägs endast *röka* och sova. Dessutom skildras Akilov som en *arbetslös* och *vårdslös terrormisstänkt* med en *nära relation till sin familj*.

Salihu et al. (2017) beskriver den misstänkte gärningsmannen på aningen motsägande vis. Han beskrivs hylla IS och ha kopplingar till den radikala islamistorganisationen Hizb ut-Tahrir, men senare sägs han bedömas inte ha någon direkt koppling till organisationen. Uppgifter från en granskning utförd av tidningen Expo påstår däremot att han har ”tydliga sympatier för jihadism och radikal islamism”. Den kvinna som bor på adressen Akilov är skriven på uppger att hon inte har uppfattat honom som religiös eller extremist, och säger att han ”festade och drack alkohol som många andra uzbeker i Sverige”. Vidare påstås den misstänkte ha kallat sig sprängexpert, och att han enligt uppgifter ska ha lämnat sprängmedel som inte detonerat i den lastbil som användes i dådet. Dessutom uppges Akilov festa, vara besatt av pengar och drömma om ett lyxliv, men han ska ha bott i en 20 kvadratmeter stor lägenhet tillsammans med ett flertal andra människor. Därtill beskrivs den misstänkte som en enstöring som har jobbat i Sverige för att försörja sina barn och sin hustru. Grannar uppger att han är lugn, trevlig och artig. Han ska ha gripits efter att ha betett sig märkligt i en butik, och han ska då ha haft en rånarluva och glassplitter på sina kläder. (Salihu et al. 2017.) Ur detta framgår en bild av Akilov som en *lycksökande, obemedlad uzbek* med *nära relation till sin familj* som skildras *affirmativt* som artig, lugn och trevlig. Vidare framställs han även som en *hotande*, *enstörig*, *islamistisk* och *extremistisk IS-anhängare* som är *misstänkt* för terrordåd och framställs *pejorativt* som märklig.

Vidare antyder det faktum att han efter dådet har en rånarluva och glassplitter på sina kläder att han har försökt dölja sin identitet och varit inblandad i dådet, men han uppges inte någonstans i texten ha erkänt eller vara skyldig.

Brask (2017a) intervjuar kriminologen Leif GW Persson och frågar om han är förvånad över att den misstänkte ska ha erkänt sig skyldig till dåden den 7 april 2017 i förhör. Persson uppger att han inte är förvånad och att ”det stämmer bra med hur såna som han brukar bete sig”. Angående att Akilov ville byta advokat säger Persson att han ”tror det här är en stökpelle” och att den misstänkte ser detta som en chans att framhäva en politisk vilja. Vidare hävdar Persson att den misstänkte troligtvis inte kommer bedömas lida av psykisk störning. I artikeln benämns Akilov som terrorist. (Brask 2017a.) Här skildras Akilov som *skyldig*, *mentalt stabil* och *terrorist*, samtidigt som han framställs aningen *pejorativt* som ”en stökpelle”.

Friberg, Johansson och Malmgren (2017) uppger att den misstänkte gärningsmannen i en chatt ska ha efterfrågat och fått bombinstruktioner från en IS-anhängare, samt haft delar till en bomb i den lastbil som kapats inför dådet. Han ska även ha sagt att han vill ”hitta en stor bil och köra in i en folkmassa”. Autenticiteten hos dessa uppgifter har emellertid ifrågasatts, och ägare till den webbsida som är kopplad till chatten avfärdar konversationens äkthet. I artikeln benämns Akilov som terrormisstänkt. (Friberg, Johansson & Malmgren 2017.) Utifrån detta framställs Akilov som *terrormisstänkt*, och eftersom chattkonversationens autenticitet ifrågasätts skildras han varken som IS-anhängare eller hotande.

Israelsson (2017a) redogör för hur en tågpassagerare passerades av den misstänkte gärningsmannen som halvsprang. Han beskriver hur den misstänkte var klädd i huvtröja, en grön jacka med små hål och svarta byxor med ett stort hål i byxbenet. På låret ska han även ha skadats. ”Det såg ut som att han försökte komma undan någon händelse”, och någonting ska ha varit ”skumt” med honom, uppger passageraren. Akilov benämns som terrormisstänkt i artikeln. (Israelsson 2017a.) De utseendebeskrivningar som tågpassageraren uppger framställer Akilov som *skyldig*, samtidigt som han benämns som *misstänkt*.

Johansson (2017) beskriver att den misstänkte gärningsmannen har erkänt sig skyldig till dådet den 7 april 2017 och ska vara nöjd med det samt uppnått det han ämnat uppnå. Han benämns som misstänkt på sannolika skäl för terrorbrott genom mord och uppges ha uzbekisk bakgrund. (Johansson 2017.) Följaktligen skildras Akilov som en *terrormisstänkt uzbek* som säger sig vara *skyldig*.

Lundberg Andersson (2017b) skriver att kriminologen Leif GW Persson förväntar sig att den misstänkte gärningsmannen ska förtälja mycket i förhör. ”De där personerna är inte särskilt tystlåtna av sig. Det här är muslimska Breiviktyper som lägger ut texten rejält”, uppges Persson säga. Därefter hävdas den misstänkte ha erkänt sig skyldig till dådet och sagt sig vara nöjd över det. Akilov benämns som misstänkt i artikeln. (Lundberg Andersson 2017b.) Här framgår att den misstänkte gärningsmannen skildras som *muslim*, *misstänkt* och *skyldig* till dådet.

I Lundberg Andersson et al. (2017) beskrivs hur polisen slog till mot ett företag som kopplas till den misstänkte gärningsmannen. Där ska han inom byggbranschen ha arbetat som underentreprenör, och han ska även ha varit där på anställningsintervju, men eftersom han saknade behövd specialkompetens erbjöds han inte tjänsten. Under en anställningsintervju hos ett annat företag uppges Akilov, som benämns som misstänkt terrorist, ha sagt sig vara sprängexpert. (Lundberg Andersson et al. 2017.) Att Akilov ska ha kallat sig själv sprängexpert i den kontexten där han misstänks för ett terrordåd framställer honom sammantaget som *hotande* och *misstänkt*.

Malmgren (2017g) uppger att den misstänkte gärningsmannen ska ha använt flera identiteter i Sverige. Vid sin ansökan om uppehållstillstånd använde han ett falskt namn, och de uppgifter han har anfört ska av Migrationsverket ha ansetts vara icke trovärdiga. Han ska dessutom ha påstått sig flytt undan uzbekiska myndigheter, vilka han hävdat har torterat honom. Även detta ansågs vara icke trovärdiga uppgifter av Migrationsverket. Vidare uppgav den misstänkte att han var etnisk tadzjik. I artikeln benämns han som uzbek och misstänkt för terrordådet den 7 april 2017. (Malmgren 2017g.) Eftersom Migrationsverket inte ser Akilovs påstående om att ha flytt undan uzbekiska myndigheter som autentiska skildras han inte som flykting. Därför framställs han som *opålitlig*, *misstänkt* för dådet, *uzbek* och *tadzjik*.

Ur Malmgren och Ronge (2017a) framgår att Akilov benämns som terrormisstänkt och misstänkt terrormördare och att häktningsförhandlingar ska hållas mot denne. Den misstänkte uppges ha sökt uppehållstillstånd i Sverige med falskt namn och sagt sig flytt undan uzbekiska myndigheter som ska ha utsatt honom för tortyr. Migrationsverket ansåg däremot inte att dessa uppgifter var trovärdiga, och därför avslogs hans ansökan. Vidare ska Akilov ha uppgett sig vara etnisk tadzjik. (Malmgren & Ronge 2017a.) Således skildras Akilov som en *opålitlig*, *terrormisstänkt tadzjik*.

Malmgren och Ronge (2017b) skriver att den misstänkte gärningsmannen ska ha ertappats med ett vasst föremål, som visade sig vara en gaffeltagg. I artikeln uppges att ”Det finns en risk att Akilov skadar sig själv eller andra”, och att han i den lastbil som kapades till dådet hade komponenter som hade kunnat utgöra en bomb. Akilov benämns som misstänkt i artikeln. (Malmgren & Ronge 2017b.) Att den misstänkte sägs haft komponenter som kan utgöra en bomb snarare än att han misstänks ha haft dessa komponenter skildrar honom som *skyldig*. Vidare framställs Akilov som *misstänkt*, *hotande* och *mentalt instabil*.

Ronge, Israelsson och Johansson (2017) berättar att den misstänkte gärningsmannen ska ha begärt att byta sin advokat mot en sunnimuslimsk advokat, eftersom endast en ”advokat med den bakgrunden kan tillvarata hans intresse på bästa sätt”. Begäran fick däremot avslag. I artikeln benämns Akilov som terrormisstänkt. (Ronge, Israelsson & Johansson 2017.) Den bild som målas upp av Akilov är den av en *muslimsk terrormisstänkt*.

Enligt Malmgren et al. (2017) har den misstänkte gärningsmannen via sin advokat erkänt sig skyldig till terrordådet den 7 april 2017. Han ska ha erkänt redan i det första förhöret och då även sagt sig vara nöjd. Den misstänkte beskrivs bära gröna häktesкläder med en grön

fleecetröja över huvudet. Vidare uppges att Akilov skulle utvisas, men att han ”skrev sig på falsk adress” och avvek. Därutöver ska Akilov ha begärt att få byta ut sin advokat mot en sunnimuslimsk advokat, eftersom endast en sådan advokat kan ”tillvarata hans intressen på bästa sätt”. (Malmgren et al. 2017.) Således framställs Akilov som *skyldig, opålitlig* och *muslim*.

Samuelsson (2017) anför att den misstänkte gärningsmannen ska ha erkänt sig skyldig till terrordådet den 7 april 2017. Däremot uppges detta inte vara tillräckligt för att döma honom för brott, utan för att uppehålla de demokratiska principerna måste det bevisas att han har utfört dådet. Det sägs dock finnas goda förutsättningar för detta. Den misstänkte benämns i artikeln som misstänkt och uzbek. (Samuelsson 2017.) Eftersom den misstänkte, trots sitt erkännande, först måste bevisas ha begått dådet och benämns som misstänkt skildras han inte som skyldig. Sålunda framställs Akilov som en *uzbek* som *misstänks* för terrorbrott.

Israelsson (2017b) berättar om hur två poliser grep den misstänkte gärningsmannen, som sägs ska ha ropat på ett främmande språk vid gripandet. Den ena polisen säger att ”det kändes skönt att gripa Akilov” för allmänhetens och polisens skull. I artikeln benämns Akilov som misstänkt och uzbek. (Israelsson 2017b.) Att Akilov ropar på ett främmande språk som reaktion på att han plötsligt blir gripen antyder att han är *utländsk*, och att den ena polisen säger att det var skönt att gripa honom för allmänhetens och polisens skull indikerar att han är *hotande*. Vidare skildras Akilov som *uzbek* och *misstänkt*.

Israelsson (2017c) uppger att den misstänkte gärningsmannen förvaras på Kronobergshäktet, där han bevakas hela tiden för att säkerställa att han inte kan skada sig själv. Han ska ha anlänt till häktet med brännskador, smärtor och svårigheter att röra sig. Brännskadorna uppges han ha fått ”efter att ha skvätt aceton på sig själv i lastbilens förarhytt”. I häktet ska den misstänkte ha ertappats med ett vasst föremål, som visade sig vara en gaffeltagg. I Stockholms tingsrätt erkände Akilov, via sin advokat, sig skyldig till terrorbrott. (Israelsson 2017c.) Därför framställs Akilov som en *terrormisstänkt, hotande* och *mentalt instabil uzbek* som erkänner sig *skyldig* till terrordådet.

Sohl Stjernberg (2017b) beskriver att den misstänkte gärningsmannen ska ha valt att lämna sin familj efter att han blev övertygad om att hans hustru var otrogen. Han ska ha tagit ut skilsmässa och rest till Turkiet, där han ska ha börjat radikaliseras och ”kommit i kontakt med våldsbejakande islamister”. Han uppges även ha umgåtts med islamister i Sverige. Däremot påstår den kvinna som bor på den adress Akilov är skriven på att han inte ska ha uppfattats som radikaliserad, extremist eller religiös. I stället ska han ha festat och druckit alkohol ”som många andra uzbeker i Sverige”. Enligt uppgifter ska Akilov dessutom ha börjat missbruka narkotika. En bekant säger: ”Han var ingen riktig muslim, han kunde be morgonbönen sedan rökte han hasch och bad inget mer”. Vidare uppges att den misstänkte ska ha flytt Uzbekistan för att han ”var förföljd av den uzbekiska säkerhetstjänsten”, och han påstår att han har blivit torterad och anklagats för terrorism. Akilov sägs vara född och uppvuxen i Uzbekistan, men säger sig själv vara etnisk tadzjik. Han ska även ha erkänt sig skyldig till terrordådet på Drottninggatan. (Sohl Stjernberg 2017b.) Akilov skildras således som en *radikaliserad islamist* som är *distanserad*

till sin familj, dricker alkohol och *missbrukar narkotika*. Vidare framställs han som en *sällskaplig, uzbekisk flykting* som själv anser sig vara *tadzjik* och ska ha erkänt sig *skyldig* till terrordådet. Han uppfattas inte vara religiös eller en riktig muslim.

Sohl Stjernberg, Mattsson och Hamadé (2017) skriver att den misstänkte gärningsmannen ska ha radikaliserats innan han anlände till Sverige, där hans kontakt med ”våldsbejakande islamister” ska ha fortsatt. Dessutom uppges att han ska ha försökt ansluta sig till IS i Syrien, men enligt en källa ska han ha blivit deporterad till Sverige från Turkiet. Dessa uppgifter har emellertid inte gått att bekräfta och hävdas av en myndighetskälla kunna ha planterats av uzbekisk säkerhetstjänst. Den misstänkte ska däremot ha besökt en ”hemlig källarmoské” där IS-rekryterare var aktiva. Vidare ska han i Uzbekistan ha efterlysts av polis för religiös extremism. Akilov uppges ha växt upp och bott i Uzbekistan, där han ska ha arbetat som svetsare och haft fyra barn med sin dåvarande hustru. Omkring 2012 skilde Akilov sig och flyttade till Turkiet. I hemlandet var den misstänkte ”känd för att inte ens be”, och bekanta uppger att han under sin radikalisering inte ska ha varit särskilt religiös eller kunnig om islam. Han ska dessutom ha utvecklat ett narkotikamissbruk, och en bekant uppger att han inte var en ”riktig muslim” och att han ”kunde be morgonbönen sedan rökte han hasch och bad inget mer”. Akilov, som benämns som misstänkt, uppges dessutom ha erkänt sig skyldig till terrordådet på Drottninggatan och sagt sig vara nöjd. (Sohl Stjernberg, Mattsson & Hamadé 2017.) Ur detta framställs Akilov som en *extremistisk* och *islamistisk IS-anhängare* med *distanserad relation till sin familj*. Han skildras även som en *narkotikamissbrukande muslim* som varken är särskilt hängiven eller kunnig om sin religion, och han uppges vara *misstänkt* men ska ha erkänt sig *skyldig*.

I Svensson (2017) framgår att den misstänkte gärningsmannen på sociala medier har delat IS-propaganda och öppet sympatiserat med ”den radikala islamistgruppen” Hizb ut-Tahrir, vilket Säkerhetspolisen uppges inte ha vetat om. Vidare sägs den misstänkte ha använt ett falskt namn på sociala medier, där han även ska ha uppgett sig vilja ”återskapa ett islamiskt sätt att leva och sprida islamiska utmaningar över hela världen”. I artikeln benämns han som terrormisstänkt. (Svensson 2017.) Således skildras Akilov som en *extremistisk, islamistisk* och *terrormisstänkt IS-sympatisör* som är *opålitlig*.

Ögren (2017a) uppger att den misstänkte gärningsmannen ska ha använt sig av flera identiteter under sin tid i Sverige. Dessutom påstås en Rakhmat Akilov ha tjänat över 300 000 kronor utan arbets- eller uppehållstillstånd hos en hotellkedja, men kedjan fastställer att detta inte är samma person som den misstänkte gärningsmannen. I artikeln uppges att den misstänkte ”sitter häktad för terrordådet på Drottninggatan” och att han har ”använt sig av minst två olika identiteter i Sverige”. (Ögren 2017a.) Att Akilov ”sitter häktad för terrordåd” snarare än att han sitter häktad misstänkt för terrordåd skildrar honom som *skyldig*. Vidare framställs han som *opålitlig*, då han uppges ha använt olika identiteter.

Hamadé (2017) anför att den misstänkte gärningsmannen ska ha varit vän med en person känd som IS-rekryterare. De två männen brukade träffas i en källarmoské och i rekryterarens bostad, där han ska ha radikaliserat andra människor. Akilov, som benämns som terrormisstänkt,

uppges ha försökt ansluta sig till IS i Syrien under 2015, men han ska ha stoppats i Turkiet och skickats tillbaka till Sverige där han hade sökt asyl. (Hamadé 2017.) Att Akilov har sökt asyl i Sverige antyder att han är *flykting*. Vidare skildras han som *terrormisstänkt* och *IS-anhängare*.

Sohl Stjernberg (2017c) återger att den misstänkte gärningsmannen ska ha önskat träffa en imam på häktet och begärt att byta ut sin advokat mot en sunnimuslimsk advokat. Däremot avslogs både önskemålet och begäran. Vidare uppges att den misstänkte ska ha haft brännskador och en handskada när han fördes till häktet, men han beskrivs som lugn. I häktet har han ertappats med ett vasst föremål: en gaffeldel som fråntogs honom eftersom det föreligger oro att han skadar sig själv. Akilov benämns som terrormisstänkt, och han ska ha erkänt sig skyldig till terrordådet. (Sohl Stjernberg 2017c.) Utifrån detta skildras Akilov som en *terrormisstänkt muslim* som beskrivs *affirmativt* som lugn men framställs som *mentalt instabil* eftersom han uppges riskera skada sig själv. Vidare antyder hans erkännande och de skador han ska ha haft när han fördes till häktet att han är *skyldig* till dådet.

Ögren (2017b) skriver att en 83-åring ska ha sett den misstänkte gärningsmannen på en buss efter dådet den 7 april 2017. Den misstänkte ska ha varit blodig i ansiktet och beskrivs som mörkhårig. 83-åringen uppges ha trott att ”det var en uteliggare”, och han säger att den misstänkte såg ”väldigt ruskig ut”. Akilov benämns som såväl misstänkt som terrorist i artikeln, uppges vara från Uzbekistan och sägs ha erkänt sig skyldig till dådet. (Ögren 2017b.) Därför skildras Akilov som en *uzbekisk terrorist* som är *misstänkt* för och har erkänt sig *skyldig* till terrordådet. Han framställs vidare *pejorativt* genom att han liknas vid en uteliggare och uppges se ruskig ut.

Lundberg Andersson och Salihu (2017) berättar att den misstänkte gärningsmannen mellan 2010 och 2012 på eget initiativ ska ha skilt sig från sin dåvarande hustru, som nu är bosatt i Turkiet. Tillsammans har de fyra barn som bor ensamma i hemstaden Samarkand i Uzbekistan. De två föräldrarna beskrivs ha övergett sina barn. Efter skilsmässan ska den misstänkte ha rest till Turkiet, där han ska ha börjat radikaliseras. När han sedan anlände till Sverige påstås att han har haft kontakt med ”våldsbejakande islamister”. Vidare ska Akilov ha åkt till Turkiet för att ansluta sig till IS i Syrien. En granne i Uzbekistan ska ha känt Akilov sedan han var barn och hävdar att han alltid har varit ”lugn och resonabel”. Han ska inte heller ha varit en ”särskilt religiös muslim”, då han inte läste Koranen och sällan bad eller gick till moskén. Dessutom säger uppgifter att den misstänkte ska ha tagit sig till Sverige eftersom han jagades av uzbekiska myndigheter. Hans ansökan om uppehållstillstånd avslogs och därefter avvek han, vilket ledde till att svensk polis efterlyste honom. Han uppges ha erkänt sig skyldig till terrordådet på Drottninggatan, och i artikeln benämns han som terrormisstänkt. (Lundberg Andersson & Salihu 2017.) Ur detta framställs Akilov som en *extremistisk, islamistisk* och *muslimsk, uzbekisk flykting* som ska ha försökt ansluta sig till *IS*. Vidare skildras han som *distanserad till sin familj* och *opålitlig*, och eftersom svensk polis har efterlyst honom antyds att han har *kriminell bakgrund*. Han framställs *affirmativt* som lugn och resonabel, och han benämns som *terrormisstänkt* men erkänner sig *skyldig* till terrordådet.

Baas (2017b) beskriver hur den misstänkte gärningsmannen kunde identifieras på kameraövervakning utifrån polisens signalement. Den misstänkte beskrivs som ”den flyende attentatsmannen i grön jacka och mörkgrå huvtröja” med huvan uppdragen över huvudet. Han benämns även som ”den misstänkte terroristen”. (Baas 2017b.) Att Akilov benämns som ”den flyende attentatsmannen” antyder att han är *skyldig*, men han uppges även vara *misstänkt*, och därför skildras han som bådadera.

Brask (2017b) uppger att kriminologen Leif GW Persson tror att den misstänkte gärningsmannen ska ha utfört dådet den 7 april 2017 på egen hand, och att han kommer åtalas till sommaren. I artikeln benämns Akilov som misstänkt terrorist. (Brask 2017b.) Att Persson med sin auktoritet som expert inom området påstår att Akilov utfört dådet och att han har gjort det ensam skildrar Akilov som *skyldig*, men han benämns även som *misstänkt*.

I Malmgren (2017c) framgår att den misstänkte gärningsmannen enligt Uzbekistans utrikesminister ska ha rekryterats av IS i Sverige och därefter själv försökt rekrytera medlemmar till IS samtidigt som han försökte ta sig till Syrien. Vidare uppges han ha uppmanat bekanta att strida för IS i Syrien, och han påstås ha varit efterlyst i sitt hemland Uzbekistan på misstanke om religiös extremism. Den 10 oktober 2014 ska han ha sökt asyl i Sverige. Dessutom har Säkerhetspolisen hävdat att den misstänkte ska ha intresserat sig för ”vålds-bejakande extremistgrupper” som IS, men att ”omständigheterna kring hans radikalisering” är oklara. Terrorforskaren Magnus Ranstorp menar däremot att den uzbekiska utrikesministerns uppgifter bör mötas med skepsis, eftersom Uzbekistan har intresse av att koppla Akilov till IS. Vidare uppges att Akilov är misstänkt för terrordådet på Drottninggatan och att han ska ha erkänt sig skyldig. (Malmgren 2017c.) Eftersom utrikesministerns uppgifter inte avfärdas helt av Ranstorp och tidningen valt att inkludera dessa skildras de uzbekiska uppgifterna om Akilov även om de bör mötas med skepsis. Utifrån detta framställs en bild av Akilov som en *religiös, extremistisk, uzbekisk flykting* med *kopplingar till IS* som är *hotande* och benämns som *misstänkt*. Han uppges dessutom ha erkänt sig *skyldig*.

Sohl Stjernberg (2017a) skriver att den misstänkte gärningsmannen ska ha lämnat grova och förödmjukande kommentarer i människorättsaktivisten Nadejda Atayevas kommentarsfält på sociala medier. Skälet ska ha varit att Atayeva sörjde de människor som dödades i attentatet mot Charlie Hebdo 2015. Atayeva uppger att Akilov ”skrev äckliga saker” men inga hot. Vidare säger hon att det inte gick att diskutera med honom. I artikeln uppges Akilov dessutom ha sympatiserat med IS och islamistorganisationen Hizb ut-Tahrir över sociala medier, och han ska enligt uzbekiska uppgifter ha ”umgåtts i radikala kretsar” i Turkiet. Därtill ska han ha haft kontakt med ”våldsbejakande islamister” i Sverige. Enligt bekanta ska den misstänkte inte ha varit särskilt religiös och ska ha brukat narkotika. Artikeln uppger dessutom att Akilov sökte uppehållstillstånd i Sverige. (Sohl Stjernberg 2017a.) Ur detta framgår att Akilov skildras som en *utländsk islamist* och *extremist* som *sympatiserar med IS* och *brukar narkotika*. Vidare framställs han som *religiös* – dock inte som särskilt hängiven sin religion – och genom att han beskrivs ha lämnat grova, förödmjukande och äckliga kommentarer skildras han i förlängningen *pejorativt* som en grov, förödmjukande och äcklig person.

Enligt Malmgren (2017b) ska den misstänkte gärningsmannen, innan dådet på Drottninggatan inträffade, ha köpt snus i en butik och burit på en väska, vilket framgår av övervakningsbilder. Ett vittne säger att Akilov talade med någon på ett främmande språk i butiken. På övervakningsbilder av den misstänkte efter dådet uppges denna väska ha saknats. Vidare meddelas att en ”misstänkt explosiv anordning” har hittats i hytten till den lastbil som användes i dådet. Den misstänkte påstås även ha råkat skvätta aceton, som uppges användas i hemmagjorda bomber, på sig i lastbilshytten. Dessutom nämns att Akilov sitter häktad på sannolika skäl misstänkt för terroristbrott genom mord, och att han ska ha erkänt sig skyldig till dådet. (Malmgren 2017b.) Således skildras Akilov som en *snusande* och *hotande*, *utländsk terrormisstänkt* som har erkänt sig *skyldig*.

Wikström, Hamadé och Rapp (2017) beskriver hur den misstänkte gärningsmannens timmar innan hans gripande såg ut. Han ska då ha ätit på en pizzeria och därefter köpt snus i en tobaksbutik. Enligt butikens övervakningsfilm ska han då ha burit på en svart väska. På väg ut ur butiken beskrivs han hålla sig undan från en annan kund, och ett vittne säger att det verkade som att den misstänkte var rädd att någon skulle vidröra väskan. På övervakningsbilder efter dådet bär den misstänkte inte längre på väskan ”som han var så rädd om i tobaksbutiken”. Fem timmar efter dådet grips Akilov i Märsta efter att ha betett sig ”märkligt”. Vidare ska den misstänkte ha erkänt sig skyldig till dådet, men polisens utredningsledare Anders Wretling och kriminologen Fatima Addberger menar att det inte räcker för en fällande dom. Wretling säger att polisen ska ”bygga en så stark utredning kring händelsen att det inte spelar någon roll om den misstänkte tar tillbaka sitt erkännande”. I artikeln uppges Akilov vara uzbek. (Wikström, Hamadé & Rapp 2017.) Artikelns beskrivningar av Akilov i samband med hans erkännande skildrar honom som *skyldig*. Vidare framställs han som en *snusande uzbek* som skildras *pejorativt* som märklig och är *misstänkt* för terrordådet den 7 april 2017.

Ur Wikström (2017) framgår att den misstänkte gärningsmannen ska ha använt olika identiteter i Sverige, och att han i en uppehållstillståndsansökan till Migrationsverket hävdat sig blivit torterad av uzbekiska myndigheter. Dessa uppgifter kunde däremot inte styrkas av den misstänkte, och eftersom han även använt olika identiteter nekades hans ansökan. Vidare uppges att åklagare Hans Ihrman är säker på att Akilov är skyldig till dådet på Drottninggatan, men att hans identitet måste fastställas. Dessutom påstår kriminologen Jerzy Sarnecki att man måste kunna styrka den misstänktes uppsåt och ”fastställa om han tillhör någon form av terrororganisation som kan tänkas utföra fler attentat”. I artikeln uppges Akilov vara uzbek, och han sägs även ha haft kontakt med en IS-rekryterare med uzbekisk bakgrund. (Wikström 2017.) Utifrån detta skildras Akilov som en *opålitlig uzbek* med *kopplingar till IS*, som polisiärt anses vara *skyldig* men juridiskt sett är *misstänkt*.

Baas (2017a) uppger att uzbekiska myndigheter ska ha efterlyst den misstänkte gärningsmannen internationellt och skickat information om att han hade IS-kopplingar till svenska myndigheter. Kriminologen Leif GW Persson påstår att han har fått liknande information och säger sig tro på den. Enligt den informationen ska Akilov ha varit misstänkt för ”samröre med islamistiska terrorister”. Vidare säger han att han är ”fullkomligt övertygad om att Säpo fått tips om den här göken”. Andra uppgifter hävdar att den misstänkte ska ha

försökt åka genom Turkiet till Syrien för att ansluta sig till IS, men att han ska ha deporterats från Turkiet till Sverige. Dessa uppgifter stödjs däremot inte av Migrationsverket. Vidare sägs den misstänkte ha använt en annan identitet vid sin ansökan om uppehållstillstånd i Sverige. Denna ansökan nekades då Akilovs upplysningar inte ansågs vara trovärdiga. Dessutom påstår Uzbekistans utrikesminister att Akilov ska ha rekryterats av IS i Sverige, men terrorforskaren Magnus Ranstorp menar att dessa påståenden inte har några belägg. (Baas 2017a.) I artikeln skriver Baas (2017a) även om internationellt efterlysta uzbeker. Genom att tillämpa den hermeneutiska cirkeln och granska Akilov utifrån artikelns uzbekiskkontextuella helhet framgår att han själv är uzbek. Därtill benämns han i artikeln som terrormisstänkt. Sammantaget skildras Akilov därför som en *opålitlig, islamistisk uzbek* som *misstänks för terrorbrott* och har *kopplingar till IS*. Vidare har han *kriminell bakgrund* och han framställs aningen *pejorativt* genom att han av Persson kallas för ”den här göken”.

Lundberg Andersson (2017c) berättar att den misstänkte gärningsmannen är inspärrad med fullständiga restriktioner på Kronobergshäktet, men att han ska brutit dessa restriktioner genom att tala med en annan intagen. När den misstänkte togs in i häktet hade han brännskador, vilka anges ”ska ha orsakats av att Akilov spillde aceton på sig själv i samband med terrordådet i Stockholm”. Vidare ska den misstänkte ha erkänt sig skyldig till terrordådet på Drottninggatan. Tidigare har Akilov även begärt att byta ut sin advokat mot en sunnimuslimsk advokat eftersom ”bara en advokat med den bakgrunden kan tillvarata hans intresse på bästa sätt”, och han ska även ha efterfrågat att få träffa en imam i häktet. Dessutom ska den misstänkte i häktet ha ertappats med ett vasst föremål, som visade sig vara en gaffeltagg som han petade sig i tänderna med. I artikeln uppges att Akilov är från Uzbekistan och att han misstänks för terrordådet på Drottninggatan. (Lundberg Andersson 2017c.) Att Akilov uppges ha spillt aceton på sig själv i samband med terrordådet antyder att han är skyldig. Akilov sägs även ha ertappats med en gaffeltagg i häktet, men olikt andra artiklar om detta, som exempelvis Malmgren och Ronge (2017b), nämns ingenting om att det föreligger en risk att Akilov skadar sig själv eller andra med föremålet. Därför skildras han inte som hotande eller mentalt instabil, utan sammantaget som en *opålitlig* och *muslimsk uzbek* som *misstänks* ha begått dådet och uppger sig själv vara *skyldig*.

Malmgren (2017a) skriver att den misstänkte gärningsmannen ska ha planerat terrordådet den 7 april 2017 i ett tältläger i Vårby. Han har erkänt sig skyldig och berättat att han har inhandlat tändargas, aceton och skruvar som ska ha utgjort en spränganordning. Denna anordning planerades detoneras i attacken för att skada så många människor som möjligt, och Akilov uppger att han inte skulle överleva, men ingen explosion uppstod. Den misstänkte hävdar att han genom att dö ville bli en ”jihadistisk martyr”. Samma dag som dådet utfördes ska Akilov ha vaknat i sitt tält och bett en bön innan han åt på en pizzeria och köpte snus i Vårby gård. Akilov benämns som misstänkt i artikeln. (Malmgren 2017a.) Ur detta framgår att Akilov skildras som en *snusande*, *hotande*, *religiös* och *obemedlad islamist* som *misstänks* för terrordådet och erkänner sig själv *skyldig*.

Malmgren (2017h) beskriver hur den misstänkte gärningsmannen ska ha fått en order av IS att utföra terrordådet på Drottninggatan. Han ska dessutom haft kontakt med IS från efter dådet

fram till sitt gripande. Den misstänkte, som uppges vara från Uzbekistan, ska ha erkänt sig skyldig till dådet. Vidare uppges att han tidigare ska ha sympatiserat med islamistiska extremistgrupper, däribland IS, och att han ska ha uppmanat bekanta att strida för IS i Syrien. Under dådet ska även en spränganordning ha planerats detoneras, men den utlöstes inte. En bekant till Akilov uppger att den misstänkte inte var en ”riktig muslim” och att han ska ha använt narkotika. I artikeln benämns Akilov som misstänkt terrorist. (Malmgren 2017h.) Således skildras Akilov som en *narkotikabrukande*, *hotande*, *islamistisk* och *extremistisk uzbek* med *kopplingar till IS*, som *misstänks* för terrordådet och erkänner sig vara *skyldig*.

I Karlsson, Hellberg och Israelsson (2017) uppges att den misstänkte gärningsmannens äldre bror har gripits i Uzbekistan efter dådet på Drottninggatan, men han ska sedan ha släppts fri. Sirojiddin Tolibov från den USA-finansierade radiostationen Radio Free Europe/Radio Liberty hävdar att både Akilov och hans äldre bror ska ha varit sekulära. I artikeln benämns Akilov som misstänkt terrorist. (Karlsson, Hellberg & Israelsson 2017.) Således framställs Akilov som *sekulär* och *misstänkt* terrorist.

Malmgren (2017f) berättar att den misstänkte gärningsmannen har erkänt sig skyldig till terrordådet den 7 april 2017, men att hans familj inte har fått veta om detta. Rakhmat Akilovs äldre bror uppger att den misstänkte aldrig har varit religiös, och han hävdar att han inte skulle ha några kopplingar till IS. Vidare har han ”svårt att tro att Rakhmat Akilov skulle ha radikaliserats”. Brodern påstår att Rakhmat Akilov ska ha varit duktig i skolan och tagit sig till Sverige efter att ha levt ett fattigt liv i Uzbekistan. Dessutom uppger han att det enda som kunde göra hans yngre bror riktigt arg var hans olyckliga förhållande med sin hustru. Storebrodern tror att Rakhmat Akilov kan ha varit svartsjuk, men att påståenden om IS-kopplingar är falska. Däremot har polis och åklagare i Sverige uppgett att den misstänkte har sympatiserat med ”islamistiska extremistgrupper, däribland IS”, och han ska själv ha påstått att han utförde dådet ”efter en allmän uppmaning från IS”. (Malmgren 2017f.) Utifrån detta skildras Akilov som en *sekulär*, *obemedlad uzbek* med en *distanserad relation till sin hustru***.** Han framställs även som en *extremistisk* och *islamistisk IS-anhängare* som har erkänt sig *skyldig* till terrordådet.

6. Diskussion

I detta kapitel presenteras diskussionen kring analysresultaten, vilken utgår från undersökningens teoretiska ram, och undersökningens frågeställningar besvaras.

Utifrån analysresultaten porträtteras den misstänkte gärningsmannen sammantaget och generellt som en opålitlig och instabil uzbek med kopplingar till Islamiska staten (IS), som misstänks ha begått terrordådet på Drottninggatan den 7 april 2017 och flera gånger även sägs vara skyldig. Han skildras som en extremistisk och islamistisk muslim med kriminell bakgrund som brukar narkotika, tobak och alkohol. Han ska tidigare ha varit sekulär, beskrivs av bekanta med affirmativa egenskaper och ska ha en nära relation till familj och vänner. Denna generella skildring är konsekvent och likartad i samtliga fyra tidningar.

Enligt analysresultaten skildras den misstänkte gärningsmannen i Dagens Nyheter sammantaget som en hotande, opålitlig och vårdslös uzbek som är arbetslös, obemedlad, instabil och misslyckad. Han brukar narkotika, alkohol och tobak, är enstörig och distanserad till familj och vänner. Tidigare ska hans relation till familj och vänner ha varit nära, och han ska ha varit sekulär men sedan blivit en religiös muslim som har övergått till att vara en islamistisk extremist med kopplingar till IS. Han misstänks ha begått dådet på Drottninggatan och skildras i vissa fall som skyldig. Skildringarna visar att han har en kriminell bakgrund och är en utländsk immigrant som uppges vara flykting och tadzjiker. Av bekanta beskrivs han med affirmativa egenskaper, men han skildras även med pejorativa egenskaper.

Totalt framställs han i Svenska Dagbladet som en opålitlig, religiös, muslimsk uzbek med islamistiska och extremistiska åsikter samt kopplingar till IS. Han brukar narkotika, har kriminell bakgrund och är instabil. Han framställs som en terrorist som är skyldig till det dåd han misstänks för. Dessutom uppges han av bekanta tidigare ha varit sekulär, ha en nära relation till familj och vänner, och han beskrivs med affirmativa egenskaper.

Aftonbladet skildrar honom sammantaget övervägande som skyldig till det dåd han misstänks för. Han framställs som en utländsk, hotande, opålitlig och vårdslös immigrant från Uzbekistan, som är outbildad, arbetslös och obemedlad. Skildringen visar vidare att han är instabil, misslyckad och brukar narkotika, tobak och alkohol. Han har kriminell bakgrund, är religiös muslim och har kopplingar till IS. Dessutom är han en islamist och extremist som tidigare har varit sekulär. Han skildras med såväl pejorativa som affirmativa egenskaper, och han skildras ha en övervägande nära relation till familj och vänner, men uppges även en gång vara distanserad till familj och vänner.

Av Expressen framställs den misstänkte gärningsmannen sammanlagt som en vårdslös, opålitlig och hotande, utländsk flykting från Uzbekistan som säger sig vara tadzjiker. Han är outbildad, arbetslös, obemedlad och misslyckad, och han beskrivs övervägande som instabil. Han brukar tobak och alkohol och missbrukar narkotika. Tidigare ska han ha varit sekulär och han uppges vara sällskaplig av bekanta, men han ska ha blivit religiös muslim och enstörig. Vidare skildras han som en islamist och extremist som är kopplad till IS och har kriminell

bakgrund. Han är en lycksökare som misstänks ha begått dådet på Drottninggatan och skildras i vissa fall som skyldig och terrorist. Han uppges ha såväl en nära som en distanserad relation till familj och vänner, och han beskrivs med både pejorativa och affirmativa egenskaper.

Utifrån analysresultaten och de variabler som har använts i analysen kan även fastställas hur den misstänkte gärningsmannen inte skildras. I Svenska Dagbladet skildras den misstänkte gärningsmannen inte som hotande, vårdslös, tadzjik, immigrant, flykting, arbetslös, obemedlad, utbildad, outbildad, stabil, missbrukare, enstörig, sällskaplig, misslyckad, lycksökare, med utländsk bakgrund, med pejorativa egenskaper eller som distanserad till familj och vänner. Detta kan antas bero på det förhållandevis låga artikelantalet, vilket stärks av det faktum att Svenska Dagbladet, som har publicerat minst mängd artiklar, saknar flest variabler i sin skildring medan Expressen, som har publicerat flest artiklar, saknar minst mängd variabler i sin skildring. I Dagens Nyheter skildras den misstänkte inte som terrorist, utbildad, outbildad, stabil, missbrukare, sällskaplig eller lycksökare. Aftonbladet skildrar inte den misstänkte som terrorist, tadzjiker, stabil, missbrukare, enstörig, sällskaplig eller lycksökare, och Expressen skildrar inte den misstänkte gärningsmannen som immigrant eller outbildad. Eftersom samtliga dessa variabler förekommer endast få gånger i en eller två av de andra tidningarna är skildringen av den misstänkte över de fyra tidningarna fortfarande konsekvent och likartad. Att skildringarna är konsekventa tyder på att tidningarnas politiska beteckning inte har någon betydelse för hur den misstänkte gärningsmannen framställs. Detta bör den inte heller ha eftersom jag har valt att endast undersöka nyhetsartiklar, vilka ska vara objektiva och opolitiska. Med detta sagt är samtliga undersökta tidningsartiklar inte nödvändigtvis fullständigt objektiva, men de förefaller inte vara präglade av tidningarnas politiska beteckningar.

Den misstänkte gärningsmannen skildras övervägande negativt med direkta och indirekta kopplingar till främst religion, ideologi och etnicitet, vilka framhävs i majoriteten av artiklarna. De gånger han ställs i positivt ljus är när han beskrivs affirmativt av bekanta, familj, vänner och tidigare kollegor, medan experter, auktoriteter, myndigheter och officiella talespersoner snarare ställer honom i ett negativt ljus. Skildringen ter sig dock inte särskilt underlig, utan kan, i enlighet med vad Norris, Kern och Just (2003:10) säger om konventionella gestaltningar, anas återge samhällets normer. Dessutom kan det faktum att den misstänkte ställs i ett övervägande negativt ljus helt sonika bero på att omständigheterna kring hans misstänkta skyldighet till dådet är övervägande negativa. Att de fyra tidningarnas porträttering av den misstänkte gärningsmannen är konsekvent och likartad beror sannolikt på att tidningarna har tagit del av samma urkällor för de uppgifter de rapporterar om, samt att tidningarna refererar varandra när de uppger någonting som en annan av de fyra tidningarna redan har offentliggjort.

Inga skillnader i skildringen av den misstänkte gärningsmannen mellan dags- och kvällspress kunde påträffas. Sådana skillnader tog sig snarare uttryck i värdeladdade formuleringar och sensationella rubriker samt i vilka personer som intervjuades. Exempelvis skriver Malmgren (2017a) i rubriken till sin Expressenartikel att ”Akilov byggde bomb av tändargas och skruvar”, medan en polis mot slutet av brödtexten citeras säga: ”Ja, men det är för tidigt att dra slutsatsen att det handlar om en bomb, det kan också vara någon form av brandanordning.” Dessutom beskriver Tronarp (2017c), Hellberg (2017) och Salihu et al. (2017) dådet som ”det blodiga

dådet", "den blodiga attacken" respektive "det blodiga terrordådet". Vidare intervjuar Thornéus (2017) en tågpassagerare och Ögren (2017b) en bussresenär, vilka båda ska ha sett den misstänkte gärningsmannen efter dådet. Dessa intervjupersoner, värdeladdade formuleringar och sensationella rubriker gav däremot inte upphov till skillnader i de variabler som undersöktes. Därför var skildringen av den misstänkte gärningsmannen konsekvent även sett till om skildringen uppstod i dags- eller kvällspress.

I Norris, Kern och Just (2003:3) framgår att nyhetsmedier antingen kan ge terrorister trovärdighet och legitimitet, och således omedvetet främja framtida dåd, eller förlita sig på tolkningar från officiella tjänstemän, auktoriteter och experter. De medier jag har undersökt har inte gett den misstänkte terroristen legitimitet eftersom hans dåd inte berättigas. Däremot rapporteras om de uppgifter han lämnar – exempelvis att han är skyldig, utförde dådet på order från IS och är nöjd med det han har gjort – och han kan på så vis anses ges trovärdighet. Sådana uppgifter framhålls däremot inte som fakta utan endast som uppgifter tidningarna har mottagit. Tidningarna tycks i högre grad snarare förlita sig på uttalanden från officiella tjänstemän samt auktoriteter och experter inom området, som exempelvis kriminologer, terrorforskare och anställda inom Säkerhetspolisen. Dessutom har bekanta till den misstänkte gärningsmannen intervjuats, men eftersom de fördömer dådet ges den misstänkte inte legitimitet av dessa personer heller.

Norris, Kern och Just (2003:10) hävdar dessutom att terrordåd förstås genom nyhetsgestaltningar av dessa dåd. Dessa gestaltningar prioriterar särskilda fakta framför andra fakta, och således framhävs specifika tolkningar av en händelse (Norris, Kern & Just 2003:10–11). På samma sätt bör denna undersöknings terrormisstänkte kunna förstås genom nyhetsgestaltningar av den misstänkte. I undersökningsmaterialet prioriteras fakta som skildrar den misstänktes nationalitet, religion och ideologi. Dessa fakta kan följaktligen framhäva omedvetna tolkningar av den terrormisstänkte, vilka tar sig uttryck i stereotypiska uppfattningar om honom som en opålitlig, hotande och islamistisk extremist som är kopplad till IS. Dessa medvetna eller omedvetna tolkningar av den misstänktes religion och etnicitet kan bero på att, som Falkheimer och Olsson (2014:74–75, 82) låter förstå, internationella terrorister sedan 11 september-attackerna tenderar att porträtteras som ondskefulla extremister kopplade till islamistiska organisationer. Hade den misstänkte gärningsmannen i stället varit en inhemsk terrorist – det vill säga hade han varit född och uppvuxen i Sverige – hade han enligt Falkheimer och Olsson (2014:74–75) troligtvis porträtterats som en ensam och mentalt instabil men intelligent individ. I vissa fall har den misstänkte gärningsmannen skildrats som enstörig, mentalt instabil och affirmativt som intelligent, men han skildras till allra största del som kopplad till islamistiska organisationer, däribland IS och Hizb ut-Tahrir, och som ondskefull genom att han många gånger framställs som hotande.

Enligt Nord och Strömbäck (2002:35–36) återspeglar och stärker sådana stereotypiska uppfattningar om en misstänkt gärningsman allmänhetens stereotyper. Det innebär att om allmänheten innehar stereotypiska uppfattningar om exempelvis terrorister som islamistiska extremister kopplade till IS, utländska personer, uzbeker eller muslimer, kan dessa stereotyper

stärkas genom att den misstänkte gärningsmannen skildras utifrån eller likt dessa stereotyper i undersökningens utvalda tidningar.

Norris, Kern och Just (2003:12) menar att det i ensidiga fall finns en ömsesidig förståelse för hur terrordåd bör tolkas inom ett samhälle mellan medier, regeringen och allmänheten. Vad gäller hur undersökningens misstänkte gärningsman skildras förekommer här ett ensidigt snarare än ett tvåsidigt fall. Det innebär att det troligtvis även finns en ömsesidig förståelse av hur den misstänkte gärningsmannen bör tolkas, vilket bidrar till att de fyra tidningarnas skildringar av den misstänkte är övervägande konsekventa med få, marginella skillnader. En studie som jämför hur den misstänkte gärningsmannen porträtteras i Aftonbladet i förhållande till en tydligt högerextrem tidning, som exempelvis Nya Tider, hade troligtvis kunnat uppvisa tydligare skillnader i skildringen av den misstänkte gärningsmannen. I en sådan undersökning hade snarare ett tvåsidigt fall förelegat, där båda tidningarnas tolkningar kan upplevas som kontroversiella, och därmed hade alternativa tolkningar och skildringar av den misstänkte framhävts (Norris, Kern & Just 2003:12–13).

Eftersom gestaltningarna i denna undersöknings ensidiga fall inte heller uppfattas som kontroversiella (Norris, Kern och Just 2003:13) blir det dessutom enklare för allmänheten att acceptera den bild som tidningarna skildrar av den misstänkte. Om det i stället, som i exemplet ovan, hade funnits en större grupp som invänder mot dessa tolkningar och erbjuder en alternativ skildring av den misstänkte, hade det varit svårare för allmänheten att acceptera endast en framställning av den misstänkte. Dessa konventionella gestaltningar återger vidare ett samhälles allmänna normer (Norris, Kern och Just 2003:11), vilket innebär att sådana normer, som kan innehålla stereotypiska uppfattningar, kan bekräftas och stärkas genom nyhetsrapporteringar.

Genom att medier uppmärksammar vissa problemfrågor och inte andra, som exempelvis islamistisk terrorism, kan dessa problemfrågor enligt Strömbäck (2004:39) framhävas i allmänhetens medvetanden och genom detta påverka allmänhetens åsikter i dessa frågor. När allmänheten därefter bedömer politiska partier görs denna bedömning utifrån partiernas åsikter i dessa problemfrågor (Kiousis, Strömbäck & McDevitt 2015:3350) och därför försöker partierna framhäva de problemfrågor som är mest aktuella i medier och därmed hos allmänheten (Strömbäck 2004:39).

Av detta skäl kan de stereotypiseringar som återfinns i undersökningsmaterialet genom priming-effekter påverka allmänhetens åsikter i särskilda frågor, och därmed även hur politiska partier bedöms av allmänheten. Genom att de utvalda tidningarna framhäver att den misstänkte gärningsmannen är en muslimsk uzbek med islamistiska och extremistiska åsikter och kopplingar till IS påverkas således allmänhetens åsikter i frågor gällande exempelvis IS och islam. Samtidigt stärks deras stereotypiska uppfattningar av och åsikter om andra människor med dessa kännetecken. I sin tur påverkar detta hur allmänheten bedömer partier, hur dessa partier arbetar genom att framhäva aktuella problemfrågor och slutligen vilket parti som blir valt. Därefter påverkar detta parti allmänheten och har möjlighet att påverka medierna. Detta medför att bland annat främlingsfientliga partier, vilka vanligtvis har frågor gällande

exempelvis personer med utländskt ursprung eller muslimsk tro på sin agenda, vid nyhetsrapporteringar om utländska, muslimska terrorister får ett tillfälle att öka sin folkgunst.

Norris, Kern och Just (2003:13) menar även att nyhetsgestaltningar påverkar både vad allmänheten får veta om terrordåd och hur deras aktörer betraktas, vilket även det påverkar allmänhetens åsikter. Shehata (2015:364–365) hävdar dessutom att episodiska gestaltningar, genom gestaltningseffekter, kan påverka läsare till att bilda åsikter om individer som medier rapporterar om. Detta innebär att de gestaltningar som har gjorts i undersökningsmaterialet kan påverka dess läsare och deras attityder. När den misstänkte gärningsmannen framhävs som uzbek och anhängare till IS kan läsarna således associera uzbeker med IS, och deras åsikter om och attityder till uzbeker kan därmed påverkas. Dessutom påverkas allmänhetens åsikter genom gestaltningar som mest de första veckorna efter dådet (Falkheimer & Olsson 2014:77). Eftersom jag har undersökt artiklar publicerade från dess att dådet inträffade och tre veckor framåt har allmänhetens åsikter därmed troligtvis påverkats av materialets gestaltningar under denna period.

Genom dessa gestaltningar och allmänhetens åsikter präglas därmed hur myndigheter och regeringen reagerar på eventuella framtida terrordåd (Norris, Kern & Just 2003:13). Tillsammans med priming-effekter kan gestaltningar av verkligheten, och förvrängda skildringar av terrorister (Zhong, Mihailidis & Zhou 2011:43), således forma exempelvis ett samhälles kontraterrorismpolitik och hur terrordåd bemöts. Dessutom kan terrorgestaltningar, genom att journalister i sina artiklar exempelvis tillskriver skuld och namnger aktörer, få politiker att framföra meddelanden och förändra uppfattningen av ett samhälles fiender och allierade (Norris, Kern & Just 2003:15). Terrorgestaltningar kan således bland annat även påverka ett samhälles internationella relationer.

I denna undersökning har analysmaterialet bland annat visat hur tidningarna har fokuserat på att den misstänkte gärningsmannen kommer från Uzbekistan och är kopplad till IS. Detta innebär att stereotypiska föreställningar och åsikter om uzbeker kan skapas och stärkas hos allmänheten. Exempelvis kan uzbeker i allt större utsträckning associeras med IS och därmed föraktas. Detta tycks stärkas av de resultat Zhong, Mihailidis och Zhou (2011:43) har kommit fram till i sin studie: De misstänkta gärningsmännen för bombdåden i London 2005 skildrades stereotypiskt som tillhörande terrororganisationen al-Qaida eftersom det tidigare hade rapporterats mycket om denna organisation. På samma sätt kan den misstänkte gärningsmannen i denna undersökning stereotypiskt associeras med IS utan nödvändigtvis några större bekräftelser, eftersom rapportering om denna terroristorganisation tycks ha ökat på senare år. (En sökning på Mediearkivet visar att sökordet ”al-Qaida” den 30 maj ger 1175 träffar för år 2017, medan sökordet ”Islamiska staten” den 30 maj ger 2583 träffar för samma år. Sökordet ”IS” samma datum ger 23 993 träffar för år 2017, men detta sökord kan även inkludera sökresultat för ordet *is*, som i beteckningen för fryst vatten.)

Eftersom tidningarnas skildringar av den misstänkte gärningsmannen grundas i deras språk – de ordval och formuleringar som förekommer – skapas och stärks följaktligen stereotyper på grund av det språk som används. Således stärks stereotypiska uppfattningar även hos

allmänheten genom det språk som används i artiklarna. Detta språk och de stereotyper det medför och stärker kan sedan genom priming-effekter påverka allmänhetens åsikter och vilka politiska partier som blir valda, hur deras politik tar sig uttryck och hur svenska myndigheter och den sittande regeringen använder kontraterrorism och reagerar på eventuella framtida dåd. Det valda politiska partiet påverkar sedan allmänheten och kan påverka medierna. Därför påverkar det språk tidningarna använder i sina nyhetsrapporteringar om terrordåd och terrormisstänkta inte bara samhällets medborgare utan även samhället i sig.

Tidningarna har till stor del fokuserat på den misstänkte gärningsmannens uzbekiska nationalitet, religion, skuld och kopplingar till IS. Vidare genomfördes två terrordåd tidigare under 2017 (Nechepurenko & MacFarquhar 2017; The New York Times 2017) samt ett under 2016 (Yeginsu & Rukmini 2016) av uzbeker med kopplingar till IS. Utifrån den kedja av påverkningar som beskrivs ovan finns en eventualitet att stereotyper av uzbeker som terrorister och IS-anhängare kan uppstå genom priming-effekter, där uzbeker associeras med IS och terrorism eftersom tidigare rapporteringar har gjort dessa kopplingar. Det kan medföra att den stereotypiska terroristskildringen, som uppstår genom språket i tidningarna, förändras från 11 september-attackernas al-Qaida-anhängare från Mellanöstern till dagens IS-anhängare från Centralasien.

6.1 Slutsats

I denna undersökning har jag genom en kvalitativ innehållsanalys granskat hur den misstänkte gärningsmannen för terrordådet på Drottninggatan den 7 april 2017 porträtterades i svensk dags- och kvällspress. Undersökningens syfte är att tydliggöra hur den misstänkte skildrades i totalt 102 artiklar publicerade under en treveckorsperiod i fyra olika tidningar, samt att belysa eventuella likheter och skillnader i denna framställning och vidare klarlägga hur nyhets-artiklarnas språk kan förstärka stereotypiska uppfattningar hos allmänheten.

Undersökningens analysresultat visar att den misstänkte gärningsmannen skildras övervägande konsekvent och likartat i de fyra tidningarna. I nyhetsartiklarna läggs stor vikt vid dennes nationalitet, religion och ideologi. Inga skillnader i porträtteringen av den misstänkte gärningsmannen utifrån tidningarnas politiska beteckning eller om tidningen tillhör dags- eller kvällspress har påträffats.

Jag påvisar att tidningarnas skildringar av den misstänkte grundas i deras språk och kan stärka stereotypiska uppfattningar hos allmänheten. Utifrån undersökningens teoretiska ram dras slutsatsen att dessa stereotyper i sin tur kan påverka allmänhetens åsikter och därigenom hur politiska partier bedöms och väljs av allmänheten, samt hur dessas politiska arbete manifesterar sig. Valda politiska partier påverkar därefter allmänheten och medier. Följaktligen dras slutsatsen att det språk som tidningarna använder kan påverka såväl samhället som dess medborgare, och tillsammans med tidigare nyhetsrapporteringar kan detta språk skapa nya stereotypiska skildringar av terrorister och terrormisstänkta.

6.2 Framtida forskning

Eftersom terrordådet på Drottninggatan den 7 april 2017 ännu inte har hunnit vara objekt för forskning och studier är möjligheterna till framtida forskning åtskilliga. Här försöker jag, med ansats i det jag i denna undersökning har kommit fram till, ge några tämligen konkreta exempel på vad framtida forskning inom detta område kan behandla.

Framtida forskning kan till exempel likna denna undersökning, men bland annat granska nyhetsartiklar publicerade under en längre tidsperiod, undersöka nyhetsartiklar med andra variabler, eller undersöka hur källor, auktoriteter och experter får komma till tals, citeras och refereras i artiklarna.

Dessutom kan såväl dådet som den misstänkte gärningsmannen jämföras med 2010 års terrordåd på Drottninggatan i Stockholm och gärningsmannen för detta dåd; skildras en terrorist annorlunda när denne inte tar andra liv än sitt eget i sitt terrordåd?

Det kan även vara av intresse att undersöka artikellängd och artikelantal i olika tidningar där rapporteringar om terrordåd och terrormisstänkta förekommer. Varför publicerar vissa tidningar fler eller färre artiklar än andra tidningar, och varför är vissa tidningsartiklar kortare eller längre än motsvarande artiklar i andra tidningar?

Även kvantitativa innehållsanalyser kan genomföras, vilka exempelvis kan mäta förekomsten av skildrande begrepp och benämningar, som *muslim, terrorist* och *IS.* Därtill kan en analys av hur sensationalism och värdeladdade ord och formuleringar används i kvällspress i samband med terrordåd utföras.

Källförteckning

Bergström, Göran & Boréus, Kristina. 2012. Samhällsvetenskaplig text- och diskursanalys. I: Göran Bergström & Kristina Boréus (red.). *Textens mening och makt. Metodbok i samhällsvetenskaplig text- och diskursanalys.* 3. uppl. Lund: Studentlitteratur, s. 13–48.

Boréus, Kristina & Bergström, Göran. 2012. Innehållsanalys. I: Göran Bergström & Kristina Boréus (red.). *Textens mening och makt. Metodbok i samhällsvetenskaplig text- och diskursanalys.* 3. uppl. Lund: Studentlitteratur, s. 49–90.

Bryman, Alan. 2011. *Samhällsvetenskapliga metoder.* 2. uppl. Stockholm: Liber.

Falkheimer, Jesper & Olsson, Eva-Karin. 2015. Depoliticizing terror: The news framing of the terrorist attacks in Norway, 22 July 2011. *Media, War & Conflict* 8(1): 70–85. DOI: 10.1177/1750635214531109.

Gruvö, Jonas, Oscarsson, Ingemar & Gustafsson, Karl Erik. [u.å.]. Aftonbladet. *Nationalencyklopedin.* http://www.ne.se/uppslagsverk/encyklopedi/lång/aftonbladet (Hämtad 2017-02-23).

Gustafsson, Karl Erik. [u.å.]. Expressen. *Nationalencyklopedin.* http://www.ne.se.db.ub.oru.se/uppslagsverk/encyklopedi/l%C3%A5ng/expressen (Hämtad 2017-02-23).

Hammar, Tomas. [u.å.]. Invandrare. *Nationalencyklopedin.* http://www.ne.se.db.ub.oru.se/uppslagsverk/encyklopedi/l%C3%A5ng/invandrare (Hämtad 2017-05-03).

Häger, Björn. 2014. *Reporter: en grundbok i journalistik.* 2. uppl. Lund: Studentlitteratur.

Kiousis, Spiros, Strömbäck, Jesper & McDevitt, Michael. 2015. Influence of Issue Decision Salience on Vote Choice: Linking Agenda Setting, Priming, and Issue Ownership. *International Journal of Communication* 9: 3347–3368. DOI: 1932–8036/20150005.

Melander, Göran. [u.å.]. Flykting. *Nationalencyklopedin.* http://www.ne.se.db.ub.oru.se/uppslagsverk/encyklopedi/l%C3%A5ng/flykting (Hämtad 2017-05-03).

Nechepurenko, Ivan & MacFarquhar, Neil. 2017. St. Petersburg Bomber Said to Be Man From Kyrgyzstan; Death Toll Rises. *The New York Times.* 4 april. https://www.nytimes.com/2017/04/04/world/europe/st-petersburg-russia-explosion-suspect.html (Hämtad 2017-05-25).

Nord, Lars & Strömbäck, Jesper. 2002. *Tio dagar som skakade världen. En studie av mediernas beskrivningar av terrorattackerna mot USA och kriget i Afghanistan hösten 2001.* Rapport/Styrelsen för psykologiskt försvar: 186. Stockholm: Styrelsen för psykologiskt försvar.

Norris, Pippa, Kern, Montague & Just, Marion. 2003. Framing Terrorism. I: Pippa Norris, Kern Montague & Marion Just (red.). *Framing Terrorism: The News Media, the Government and the Public.* New York: Routledge, s. 3–23.

Polisen. 2017a. 2017-04-07 14:53, Kontroll person/fordon, Stockholm. *Polisen.* https://polisen.se/Arkiv/Handelsearkiv/Stockholm/Vecka-151/2017-04-07-1453-Kontroll-personfordon-Stockholm/ (Hämtad 2017-04-14).

Polisen. 2017b. En person anhållen i utredningen kring dådet på Drottninggatan. *Polisen.* https://polisen.se/Aktuellt/Nyheter/Gemensam-2017/April/Ytterligare-en-person-anhallen-/ (Hämtad 2017-04-14).

Sandlund, Elisabeth. [u.å.]. Svenska Dagbladet. *Nationalencyklopedin.* http://www.ne.se.db.ub.oru.se/uppslagsverk/encyklopedi/l%C3%A5ng/svenska-dagbladet (Hämtad 2017-02-23).

Shehata, Adam. 2015. Journalistikens dagordningar och gestaltningar. I: Michael Karlsson & Jesper Strömbäck (red.). *Handbok i journalistikforskning.* Lund: Studentlitteratur, s. 353–372.

Sjölin, Mats & Carlsson, Ulla. [u.å.]. TT Nyhetsbyrån. *Nationalencyklopedin.* http://www.ne.se.db.ub.oru.se/uppslagsverk/encyklopedi/l%C3%A5ng/tt-nyhetsbyr%C3%A5n (Hämtad 2017-02-23).

Strömbäck, Jesper. 2004. *Den medialiserade demokratin. Om journalistens ideal, verklighet och makt.* Stockholm: SNS Förlag.

Strömbäck, Jesper. 2014. *Makt, medier och samhälle. En introduktion till politisk kommunikation.* 2. uppl. Lund: Studentlitteratur.

Sundin, Staffan & Johansson, W. Alf. [u.å.]. Dagens Nyheter. *Nationalencyklopedin.* http://www.ne.se.db.ub.oru.se/uppslagsverk/encyklopedi/l%C3%A5ng/dagens-nyheter (Hämtad 2017-02-23).

Säkerhetspolisen. 2017. Intensivt arbete hos Säkerhetspolisen efter attentatet i Stockholm igår. *Säkerhetspolisen.* http://www.sakerhetspolisen.se/ovrigt/pressrum/aktuellt/aktuellt/2017-04-08-intensivt-arbete-hos-sakerhetspolisen-efter-attentatet-i-stockholm-igar.html (Hämtad 2017-04-14).

The New York Times. 2017. Suspect in Istanbul Nightclub Attack Confesses, Officials Say. *The New York Times.* 17 januari. https://www.nytimes.com/2017/01/17/world/europe/turkey-nightclub-attack-suspect.html (Hämtad 2017-05-25).

Yeginsu, Ceylan & Callimachi, Rukmini. 2016. Turkey Says Airport Bombers Were From Kyrgyzstan, Russia and Uzbekistan. *The New York Times.* 30 juni. https://www.nytimes.com/2016/07/01/world/europe/istanbul-airport-attack-turkey.html (Hämtad 2017-05-25).

Zhong, Bu, Mihailidis, Paul & Zhou, Yong. 2011. Naming Suspects in Terrorist Attacks: An Inquiry of Journalistic Stereotypes in Newspaper Coverage of the 2005 London Bombings. *China Media Research* 7(2): 35–45.

Bilaga 1. Analysmaterial

Bilaga 1.1 Dagens Nyheter

Bolling, Anders. 2017a. Akilovs bror greps och förhördes. *Dagens Nyheter*. 25 april. http://www.dn.se/nyheter/sverige/akilovs-bror-greps-och-forhordes/ (Hämtad 2017-04-25).

Bolling, Anders. 2017b. Akilov ses bära väska kort före dådet. *Dagens Nyheter*. 16 april. http://www.dn.se/sthlm/akilov-ses-bara-vaska-kort-fore-dadet/ (Hämtad 2017-04-19).

By, Ulrika. 2017a. Ensamvarg eller inte? Inget går ännu att utesluta. *Dagens Nyheter*. 11 april. http://www.dn.se/sthlm/ensamvarg-eller-inte-inget-gar-annu-att-utesluta/ (Hämtad 2017-04-19).

By, Ulrika. 2017b. Ett av de heta spåren: Varför flydde Akilov till Märsta? *Dagens Nyheter*. 11 april. http://www.dn.se/sthlm/ett-av-de-heta-sparen-varfor-flydde-akilov-till-marsta/ (Hämtad 2017-04-19).

Carlsson, Mattias, Delin, Mikael & Wierup, Lasse. 2017. Splittrad bild av misstänkte terroristen. *Dagens Nyheter*. 13 april. http://www.dn.se/arkiv/nyheter/splittrad-bild-av-misstankte-terroristen/ (Hämtad 2017-04-19).

DN. 2017. Här är vad vi vet om de terrormisstänkta. *Dagens Nyheter*. 10 april. http://www.dn.se/sthlm/har-ar-vad-vi-vet-om-de-terrormisstankta/ (Hämtad 2017-04-16).

Flores, Juan. 2017. Rakhmat Akilovs bekanta: Han blev alltmer extrem. *Dagens Nyheter*. 12 april. http://www.dn.se/sthlm/rakhmat-akilovs-bekanta-han-blev-alltmer-extrem/ (Hämtad 2017-04-19).

Hansson, Malin & Wierup, Lasse. 2017. Terrormisstänkte Rakhmat Akilov begärs häktad. *Dagens Nyheter*. 10 april. http://www.dn.se/sthlm/terrormisstankte-rakhmat-akilov-begars-haktad/ (Hämtad 2017-04-16).

Lagerwall, Katarina. 2017. Så är livet för terrormisstänkta Akilov i häktet. *Dagens Nyheter*. 20 april. http://www.dn.se/nyheter/sverige/sa-ar-livet-for-terrormisstankta-akilov-i-haktet/ (Hämtad 2017-04-25).

Lagerwall, Katarina & Hansson, Malin. 2017. Därför kunde inte Akilov utvisas till Uzbekistan. *Dagens Nyheter*. 11 april. http://www.dn.se/sthlm/darfor-kunde-inte-akilov-utvisas-till-uzbekistan/ (Hämtad 2017-04-19).

Wierup, Lasse. 2017a. 39-åringen saknade skyddsbehov och ljög om sin identitet. *Dagens Nyheter*. 10 april. http://www.dn.se/sthlm/39-aringen-saknade-skyddsbehov-och-ljog-om-sin-identitet/ (Hämtad 2017-04-16).

Wierup, Lasse. 2017b. ”Alla skyldiga ska inför rätta”. *Dagens Nyheter*. 12 april. http://www.dn.se/arkiv/nyheter/alla-skyldiga-ska-infor-ratta/ (Hämtad 2017-04-19).

Wierup, Lasse, Bouvin, Emma, Delin, Mikael, Örstadius, Kristoffer & Dragic, Marijana. 2017. Akilov kräver muslimsk försvarare. *Dagens Nyheter*. 11 april. http://www.dn.se/arkiv/nyheter/akilov-kraver-muslimsk-forsvarare/ (Hämtad 2017-04-19).

Wierup, Lasse & Carp, Ossi. 2017. Akilov häktad för terrorbrott. *Dagens Nyheter*. 10 april. http://www.dn.se/sthlm/akilov-haktad-for-terrorbrott/ (Hämtad 2017-04-16).

Wierup, Lasse & Holmström, Mikael. 2017. Han bedömdes inte som trovärdig. *Dagens Nyheter*. 11 april. http://www.dn.se/arkiv/nyheter/han-bedomdes-inte-som-trovardig/ (Hämtad 2017-04-19).
Örstadius, Kristoffer, Dragic, Marijana, Delin, Mikael & Wierup, Lasse. 2017. Tillslag mot terrormisstänktes tidigare arbetsgivare. *Dagens Nyheter*. 10 april. http://www.dn.se/sthlm/tillslag-mot-terrormisstanktes-tidigare-arbetsgivare/ (Hämtad 2017-04-16).

Bilaga 1.2 Svenska Dagbladet

Drevinger, Joanna. 2017. Polisen lägger pussel om ödesdigra dygnet. *Svenska Dagbladet.* 11 april. https://www.svd.se/splittrad-bild-av-odesdigra-dygnet (Hämtad 2017-04-19).
Georgieva, Maria & Blume, Ebba. 2017. Akilovs storebror gripen i Uzbekistan. *Svenska Dagbladet.* 25 april. https://www.svd.se/akilovs-storebror-gripen-i-uzbekistan (Hämtad 2017-04-25).
Georgieva, Maria & Ohlsén Pettersson, Olle. 2017. Ranstorp: Akilovs väg till Stockholm väcker frågor. *Svenska Dagbladet.* 12 april. https://www.svd.se/ranstorp-akilovs-vag-till-stockholm-vacker-fragor/om/rakhmat-akilov (Hämtad 2017-04-19).
Gummesson, Jonas. 2017. Misstänkte terroristen använde flera namn. *Svenska Dagbladet.* 10 april. https://www.svd.se/misstankte-terroristen-anvande-flera-namn-i-sverige (Hämtad 2017-04-19).
Ohlsén Pettersson, Olle & TT. 2017. Akilovs bror: ”Det där med IS är bara skitsnack”. *Svenska Dagbladet.* 26 april. https://www.svd.se/akilovs-bror-det-dar-med-is-ar-bara-skitsnack (Hämtad 2017-04-28).
SvD. 2017. Terrorattacken: Detta är de senaste uppgifterna. *Svenska Dagbladet.* 13 april. https://www.svd.se/terrorattacken-detta-har-hant-i-natt (Hämtad 2017-04-19).
Thurfjell, Karin. 2017a. Akilov begärd häktad – ”kontakter” med anhållen utreds. *Svenska Dagbladet.* 10 april. https://www.svd.se/kontakter-mellan-akilov-och-anhallen (Hämtad 2017-04-19).
Thurfjell, Karin. 2017b. Akilov häktad – erkänner terroristbrott. *Svenska Dagbladet.* 11 april. https://www.svd.se/terrordadet-pa-drottninggatan (Hämtad 2017-04-19).
Wande, Helena. 2017a. ”Ta Uzbekistans uppgifter med en nypa salt”. *Svenska Dagbladet.* 14 april. https://www.svd.se/terrorexpert-uzbekistan-vill-sla-sverige-pa-nasan/om/rakhmat-akilov (Hämtad 2017-04-19).
Wande, Helena. 2017b. Uzbekistan: Sverige varnades om Rakhmat Akilov. *Svenska Dagbladet.* 14 april. https://www.svd.se/uzbekistan-rakhmat-akilov-hade-band-till-is (Hämtad 2017-04-19).

Bilaga 1.3 Aftonbladet

Ahlborg, Karin. 2017a. Här fångas han på film – före attacken. *Aftonbladet.* 16 april. http://www.aftonbladet.se/nyheter/a/mmr4L/har-fangas-han-pa-film--fore-attacken (Hämtad 2017-04-19).

Ahlborg, Karin. 2017b. Polisen letar efter terroristens postbox. *Aftonbladet.* 21 april. http://www.aftonbladet.se/nyheter/a/knMJ6/polisen-letar-efter-terroristens-postbox (Hämtad 2017-04-25).

Andersson, Jan-Olov. 2017. Leif GW Persson: Bilderna på honom får nackhåren att resa sig. *Aftonbladet.* 11 april. http://www.aftonbladet.se/nyheter/a/LzywJ/leif-gw-persson-bilderna-pa-honom-far-nackharen-att-resa-sig (Hämtad 2017-04-19).

Carlsson Tenitskaja, Alexandra. 2017. Akilovs barndomsvän: Jag beklagar er sorg. *Aftonbladet.* 14 april. http://www.aftonbladet.se/nyheter/a/q9nlm/akilovs-barndomsvan-jag-beklagar-er-sorg (Hämtad 2017-04-19).

Carlsson Tenitskaja, Alexandra, Tagesson, Eric, Micic, Mira & Aschberg, Richard. 2017. Terrormisstänkt gömde sig bland tågpendlare. *Aftonbladet.* 7 april. http://www.aftonbladet.se/nyheter/krim/a/BaA97/terrormisstankt-gomde-sig-bland-tagpendlare (Hämtad 2017-04-16).

Forsberg, Oskar. 2017a. Poliserna Emma och Alex grep Rakhmat Akilov. *Aftonbladet.* 12 april. http://www.aftonbladet.se/nyheter/a/E147l/poliserna-emma-och-alex-grep-rakhmat-akilov (Hämtad 2017-04-19).

Forsberg, Oskar. 2017b. Uppgifter: Akilov ville dö i terrorattacken. *Aftonbladet.* 22 april. http://www.aftonbladet.se/nyheter/a/1lvye/uppgifter-akilov-ville-do-i-terrorattacken (Hämtad 2017-04-25).

Forsberg, Oskar. 2017c. Youssef, 49, såg Rakhmat Akilov i Märsta efter lastbilsattacken. *Aftonbladet.* 17 april. http://www.aftonbladet.se/nyheter/a/azb7O/youssef-49-sag-rakhmat-akilov-i-marsta-efter-lastbilsattacken (Hämtad 2017-04-19).

Granlund, John. 2017. Hjältevittnena ledde polisen till misstänkte terroristen. *Aftonbladet.* 8 april. http://www.aftonbladet.se/nyheter/a/1a1LQ/hjaltevittnena-ledde-polisen-till-misstankte-terroristen (Hämtad 2017-04-16).

Jeppsson, Jonathan & Forsberg, Oskar. 2017. Rakhmat Akilov bröt mot restriktionerna – försökte kontakta medfånge. *Aftonbladet.* 21 april. http://www.aftonbladet.se/nyheter/a/26V6a/rakhmat-akilov-brot-mot-restriktionerna--forsokte-kontakta-medfange (Hämtad 2017-04-25).

Johansson, Anders & Jeppsson, Jonathan. 2017. Terroristmisstänkte Akilov avslöjad med vasst föremål på häktet. *Aftonbladet.* 10 april. http://www.aftonbladet.se/nyheter/krim/a/KJQoG/terroristmisstankte-akilov-avslojad-med-vasst-foremal-pa-haktet (Hämtad 2017-04-19).

Johansson, Anders, Nilsson, Christoffer, Tagesson, Eric, Melin, Erik, Magnå, Joakim, Granlund, John, Micic, Mira, Eriksson, Niklas, Aschberg, Richard & Nygren, Susanna. 2017a. ”En man gripen i Stockholm”: Sa sig vara gärningsman. *Aftonbladet.* 7 april. http://www.aftonbladet.se/nyheter/a/8arMQ/en-man-gripen-i-norra-stockholm-sa-sig-vara-garningsman (Hämtad 2017-04-16).

Johansson, Anders, Thornéus, Ebba, Tagesson, Eric & Eriksson, Niklas. 2017b. Rakhmat Akilov, 39, misstänks för attacken på Drottninggatan. *Aftonbladet.* 9 april. http://www.aftonbladet.se/nyheter/a/JdKl6/rakhmat-akilov-39-misstanks-for-attacken-pa-drottninggatan (Hämtad 2017-04-16).

Lindberg, Staffan. 2017a. Akilovs bror i Uzbekistan: ”Är det sant att han erkänt?”. *Aftonbladet.* 26 april. http://www.aftonbladet.se/nyheter/a/OxE4E/akilovs-bror-ovetande-om-terrordadet-ar-det-sant-att-han-har-erkant (Hämtad 2017-04-26).

Lindberg, Staffan. 2017b. Grannarna om Akilov: ”Omöjligt att han skulle ha blivit IS-anhängare”. *Aftonbladet.* 27 april. http://www.aftonbladet.se/nyheter/a/0RolE/grannarna-om-akilov-omojligt-att-han-skulle-ha-blivit-is-anhangare (Hämtad 2017-04-28).

Magnå, Joakim & Eriksson, Niklas. 2017. Nytt nattligt tillslag i terrorutredningen. 10 april. http://www.aftonbladet.se/nyheter/a/G7znl/nytt-nattligt-tillslag-i-terrorutredningen (Hämtad 2017-04-19).

Mederyd Hårdh, Martin. 2017. Per, 83, såg Akilov på bussen – satt blodig bland folk. *Aftonbladet.* 13 april. http://www.aftonbladet.se/nyheter/a/GWQdV/per-83-sag-akilov-pa-bussen--satt-blodig-bland-folk (Hämtad 2017-04-19).

Nilsson, Christoffer. 2017a. 39-åringens vänner förvånade efter terrorgripandet. *Aftonbladet.* 8 april. http://www.aftonbladet.se/nyheter/a/g2g5q/39-aringens-vanner-forvanade-efter-terrorgripandet (Hämtad 2017-04-16).

Nilsson, Christoffer. 2017b. Rakhmat Akilov erkände sig skyldig till terrorbrott. *Aftonbladet.* 11 april. http://www.aftonbladet.se/nyheter/a/M0x80/rakhmat-akilov-erkande-sig-skyldig-till-terrorbrott (Hämtad 2017-04-19).

Nilsson, Christoffer. 2017c. Terrormisstänkte 39-åringen skulle utvisas – var efterlyst. *Aftonbladet.* 9 april. http://www.aftonbladet.se/nyheter/a/j58vw/terrormisstankte-39-aringen-skulle-utvisas--var-efterlyst (Hämtad 2017-04-16).

Nilsson, Christoffer, Tagesson, Eric & Eriksson, Niklas. 2017. Sökte skydd i Sverige – uppgav att han jagades för terrorism. *Aftonbladet.* 10 april. http://www.aftonbladet.se/nyheter/a/7aX99/sokte-skydd-i-sverige--uppgav-att-han-jagades-for-terrorism (Hämtad 2017-04-19).

Schori, Martin. 2017. Vad vi vet om den misstänkte Rakhmat Akilov, 39. *Aftonbladet.* 8 april. http://www.aftonbladet.se/nyheter/a/E83OA/vad-vi-vet-om-den-misstankte-rakhmat-akilov-39 (Hämtad 2017-04-16).

Stenquist, Victor. 2017. Polisen om terrorgripen: ”Misstankarna har stärkts”. *Aftonbladet.* 8 april. http://www.aftonbladet.se/nyheter/a/j56Re/polisen-om-terrorgripen-misstankarna-har-starkts (Hämtad 2017-04-16).

Tagesson, Eric. 2017. Så flydde misstänkte terroristen. *Aftonbladet.* 8 april. http://www.aftonbladet.se/nyheter/krim/a/5aP5z/sa-flydde-misstankte-terroristen (Hämtad 2017-04-16).

Thornéus, Ebba. 2017. Johan: Jag blev omsprungen av 39-åringen i rulltrappan. *Aftonbladet.* 10 april. http://www.aftonbladet.se/nyheter/a/lo7pA/johan-jag-blev-omsprungen-av-39-aringen-i-rulltrappan (Hämtad 2017-04-19).

Tronarp, Gustaf. 2017a. ”Akilov-uppgifterna kan vara uzbekisk propaganda”. *Aftonbladet.* 14 april. http://www.aftonbladet.se/nyheter/a/6O6kO/akilov-uppgifterna-kan-vara-uzbekisk-propaganda (Hämtad 2017-04-19).

Tronarp, Gustaf. 2017b. Frisläppte mannen fick meddelanden från Rakhmat Akilov. *Aftonbladet.* 27 april. http://www.aftonbladet.se/nyheter/a/AKper/frislappte-mannen-fick-meddelanden-fran-rakhmat-akilov (Hämtad 2017-04-28).

Tronarp, Gustaf. 2017c. Uppgifter: Akilov försökte ansluta sig till IS i Syrien. *Aftonbladet.* 12 april. http://www.aftonbladet.se/nyheter/a/rxpm8/uppgifter-akilov-forsokte-ansluta-sig-till-is-i-syrien (Hämtad 2017-04-19).

Tronarp, Gustaf & Stenquist, Victor. 2017. Uzbekistans utrikesminister: Varnade Sverige för Rakhmat Akilov. *Aftonbladet.* 14 april. http://www.aftonbladet.se/nyheter/a/vROEL/uzbekistans-utrikesminister-varnade-sverige-for-rakhmat-akilov (Hämtad 2017-04-19).

Bilaga 1.4 Expressen

Asplid, Åsa & Rapp, Johanna. 2017. Misstänkte terroristen anhållen – greps efter jakt. *Expressen.* 8 april. http://www.expressen.se/nyheter/har-jagar-polisuppbadet-den-misstankte-garningsmannen/ (Hämtad 2017-04-16).

Baas, David. 2017a. GW säker: Säpo fick tips om Akilov – före dådet. *Expressen.* 20 april. http://www.expressen.se/nyheter/gw-saker-sapo-fick-tips-om-akilov--fore-dadet/ (Hämtad 2017-04-20).

Baas, David. 2017b. Kamerorna avslöjade Rakhmat Akilovs flykt. *Expressen.* 14 april. http://www.expressen.se/nyheter/kamerorna-avslojade-rakhmat-akilovs-flykt/ (Hämtad 2017-04-19).

Baas, David. 2017c. Misstänkte terroristen kopplad till tidigare städhärva. *Expressen.* 8 april. http://www.expressen.se/nyheter/misstankte-terroristen-kopplad-till-tidigare-stadharva/ (Hämtad 2017-04-16).

Brask, Christofer. 2017a. GW: Åkesson borde bjudas in av Löfven. *Expressen.* 10 april. http://www.expressen.se/nyheter/gw-akesson-borde-bjudas-in-av-lofven/ (Hämtad 2017-04-19).

Brask, Christofer. 2017b. Leif GW Perssons teori om Akilov. *Expressen.* 14 april. http://www.expressen.se/nyheter/leif-gw-perssons-teori-om-akilov/ (Hämtad 2017-04-19).

Friberg, Anna, Johansson, Gunnar & Malmgren, Kim. 2017. Påstådd Akilov-chatt ifrågasätts. *Expressen.* 10 april. http://www.expressen.se/nyheter/akilovs-is-chatt-fore-och-efter-terrordadet/ (Hämtad 2017-04-19).

Hamadé, Kassem. 2017. Akilov var vän med känd IS-rekryterare. *Expressen.* 13 april. http://www.expressen.se/nyheter/akilov-var-van-med-kand-is-rekryterare/ (Hämtad 2017-04-19).

Hellberg, Magnus. 2017. Här levde Akilov före terrordådet. *Expressen.* 9 april. http://www.expressen.se/nyheter/har-levde-akilov-fore-terrordadet/ (Hämtad 2017-04-16).

Israelsson, Linette. 2017a. Johan passerades av Akilov i rulltrappan. *Expressen.* 10 april. http://www.expressen.se/nyheter/johan-passerades-av-akilov-i-rulltrappan/ (Hämtad 2017-04-19).

Israelsson, Linette. 2017b. Poliserna Emma och Alex grep Rakhmat Akilov. *Expressen.* 12 april. http://www.expressen.se/nyheter/poliserna-emma-och-alex-grep-rakhmat-akilov/ (Hämtad 2017-04-19).

Israelsson, Linette. 2017c. Så blir Rakhmat Akilovs liv på Kronobergshäktet. *Expressen.* 12 april. http://www.expressen.se/nyheter/sa-blir-rakhmat-akilovs-liv-pa-kronobergshaktet/ (Hämtad 2017-04-19).

Johansson, Filip. 2017. Bara ett förhör har hållits med Akilov. *Expressen.* 10 april. http://www.expressen.se/nyheter/bara-ett-forhor-har-hallits-med-akilov/ (Hämtad 2017-04-19).

Julin, Albin & Börjesson, Robert. 2017. 39-åringen skulle utvisas – hade avvikit. *Expressen.* 9 april. http://www.expressen.se/nyheter/39-aringen-skulle-utvisas--hade-avvikit/ (Hämtad 2017-04-16).

Karlsson, Sara, Hellberg, Magnus & Israelsson, Linette. 2017. Rakhmat Akilovs bror greps i Uzbekistan. *Expressen.* 25 april. http://www.expressen.se/nyheter/rakhmat-akilovs-bror-greps-i-uzbekistan/ (Hämtad 2017-04-25).

Lundberg Andersson, Hannes. 2017a. GW efter attacken: ”Visa lite realistisk handlingskraft”. *Expressen.* 9 april. http://www.expressen.se/nyheter/gw-efter-attacken-visa-lite-realistisk-handlingskraft/ (Hämtad 2017-04-16).

Lundberg Andersson, Hannes. 2017b. GW: ”Visa lite handlingskraft”. *Expressen.* 10 april. http://www.expressen.se/nyheter/gw-visa-lite-handlingskraft/ (Hämtad 2017-04-19).

Lundberg Andersson, Hannes. 2017c. Rakhmat Akilov klagar på belysningen i sin cell. *Expressen.* 21 april. http://www.expressen.se/nyheter/rakhmat-akilov-klagar-pa-belysningen-i-sin-cell/ (Hämtad 2017-04-25).

Lundberg Andersson, Hannes. 2017d. Säpo kände till Akilov förra året – utredde honom inte. *Expressen.* 9 april. http://www.expressen.se/nyheter/sapo-kande-till-akilov-forra-aret--utredde-honom-inte/ (Hämtad 2017-04-16).

Lundberg Andersson, Hannes, Freje, Josephine, Sohl Stjernberg, Max & Eriksson, Carl-Fredrik. 2017. Stort polistillslag mot Akilov-kopplat företag. *Expressen.* 10 april. http://www.expressen.se/nyheter/polisen-har-slagit-till-mot-asbestforetag/ (Hämtad 2017-04-19).

Lundberg Andersson, Hannes & Salihu, Diamant. 2017. Grannarna i Akilovs hemstad: Hans barn är i chock. *Expressen.* 14 april. http://www.expressen.se/nyheter/grannarna-i-akilovs-hemstad-hans-barn-ar-i-chock/ (Hämtad 2017-04-19).

Lundberg Andersson, Hannes & Syrén, Michael. 2017. Rakhmat Akilov, 39, misstänks för attacken. *Expressen.* 9 april. http://www.expressen.se/nyheter/rakhmat-akilov-39-misstanks-for-attacken/ (Hämtad 2017-04-16).

Malmgren, Kim. 2017a. Akilov byggde bomb av tändargas och skruvar. *Expressen.* 22 april. http://www.expressen.se/nyheter/akilov-byggde-bomb-av-tandargas-och-skruvar/ (Hämta 2017-04-25).

Malmgren, Kim. 2017b. Akilov fångades på bild – före attacken. *Expressen.* 16 april. http://www.expressen.se/nyheter/akilov-fangades-pa-bild--fore-attacken/ (Hämtad 2017-04-19).

Malmgren, Kim. 2017c. Akilov IS-rekryterades efter flytten till Sverige. *Expressen.* 14 april. http://www.expressen.se/nyheter/uzbekistans-utrikesminister-akilov-hade-kopplingar-till-is/ (Hämtad 2017-04-19).

Malmgren, Kim. 2017d. Bilderna visar: Här är terroristens flyktväg. *Expressen.* 8 april. http://www.expressen.se/nyheter/bilderna-visar-har-ar-terroristens-flyktvag/ (Hämtad 2017-04-16).
Malmgren, Kim. 2017e. Misstänkte Rakhmat Akilov fick sparken. *Expressen.* 9 april. http://www.expressen.se/nyheter/misstankte-rakhmat-akilov-fick-sparken/ (Hämtad 2017-04-16).
Malmgren, Kim. 2017f. Rakhmat Akilovs bror: ”Ledsen för hela er nation”. *Expressen.* 26 april. http://www.expressen.se/nyheter/rakhmat-akilovs-bror-ledsen-for-hela-er-nation/ (Hämtad 2017-04-26).
Malmgren, Kim. 2017g. Rakhmat Akilov har använt flera identiteter. *Expressen.* 10 april. http://www.expressen.se/nyheter/rakhmat-akilov-har-anvant-flera-identiteter/ (Hämtad 2017-04-19).
Malmgren, Kim. 2017h. Rakhmat Akilov om ordern från IS. *Expressen.* 23 april. http://www.expressen.se/nyheter/rakhmat-akilov-om-ordern-fran-is/ (Hämtad 2017-04-25).
Malmgren, Kim & Hellberg, Magnus. 2017. Kvinna berättar om misstänkte 39-åringen. *Expressen.* 8 april. http://www.expressen.se/nyheter/stockholm/familjen-ville-inte-ha-honom-i-lagenheten/ (Hämtad 2017-04-16).
Malmgren, Kim & Ronge, Johan. 2017a. Misstänkte Rakhmat Akilov begärs häktad. *Expressen.* 10 april. http://www.expressen.se/nyheter/misstankte-rakhmat-akilov-begars-haktad/ (Hämtad 2017-04-19).
Malmgren, Kim & Ronge, Johan. 2017b. Rakhmat Akilov ertappades med vasst föremål i häktet. *Expressen.* 10 april. http://www.expressen.se/nyheter/rakhmat-akilov-ertappades-med-vasst-foremal-i-haktet/ (Hämtad 2017-04-19).
Malmgren, Kim, Ronge, Johan, Jakobson, Hanna & Sohl Stjernberg, Max. 2017. Rakhmat Akilov erkänner terrorbrott. *Expressen.* 11 april. http://www.expressen.se/nyheter/stort-padrag-vid-sakerhetssalen/ (Hämtad 2017-04-19).
Ronge, Johan, Israelsson, Linette & Johansson, Filip. 2017. Rakhmat Akilov ville byta bort advokaten. *Expressen.* 10 april. http://www.expressen.se/nyheter/rakhmat-akilov-ville-byta-bort-advokaten/ (Hämtad 2017-04-19).
Salihu, Diamant, Sjöshult, Fredrik, Syrén, Michael, Baas, David, Hellberg, Magnus & Petersson, Claes. 2017. Misstänkte terroristen Rakhmat Akilov kallar sig sprängexpert. *Expressen.* 9 april. http://www.expressen.se/nyheter/39-aringen-kallar-sig-sprangexpert/ (Hämtad 2017-04-16).
Samuelson, Fredrik. 2017. Det betyder Rakhmat Akilovs erkännande. *Expressen.* 11 april. http://www.expressen.se/nyheter/det-betyder-rakhmat-akilovs-erkannande/ (Hämtad 2017-04-19).
Sjöshult, Fredrik. 2017. 39-åringens eget intyg visar: Är sprängexpert. *Expressen.* 8 april. http://www.expressen.se/nyheter/39-aringens-egna-intyg-visar-ar-sprangexpert/ (Hämtad 2017-04-16).
Sohl Stjernberg, Max. 2017a. Akilov gav sig på människorättskämpe. *Expressen.* 14 april. http://www.expressen.se/nyheter/akilov-gav-sig-pa-manniskorattskampe/ (Hämtad 2017-04-19).

Sohl Stjernberg, Max. 2017b. Därför valde Akilov att lämna familjen. *Expressen.* 12 april. http://www.expressen.se/nyheter/darfor-valde-akilov-att-lamna-familjen/ (Hämtad 2017-04-19).

Sohl Stjernberg, Max. 2017c. Rakhmat Akilov nekas träffa en imam på häktet. *Expressen.* 13 april. http://www.expressen.se/nyheter/rakhmat-akilov-nekas-traffa-en-imam-pa-haktet/ (Hämtad 2017-04-19).

Sohl Stjernberg, Max, Mattsson, Anna & Hamadé, Kassem. 2017. Akilov på möte i hemlig källarmoské. *Expressen.* 12 april. http://www.expressen.se/nyheter/vannen-akilov-visste-inte-ens-hur-man-ber/ (Hämtad 2017-04-19).

Svensson, Niklas. 2017. Ygeman: Hade utvisats om polisen sett honom. *Expressen.* 12 april. http://www.expressen.se/nyheter/ygeman-hade-utvisats-om-polisen-sett-honom/ (Hämtad 2017-04-19).

Wikström, Mattis. 2017. Gåtorna kring Rakhmat Akilovs identiteter. *Expressen.* 19 april. http://www.expressen.se/nyheter/gatorna-kring-rakhmat-akilovs-tre-identiteter/ (Hämtad 2017-04-19).

Wikström, Mattis, Hamadé, Kassem & Rapp, Johanna. 2017. Sista timmarna före gripande av Akilov. *Expressen.* 18 april. http://www.expressen.se/nyheter/sista-timmarna-innan-gripandet/ (Hämtad 2017-04-19).

Ögren, Annica. 2017a. Flera har använt namnet Rakhmat Akilov. *Expressen.* 12 april. http://www.expressen.se/nyheter/flera-har-anvant-namnet-rakhmat-akilov/ (Hämtad 2017-04-19).

Ögren, Annica. 2017b. Per, 83, mötte Akilov – satt blodig på buss. *Expressen.* 13 april. http://www.expressen.se/nyheter/per-83-motte-akilov--satt-blodig-pa-buss/ (Hämtad 2017-04-19).

Bilaga 2. Kodschema och kodmanual

Kategori	Variabel	Instruktion
Övrigt	V1 – Artikel-ID	Denna variabel kodas för att tydliggöra vilken artikel det är som är aktuell. Variabeln kodas med ett nummer mellan 1–47, då varje tidning som undersöks har publicerat åtminstone en artikel och som mest 47 artiklar.
	V2 – Tidning 1. Dagens Nyheter 2. Svenska Dagbladet 3. Aftonbladet. 4. Expressen	Denna variabel kodas för att tydliggöra vilken tidning den aktuella artikeln är publicerad i.
Personskildringar	V3 – Skildras Akilov som misstänkt? 1. Ja 2. Nej	Denna variabel kodas när den misstänkte gärningsmannen benämns eller beskrivs som misstänkt för ett eller flera brott.
	V4 – Skildras Akilov som skyldig? 1. Ja 2. Nej	Denna variabel kodas när den misstänkte gärningsmannen beskrivs vara skyldig till eller ha begått ett eller flera brott.
	V5 – Skildras Akilov som terrorist? 1. Ja 2. Nej	Denna variabel kodas när den misstänkte gärningsmannen benämns som terrorist. Om kodningsenheten säger att den misstänkte gärningsmannen är ”misstänkt terrorist” kodas i stället variabel 3.
	V6 – Skildras Akilov som mördare? 1. Ja 2. Nej	Denna variabel kodas när den misstänkte gärningsmannen benämns eller beskrivs som mördare. Om kodningsenheten säger att den misstänkte gärningsmannen ”misstänks” för mord genom terrorbrott” kodas i stället variabel 3.
	V7 – Skildras Akilov som gärningsman? 1. Ja 2. Nej	Denna variabel kodas när den misstänkte gärningsmannen benämns som gärningsman. Om kodningsenheten säger att den misstänkte gärningsmannen är ”misstänkt gärningsman” kodas i stället variabel 3.
	V8 – Skildras Akilov som med kriminell bakgrund? 1. Ja 2. Nej	Denna variabel kodas när den misstänkte gärningsmannen sägs eller beskrivs ha kriminell bakgrund eller anknyts till kriminalitet. Här avses brott andra än det terrordåd han för tillfället är misstänkt för.
	V9 – Skildras Akilov som hotande? 1. Ja 2. Nej	Denna variabel kodas när den misstänkte gärningsmannen benämns eller beskrivs som hotande. Här avses de gånger han framställs som ett hot mot andra människor, exempelvis genom att han är våldsam eller beväpnad, utöver det han misstänks ha förorsakat under det terrordåd han misstänks för.
	V10 – Skildras Akilov som opålitlig? 1. Ja 2. Nej	Denna variabel kodas när den misstänkte gärningsmannen benämns eller beskrivs som opålitlig, icke trovärdig eller en lögnare.

Kategori	Variabel	Instruktion
	V11 – Skildras Akilov som vårdslös? 1. Ja 2. Nej	Denna variabel kodas när den misstänkte gärningsmannen benämns eller beskrivs som vårdslös eller oaktsam.
	V12 – Skildras Akilov med pejorativa egenskaper? 1. Ja 2. Nej	Denna variabel kodas när den misstänkte gärningsmannen benämns eller beskrivs med negativa egenskaper.
	V13 – Skildras Akilov med affirmativa egenskaper? 1. Ja 2. Nej	Denna variabel kodas när den misstänkte gärningsmannen benämns eller beskrivs med positiva egenskaper.
	V14 – Skildras Akilovs utseende? 1. Ja 2. Nej	Denna variabel kodas när den misstänkte gärningsmannens utseende beskrivs eller nämns. I analysen inkluderas denna variabel när den misstänkte gärningsmannens utseende skildrar andra variabler.
Religion och ideologi	V15 – Skildras Akilov som religiös? 1. Ja 2. Nej	Denna variabel kodas när den misstänkte gärningsmannen benämns eller beskrivs som troende eller tillhörande en icke specificerad religion.
	V16 – Skildras Akilov som sekulär? 1. Ja 2. Nej	Denna variabel kodas när den misstänkte gärningsmannen benämns eller beskrivs som icke-troende eller avlägsen religion.
	V17 – Skildras Akilov som muslim? 1. Ja 2. Nej	Denna variabel kodas när den misstänkte gärningsmannen benämns eller beskrivs som muslim.
	V18 – Skildras Akilov som islamist? 1. Ja 2. Nej	Denna variabel kodas när den misstänkte gärningsmannen benämns eller beskrivs som islamist.
	V19 – Skildras Akilov som extremist? 1. Ja 2. Nej	Denna variabel kodas när den misstänkte gärningsmannen benämns eller beskrivs som extremist eller radikaliserad.
	V20 – Skildras Akilov som kopplad till Islamiska staten? 1. Ja 2. Nej	Denna variabel kodas när den misstänkte gärningsmannen benämns eller beskrivs som sympatisör och anhängare till eller kopplad till Islamiska staten (IS).

Kategori	Variabel	Instruktion
Etnicitet och nationalitet	V21 – Skildras Akilov som en person med utländsk bakgrund? 1. Ja 2. Nej	Denna variabel kodas när den misstänkte gärningsmannen benämns eller beskrivs som utländsk utan specificering av vilket land den misstänkte gärningsmannen kommer från.
	V22 – Skildras Akilov som svensk? 1. Ja 2. Nej	Denna variabel kodas när den misstänkte gärningsmannen benämns eller beskrivs som svensk medborgare eller svensk invånare.
	V23 – Skildras Akilov som uzbek? 1. Ja 2. Nej	Denna variabel kodas när den misstänkte gärningsmannen benämns eller beskrivs som uzbek, uzbekisk medborgare eller från Uzbekistan.
	V24 – Skildras Akilov som tadzjiker? 1. Ja 2. Nej	Denna variabel kodas när den misstänkte gärningsmannen benämns eller beskrivs som tadzjiker, tadzjikisk medborgare eller från Tadzjikistan.
	V25 – Skildras Akilov som immigrant? 1. Ja 2. Nej	Denna variabel kodas när den misstänkte gärningsmannen benämns eller beskrivs som invandrare eller immigrant. För att underlätta valet av när denna variabel ska kodas utgår jag från följande definition av orden: ”[…] person som flyttar från ett land till ett annat för att bosätta sig där en längre tid, enligt folkbokföringen i Sverige minst ett år.” (Hammar, u.å.).
	V26 – Skildras Akilov som flykting? 1. Ja 2. Nej	Denna variabel kodas när den misstänkte gärningsmannen benämns eller beskrivs som flykting. För att underlätta valet av när denna variabel ska kodas utgår jag från följande definition av ordet: ”[…] en person som lämnat sitt hemland på grund av risk för förföljelse.” (Melander, u.å.).
Socioekonomisk status	V27 – Skildras Akilov som arbetslös? 1. Ja 2. Nej	Denna variabel kodas när den misstänkte gärningsmannen benämns eller beskrivs som arbetslös.
	V28 – Skildras Akilov som obemedlad? 1. Ja 2. Nej	Denna variabel kodas när den misstänkte gärningsmannen benämns eller beskrivs som obemedlad.
	V29 – Skildras Akilov som utbildad? 1. Ja 2. Nej	Denna variabel kodas när den misstänkte gärningsmannen benämns eller beskrivs som utbildad på eftergymnasial nivå – det vill säga på exempelvis högskole-, universitets-, folkhögskole- eller yrkeshögskolenivå, utbildning i arbetslivet eller motsvarande.
	V30 – Skildras Akilov som outbildad? 1. Ja 2. Nej	Denna variabel kodas när den misstänkte gärningsmannen benämns eller beskriv som outbildad.

Kategori	Variabel	Instruktion
Livsstil och hälsa	V31 – Skildras Akilov som instabil? 1. Ja 2. Nej	Denna variabel kodas när den misstänkte gärningsmannen benämns eller beskrivs som mentalt instabil.
	V32 – Skildras Akilov som stabil? 1. Ja 2. Nej	Denna variabel kodas när den misstänkte gärningsmannen benämns eller beskrivs som mentalt stabil.
	V33 – Skildras Akilov som brukare av narkotika, tobak eller alkohol? 1. Ja 2. Nej	Denna variabel kodas när den misstänkte gärningsmannen benämns eller beskrivs bruka narkotika, tobak eller alkohol.
	V34 – Skildras Akilov som missbrukare av narkotika, tobak eller alkohol? 1. Ja 2. Nej	Denna variabel kodas när den misstänkte gärningsmannen benämns eller beskrivs som missbrukare av narkotika, tobak eller alkohol.
	V35 – Skildras Akilov som enstörig? 1. Ja 2. Nej	Denna variabel kodas när den misstänkte gärningsmannen benämns eller beskrivs som enstörig.
	V36 – Skildras Akilov som sällskaplig? 1. Ja 2. Nej	Denna variabel kodas när den misstänkte gärningsmannen benämns eller beskrivs som sällskaplig.
	V37 – Skildras Akilov som misslyckad? 1. Ja 2. Nej	Denna variabel kodas när den misstänkte gärningsmannen benämns eller beskrivs som misslyckad. I undersökningen används ordet ”misslyckad” som en antonym till ”framgångsrik”.
	V38 – Skildras Akilov som lycksökare? 1. Ja 2. Nej	Denna variabel kodas när den misstänkte gärningsmannen benämns eller beskrivs som en lycksökare. Ordet ”lycksökare” avser de gånger den misstänkte gärningsmannen skildras söka framgång.
	V39 – Skildras Akilov ha nära relation familj och vänner? 1. Ja 2. Nej	Denna variabel kodas när den misstänkte gärningsmannen benämns eller beskrivs ha en nära relation till familj, vänner, kollegor eller bekanta.
	V40 – Skildras Akilov som distanserad till familj och vänner? 1. Ja 2. Nej	Denna variabel kodas när den misstänkte gärningsmannen benämns eller beskrivs vara distanserad till familj, vänner, kollegor eller bekanta.